

Acesta este document finalizat

Cod ECLI ECLI:RO:CACLJ:2020:005.000322

Prezentul document este supus reglementărilor aflate sub incidența Regulamentului U.E.2016/679

Dosar nr. 135/84/2019/a1

R O M Â N I A

CURTEA DE APEL CLUJ
SECȚIA A II-A CIVILĂ

Decizia civilă nr. 322/2020

Ședința publică din 16 iulie 2020

Completul compus din:

PREȘEDINTE: ALINA GABRIELA NICOLESCU

JUDECĂTOR: DOINA-VIORICA POPOVICI

GREFIER: KATINKA FULOP

S-au luat în examinare apelurile declarate de apelanții CII Săvuș Cristian în calitate de administrator judiciar al debitoarei Societatea Băi Boghiș SRL și Construcții Erbașu SA, în contradictoriu cu intimații Stanca Nadine Magda, Stanca Veronica Elena, Societatea Băi Boghiș SRL prin administrator special Lăpușan Mihai Răzvan, împotriva sentinței civile nr.194, pronunțată la data de 13 martie 2020 în dosarul nr. 135/84/2019/a1 al Tribunalului Sălaj, având ca obiect acțiune în anulare.

Dezbaterea pe fond a cauzei a avut loc în ședința publică din 13 iulie 2020, mersul dezbaterilor și susținerile părților fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, când pentru a da posibilitatea părților să formuleze concluzii scrise în temeiul art. 396 din Codul de procedură civilă s-a amânat pronunțarea hotărârii judecătorești la data de azi, 16 iulie 2020.

La data de 16.07.2020 au depus la dosar concluzii scrise apelanta SC Construcții Erbașu SA (f. 162-170) și apelantul Cabinet Individual de Insolvență Săvuș Cristian (f. 171-175).

CURTEA,

Deliberând asupra cauzei de față constată

Prin sentința civilă nr. 194, pronunțată la data de 13 martie 2020 în dosarul nr. 135/84/2019/a1 al Tribunalului Sălaj, s-a luat act de renunțarea făcută de pârâta Stanca Nadine Magda la susținerea excepției lipsei calității procesuale pasive a pârâtei Stanca Veronica Elena.

S-a respins lipsa de interes a capătului de cerere privind anularea contractului de constituire de garanții ridicată de pârâta Stanca Nadine Magda.

S-au respins toate excepțiile ridicate de pârâtele Stanca Nadine Magda și Stanca Veronica Elena cu privire la neîndeplinirea condițiilor de admisibilitate a acțiunii în anularea actelor frauduloase prevăzute de art. 117 din Legea nr. 85/2014.

S-a respins ca nefondată acțiunea având ca obiect anularea actelor frauduloase introdusă de reclamantul administrator judiciar Săvuș Cristian CII cu împotriva pârâților SC Băi Boghiș SRL, debitor în insolvență, Stanca Nadine Magda și Stanca Veronica Elena, creditori co-contractanți.

S-a respins ca nefondată cererea de intervenție accesorie în favoarea reclamantului formulată de creditorul intervenient Construcții Erbașu SA.

S-a respins ca nefondată cererea pârâtei Stanca Nadine Magda pentru acordarea cheltuielilor de judecată.

Pentru a hotărî astfel, tribunalul a reținut că la data de 30.09.2013, societatea Băi Boghiș SRL, actualmente debitor în insolvență, a fost creditată cu suma de 5.000.000 lei de pârâta Stanca Veronica Elena pe baza Contractului de împrumut sub semnătură privată nr. 10 din 30.09.2013.

Părțile adverse au recunoscut, întrebate expres de către instanță, că suma de bani împrumutată a fost virată efectiv de către parata-împrumutător împrumutatului-debitor, fiind nerelevantă modalitatea de remitere, dintr-odată sau în tranșe. Chiar reclamantul a arătat că faptul efectivității împrumutului este dovedit și prin Fișa contului 167 – „Alte împrumuturi și datorii

asimilate din perioada 01.01.2013-30.09.2017". De asemenea, evidențele contabile dovedesc restituiri parțiale ulterioare ale împrumutului, așa cum corect au învederat părțile parate. Prin urmare, este cert faptul că împrumutul în valoare de 5.000.000 lei acordat de către pârâta Stanca Veronica Elena la data de 30.09.2013 actualului debitor în insolvență Băi Boghiș SRL nu a fost un act fictiv, ci unul real și efectiv.

Contractul a stabilit termenul de rambursare la data de 30.09.2018 și prevede penalități de 0,06% pe zi de întârziere.

La data de 04.01.2014, se încheie Actul adițional la Contractul de împrumut nr. 10 din 30.09.2013 între Stanca Veronica Elena și Stanca Nadine Magda, de-o parte, și Băi Boghiș SRL, de cealaltă. Așa cum și reclamantul a arătat, din acest act, se poate desprinde intenția părților de a transmite creanța deținută inițial de pârâta Stanca Veronica Elena către fiica sa, pârâta Stanca Nadine Magda.

Penalitățile de întârziere au fost mărite la 0,5% pe zi.

La aceeași dată - 04.01.2014, se încheie contractul de împrumut sub semnătură privată între Stanca Nadine Magda și Băi Boghiș SRL prin care părțile recunosc acordarea împrumutului în valoare de 5.000.000 lei pe baza contractului încheiat la data de 30.09.2013.

Termenul de rambursare este redus la data de 04.01.2018 (inițial fusese 30.09.2018), iar penalitățile sunt păstrate la valoarea de 0,5% pe zi de întârziere.

Operațiunea juridică realizată la data de 04.01.2018 este definită la art. 1609 alin.3 Cod civil ca o novație prin schimbare de creditor. Astfel, novația are loc și atunci când, ca efect al unui contract nou, un alt creditor este substituit celui inițial, față de care debitorul este liberat, stingându-se astfel obligația veche.

Tot în cuprinsul stării de fapt, trebuie decelată intenția părților la momentul încheierii acestei operațiuni juridice, mai ales în privința stabilirii penalităților de întârziere și a termenului de rambursare, fiindcă de clarificarea acestui fapt depinde în bună măsură soluționarea litigiului. A existat o intenție de fraudare a creditorilor, așa cum a susținut reclamantul, sau a fost vorba de o manifestare a voinței de protejare a investiției, așa cum au susținut pârâtele?

Instanța a constatat că modificarea contractului de împrumut a avut loc într-un context de împrejurări faptice care denotă o intenție legitimă a participanților la novație, rude de gradul de I, de a se asigura în mai bună măsură de riscul unor pierderi în cazul nerestituirii la timp a sumei împrumutate.

Astfel, la data de 03.12.2013, deci cu o lună înainte de încheierea novației (conform Rezoluției ORC Sălaj nr. 6571/03.12.2013), a fost cooptat în societate cu un procent de 50% din părțile sociale un asociat străin de familia fondatoare, Udrea Elena Gabriela. Până la acea dată, afacerea a fost una de familie, înființată la 18.09.2013 pe baza contribuțiilor asociaților Ciurte Maria (mama) și Stanca Veronica Elena (fiica), în vederea achiziționării patrimoniului Stațiunii Balneare Boghiș, scop în care a și fost acordat împrumutul în valoare de 5.000.000 lei.

Așadar, la data de 04.01.2014, cu ocazia majoratului fiicei sale Stanca Nadine Magda – după cum au susținut sau au acceptat toate părțile din litigiu – pârâta Stanca Veronica Elena i-a cedat acesteia calitatea de creditor împrumutător în contractul de împrumut cu societatea Băi Boghiș SRL. Pentru că afacerea nu mai era una strict de familie, 50% din părțile sociale fiind dobândite de un terț, părțile contractului de novație au hotărât majorarea penalităților de întârziere, dar nu la un quantum exagerat, ci unul practicabil pe scară largă în comerț – 0,5% pe zi, în condițiile în care împrumutul a fost acordat pe o perioadă îndelungată și fără dobânda remuneratorie, precum și reducerea termenului de restituire, dar fără a-l transforma într-un termen foarte apropiat – de la 30.09.2018 la 04.01.2018, pentru a fi simetric lunii de pornire a novației.

Scopul operațiunii juridice nu poate fi considerat ilicit în aceste circumstanțe, ci, pur și simplu, s-a întemeiat pe rațiunea protejării mai eficiente a noului creditor în cazul nerestituirii la scadență. Contractul de novație nu a fost atacat pentru cauză de nulitate nici de către vreuna dintre părți, nici de către noul asociat sau alt terț care ar fi avut interes în desființarea acestuia, ci a rămas valid în circuitul civil.

Tribunalul a apreciat că nu poate fi reținută intenția părților participante la novație de a leza în vreun fel drepturile creditorilor, așa cum a susținut reclamantul. Pe lângă argumentele învederate mai sus, mai este de reținut faptul că, la momentul realizării novației, nu existau creditori actuali ai

societății, deci, fiind impropriu a se reține o intenție de fraudă în dauna unor eventuali viitori creditori, înainte ca aceștia să-și exprime măcar voința în sensul încheierii unui acord cu debitorul. Sau că debitorul aflat abia la începutul activității și-ar fi prevăzut insolvența care avea să aibă loc peste nu mai puțin de 5 ani.

În legătură cu data constatată de instanță ca fiind data reală a încheierii contractului, 04.01.2014, sub aspect probator, sunt aplicabile dispozițiile art. 277 alin.3 Cod procedură civilă privind înscrisurile întocmite de profesioniști. Astfel, înscrisul sub semnătură privată întocmit în exercițiul activității unei întreprinderi este prezumat a fi fost făcut la data consemnată în cuprinsul său. În acest caz, data înscrisului sub semnătură privată poate fi combătută cu orice mijloc de probă.

Administratorul judiciar are conferit de lege dreptul de a introduce acțiunea în anularea actelor frauduloase încheiate de debitor în cei 2 ani anteriori deschiderii procedurii, dar a acționat în această calitate în reprezentarea intereselor debitorului în insolvență. Administratorul judiciar reclamant nu este terț în raport cu actele încheiate anterior de debitor, astfel că nu poate invoca inopozabilitatea datei înscrisului încheiat sub semnătură privată, în lipsa unei date certe.

Nici reclamantul, nici intervenientul accesoriu nu au făcut dovada, în condițiile textului legal sus-menționat, că înscrisul care formează obiectul dezbaterii ar avea o altă dată decât cea menționată în conținutul său – 04.01.2014. Dimpotrivă, s-au referit la această dată ca fiind cu adevărat data încheierii înscrisului, susținându-și argumentele pe coincidența acestei date cu data majoratului paratei Stanca Nadine Magda. De asemenea, actul juridic vizat are dată certă prin prisma existenței de înregistrări contabile în evidențele societății-debitor întemeiate pe existența sa. Este vorba de restituiri parțiale de împrumut pe numele creditorului novat, Stanca Nadine Magda.

Cu privire la capitalul social al societății Băi Boghiș SRL, și la dreptul de reprezentare a acesteia, tribunalul a reținut că, la constituirea societății, au participat 2 asociați rude de gradul I, fiica Stanca Veronica Elena, cu un procent de 40% din capitalul social și mama Ciurte Maria, cu un procent de 60%. Aceasta din urmă a fost numită administrator al societății și a avut această calitate la momentul încheierii tuturor actelor atacate prin prezenta acțiune, reprezentând societatea.

Prin Hotărârea Adunării generale a asociaților Băi Boghiș SRL nr. 5 din 10.12.2014, s-a decis încetarea calității de asociat a lui Ciurte Maria și cesiunea părților sale sociale nepoatei sale, Stanca Nadine Magda, care este în același timp fiica celuilalt asociat fondator, Stanca Veronica Elena. La acel moment, fiind cooptat și un nou asociat, capitalul social al Băi Boghiș SRL se prezenta astfel: acest nou asociat Udrea Elena Gabriela – 50%, Stanca Nadine Magda – 40%, Stanca Veronica Elena – 10%. Pârâta de rândul II Stanca Nadine Magda a fost înscrisă în această calitate la Registrul comerțului la data de 18.02.2015, conform Rezoluției ORC Sălaj nr. 828/18.02.2015. Porivit art. 50 alin.1 din Legea societăților nr. 31/1990, actele sau faptele, pentru care nu s-a efectuat publicitatea prevăzută de lege, nu pot fi opuse terților, în afară de cazul în care societatea face dovada că aceștia le cunoșteau.

Prin Contractul de împrumut cu garanție imobiliară autentificat prin Încheierea nr. 2087 din 29.11.2017 a BNP Crecan Ioan Gheorghe, încheiat între Stanca Nadine Magda și Băi Boghiș SRL, părțile au declarat că a fost împrumutată suma de 5.000.000 lei prin contractul de împrumut din data de 04.01.2014 și s-au stabilit următoarele garanții: drept de ipotecă rang I în favoarea împrumutătoarei Stanca Nadine Magda pentru debitul principal și accesorii asupra imobilelor înscrise în CF 50120 Boghiș - teren intravilan în suprafață de 15.917 mp cu căsuțe de vacanță, respectiv CF 50041 Boghiș - teren intravilan în suprafață de 57.218 mp cu căsuțe de vacanță; drept de garanție asupra întregului patrimoniu al debitorului Băi Boghiș SRL, mobile și imobile, înscris în Arhiva Electronică de Garanții Reale Mobiliare (AEGRM), pentru garantarea restituirii împrumutului și accesorilor.

S-au păstrat din contractul anterior atât termenul de rambursare a împrumutului - data de 04.01.2018, cât și valoarea penalităților de întârziere - 0,5% pe zi.

Făcând încadrarea juridică a stării de fapt astfel constatate, raportat la excepțiile și argumentele în drept invocate de părți, instanța a reținut soluțiile care se vor pronunța cu privire la fiecare cerere dedusă judecătii.

Pârâta Stanca Nadine Magda a ridicat excepția lipsei de interes a capătului de cerere privind anularea contractului de constituire de garanții din 29.11.2017, motivând că, inclusiv în ipoteza în care s-ar dispune anularea acestui contract, obligația de a constitui garanțiile subzistă în virtutea

Actului adițional încheiat la 04.01.2014 prin care debitorul și-a luat această obligație sub condiția începerii unor formalități/proceduri de urmărire silită împotriva patrimoniului său, or, această condiție s-a îndeplinit cel mai târziu la data de 23.10.2017, odată cu încuviințarea executării silite împotriva averii debitorului la cererea creditorului Construcții Erbașu SA.

În realitate, nu se poate susține că reclamantul nu ar obține un beneficiu material în eventualitatea admiterii acțiunii sale sub acest aspect, și anume eliminarea unei creanțe considerate frauduloase de la masa credală, pentru că se cere anularea contractului în întregul său. Nu schimbă lucrurile faptul că această creanță este protejată de garanții și se atacă inclusiv constituirea acestor garanții, pentru că interesul aferent capătului principal rămâne în ființă, iar accesoriul nu face decât să urmeze principalul. Că obligația de garanție din actul autentic atacat este dublată de o obligație de constituire a acestei garanții prevăzută în actul sub semnătură privată încheiat anterior, o obligație virtuală pentru că nu formează obiectul analizei instanței în acest cadru procesual, nu afectează interesul debitorului de a-și diminua datoriile și, în consecință, de a-și crește posibilitățile de redresare economică prin intermediul acțiunii în anularea unui act juridic pe care îl consideră fraudulos inclusiv în partea acestuia privind constituirea unor garanții.

Așa fiind, instanța a respins excepția lipsei de interes a capătului de cerere privind anularea contractului de constituire de garanții ridicată de pârâta Stanca Nadine Magda.

Pârâtele Stanca Nadine Magda și Stanca Veronica Elena au ridicat o serie de excepții cu privire la neîndeplinirea condițiilor de admisibilitate a acțiunii în anularea actelor frauduloase prevăzute de art. 117 din Legea nr. 85/2014.

Astfel, ca motive comune, pârâtele au considerat acțiunea inadmisibilă deoarece, în sinteză, perioada suspectă în cazul contractelor de împrumut este de 2 ani, pe când contractele atacate au fost încheiate cu 5 ani înainte de data deschiderii procedurii, iar în cazul contractelor prin care se constituie garanții, perioada suspectă este de 6 luni înainte de deschiderea procedurii insolvenței, conform art. 117 alin.2 lit. e) din Legea nr. 85/2014.

Apoi, la semnarea contractului de împrumut, pârâta Stanca Nadine Magda nu avea calitatea de asociat, așa cum cer dispozițiile legale invocate de reclamant în susținerea cererii de chemare în judecată - art. 117 alin.4 lit. a), și, în plus, nu există niciun act translativ de proprietate care să facă obiectul anulării, pentru a fi respectate condițiile impuse de art. 117 alin.2 lit. c) din Legea nr. 85/2014 privind sustragerea unor bunuri de la urmărire sau lezarea intereselor creditorilor.

În plus, pârâta Stanca Nadine Magda a adăugat motivul prevăzut de art. 119 din Legea nr. 85/2014: nu se va putea cere anularea unui act de constituire sau de transfer cu caracter patrimonial, făcut de către debitor în cursul desfășurării normale a activității sale curente. Activitățile curente, în sensul dat de art. 5 pct.2 din lege, includ operațiunile necesare pentru asigurarea finanțării capitalului de lucru în limite curente. Prin contractele atacate, societatea debitor a primit un împrumut în cuantum de 5.000.000 lei fără dobândă remuneratorie, asigurându-și un cash-flow pe o perioadă mai mare de 4 ani.

Instanța a observat că motivele invocate de parate în susținerea acestor excepții nu constituie cauze de inadmisibilitate a acțiunii în anularea actelor frauduloase încheiate de debitor în perioada suspectă, ci adevărate considerente apte de a fi luate în considerare în analiza pe fond a acestei acțiuni. Într-adevăr, stabilirea dacă un act a fost încheiat în perioada suspectă sau nu, dacă o parte are sau nu calitatea cerută de lege la momentul încheierii actului presupus fraudulos și stabilirea dacă actul juridic se încadrează sau nu în categoria exceptată de lege de la anulare sunt cerințe speciale de fond necesare pentru admiterea acțiunii în anularea actelor frauduloase încheiate de debitor în perioada suspectă, pe care Legea insolvenței nr. 85/2014 le adaugă cerințelor generale necesar a fi întrunite în cazul oricărei acțiuni în anularea unui act juridic.

Prin urmare, instanța a respins toate excepțiile ridicate cu privire la neîndeplinirea condițiilor de admisibilitate a acțiunii în anularea actelor frauduloase prevăzute de art. 117 din Legea nr. 85/2014. Pârâtele au solicitat ca, în eventualitatea constatării acțiunii drept admisibilă, toate considerentele invocate în susținerea inadmisibilității să fie luate în considerare și ca motive de netemeinicie a acțiunii.

Actul adițional datat 04.01.2014 la Contractul de împrumut nr. 10 din 30.09.2013 încheiat între Stanca Veronica Elena, Stanca Nadine Magda și Băi Boghiș SRL, precum și Contractul de împrumut datat 04.01.2014 încheiat între Stanca Nadine Magda și Băi Boghiș SRL nu respectă

condiția prevăzută de lege de a fi încheiate în cei 2 ani anteriori deschiderii procedurii, pentru a funcționa prezumția de fraudă în dauna creditorilor.

Conform art. 117 alin.2 lit. c) din Legea nr. 85/2014, text de lege invocat de reclamant în motivarea încadrării juridice a cererii sale, pot fi anulate actele încheiate în cei 2 ani anteriori deschiderii procedurii, cu intenția tuturor părților implicate în acestea de a sustrage bunuri de la urmărirea de către creditorii sau de a le leza în orice alt fel drepturile.

În privința unor astfel de acte există o prezumție relativă de fraudă în dauna creditorilor, conform art. 122 alin.3 din Legea nr. 85/2014.

Reclamantul a precizat că actele atacate se încadrează în perioada de 2 ani prescrisă de lege, raportat la momentul deschiderii procedurii insolvenței – 28.02.2019, întrucât contractele sub semnătură privată nu au primit dată certă decât la data de 29.11.2017, odată cu autentificarea contractului de împrumut cu garanție imobiliară, iar administratorul judiciar reclamant nu a avut posibilitatea de a lua cunoștință de încheierea acestor contracte decât începând cu această dată.

Instanța a constatat că data reală a încheierii contractului de novatie este data de 04.01.2014, reținând că, sub aspect probator, sunt aplicabile dispozițiile art. 277 alin.3 Cod procedură civilă privind înscrisurile întocmite de profesioniști. Astfel, înscrisul sub semnătură privată întocmit în exercițiul activității unei întreprinderi este prezumat a fi fost făcut la data consemnată în cuprinsul său. În acest caz, data înscrisului sub semnătură privată poate fi combătută cu orice mijloc de probă.

Administratorul judiciar are conferit de lege dreptul de a introduce acțiunea în anularea actelor frauduloase încheiate de debitor în cei 2 ani anteriori deschiderii procedurii, dar a acționat în această calitate în reprezentarea intereselor debitorului în insolvență. Administratorul judiciar reclamant nu este terț în raport cu actele încheiate anterior de debitor, astfel că nu poate invoca inopozabilitatea datei înscrisului încheiat sub semnătură privată, în lipsa unei date certe.

Nici reclamantul, nici intervenientul accesoriu nu au făcut dovada, în condițiile textului legal sus-menționat, că înscrisul care formează obiectul dezbaterii ar avea o altă dată decât cea menționată în conținutul său – 04.01.2014. Dimpotrivă, s-au referit la această dată ca fiind cu adevărat data încheierii înscrisului, susținându-și argumentele pe coincidența acestei date cu data majoratului paratei Stanca Nadine Magda. De asemenea, actul juridic vizat are dată certă prin prisma existenței de înregistrări contabile în evidențele societății-debitor întemeiate pe existența sa. Este vorba de restituiri parțiale de împrumut pe numele creditorului novat, Stanca Nadine Magda .

Instanța a mai constatat că scopul operațiunii juridice nu poate fi considerat ilicit în circumstanțele speței, ci, pur și simplu, s-a întemeiat pe rațiunea protejării mai eficiente a noului creditor în cazul nerestituirii la scadență. Acest lucru este important pentru că acest scop, această cauză a actului juridic a fost transferată Contractului de împrumut cu garanție imobiliară autentificat prin Încheierea nr. 2087 din 29.11.2017 a BNP Crecan Ioan Gheorghe, încheiat între Stanca Nadine Magda și Băi Boghiș SRL, contract care a fost încheiat, într-adevăr, în timpul perioadei suspecte de 2 ani înaintea deschiderii procedurii. Rațiunea recunoașterii împrumutului, a păstrării termenului de rambursare și a penalităților de întârziere stabilite anterior s-a menținut aceeași.

Un element nou al contractului încheiat în formă autentică este constituirea garanțiilor. Instanța a reținut că, nici de acest nou element, nu poate fi legată intenția de fraudă a părților contractante.

Obligația constituirii de garanții era prevăzută încă prin contractul de împrumut încheiat sub semnătură privată, pentru cazul în care creanța devenea exigibilă sau debitorul era supus unor forme/proceduri de executare silită. Or, condiția suspensivă s-a îndeplinit, întrucât, contemporan cu încheierea contractului de împrumut în formă autentică cu acordare de garanții, a avut loc demararea procedurii de executare silită prin poprire împotriva Băi Boghiș SRL la cererea principalului creditor concurent, Construcții Erbașu SA, care, la rândul său, și-a garantat creanța prin luarea în posesie a unor titluri de valoare împotriva debitorului, respectiv bilete la ordin avalizate de pârâta Stanca Veronica Elena.

Prin urmare, constituirea unor garanții de către debitor în favoarea creditorului Stanca Nadine Magda, pe baza obligației asumate anterior, cu mai mult de un an înainte de intrarea în insolvență, nu reprezintă mai mult, constată instanța, decât un mijloc normal de protecție a creanței, în concurs cu celelalte creanțe care au apărut în patrimoniul debitorului ca urmare a desfășurării

activității economice, iar nu un mijloc de a sustrage bunuri de la urmărirea de către acei creditori sau de a le leza în vreun fel drepturile.

Actele juridice în litigiu au fost încheiate în numele debitorului de către administratorul statutar Ciuște Maria, care este, de asemenea, rudă de gradul II, respectiv I cu pârâtele Stanca Nadine Magda și Stanca Veronica Elena, dar și pe baza hotărârilor adunării generale a asociaților (precum cea din data de 20.11.2017 pomenită de reclamant), adunare din care făcea parte cu un procent de 50% din drepturile de vot și o altă persoană în afară de pârâte. Nici actele administratorului societății, nici hotărârile adunării asociaților nu au fost atacate de persoanele interesate în termenele și condițiile impuse de Legea societăților nr. 31/1990, astfel că trebuie prezumate valabile, considerentele contrare aduse de reclamant au fost a fi respinse.

Reclamantul a solicitat a se observa că întreaga activitate a societății era controlată de persoane care se aflau în relații de rudenie, și mai mult, toate actele atacate sunt semnate de aceste persoane atât în nume propriu, cât și în numele părții cocontractante, societatea Băi Boghiș SRL însăși, dar, acest fapt, în sine, nu constituie un fapt ilicit, iar în circumstanțele cauzei era chiar necesar pentru a se realiza acorduri de voințe și pentru a se asigura funcționarea societății.

Pe de altă parte, nu a putut fi primit nici motivul susținut de pârâta Stanca Nadine Magda. Motivul invocat este cel prevăzut de art. 119 din Legea nr. 85/2014: nu se va putea cere anularea unui act de constituire sau de transfer cu caracter patrimonial, făcut de către debitor în cursul desfășurării normale a activității sale curente. Activitățile curente, în sensul dat de art. 5 pct.2 din lege, includ operațiunile necesare pentru asigurarea finanțării capitalului de lucru în limite curente. Asigurarea finanțării capitalului de lucru s-a făcut, eventual, prin punerea la dispoziție a sumei de bani care a constituit împrumutul inițial, 5.000.000 lei, dar stabilirea penalităților de întârziere și a termenului de restituire, precum și constituirea de garanții nu constituie clauze care să nu poată fi supuse controlului pe calea acțiunii în anulare.

De asemenea, reclamantul a invocat în susținerea acțiunii sale dispozițiile art. 117 alin.4 lit. a) din Legea nr. 85/2014: pot fi anulate actele sau operațiunile încheiate în cei 2 ani anteriori deschiderii procedurii cu un asociat comandat sau cu un asociat deținând cel puțin 20% din capitalul societății ori, după caz, din drepturile de vot în adunarea generală a asociaților, în situația în care debitorul este acea societate în comandă, respectiv o societate agricolă, în nume colectiv sau cu răspundere limitată.

Textul se referă la toate actele sau operațiunile încheiate în cei 2 ani anteriori deschiderii procedurii, astfel că, în sens contrar celor susținute de pârâtă, acoperă și situația prevăzută de art. 117 alin.2 lit. e) din Legea nr. 85/2014, pentru cazul în care constituirea de garanții se realizează în favoarea unui asociat comandat sau cu un asociat deținând cel puțin 20% din capitalul societății.

Cu privire la capitalul social al societății Băi Boghiș SRL, și la dreptul de reprezentare a acesteia, instanța a reținut că, la constituirea societății, au participat 2 asociați rude de gradul I, fiica Stanca Veronica Elena, cu un procent de 40% din capitalul social și mama Ciuște Maria, cu un procent de 60%. Aceasta din urmă a fost numită administrator al societății și a avut această calitate la momentul încheierii tuturor actelor atacate prin prezenta acțiune, reprezentând societatea.

Prin Hotărârea Adunării generale a asociaților Băi Boghiș SRL nr. 5 din 10.12.2014, s-a decis încetarea calității de asociat a lui Ciuște Maria și cesiunea părților sale sociale nepoatei sale, Stanca Nadine Magda, care este în același timp fiica celuilalt asociat fondator, Stanca Veronica Elena. La acel moment, fiind cooptat și un nou asociat, capitalul social al Băi Boghiș SRL se prezenta astfel: acest nou asociat Udrea Elena Gabriela – 50%, Stanca Nadine Magda – 40%, Stanca Veronica Elena – 10%. Pârâta de rândul II Stanca Nadine Magda a fost înscrisă în această calitate la Registrul comerțului la data de 18.02.2015, conform Rezoluției ORC Sălaj nr. 828/18.02.2015.

Potrivit art. 50 alin.1 din Legea societăților nr. 31/1990, actele sau faptele, pentru care nu s-a efectuat publicitatea prevăzută de lege, nu pot fi opuse terților, în afară de cazul în care societatea face dovada că aceștia le cunoșteau.

Prin urmare, inter partes, opozabilitatea actului juridic este recunoscută de la momentul încheierii acestuia. Deci, începând cu data de 10.12.2014, trebuia recunoscută calitatea de asociat deținând cel puțin 20% din capitalul societății Băi Boghiș SRL a pârâtei Stanca Nadine Magda, deținând astfel calitatea cerută de lege pentru ca actele încheiate cu debitorul în această calitate,

dacă se situează în perioada suspectă, să fie supuse controlului de legalitate pe calea acțiunii în anulare. Pentru consolidarea argumentului, adăugăm că, și dacă s-ar reține numai calitatea de soț, rudă sau afin până la gradul al patrulea inclusiv cu asociatul, actul juridic încheiat în această calitate ar fi supus aceluiași condiții de legalitate, după cum prevede art. 117 alin.4 lit. g) din Legea nr. 85/2014.

În continuare, instanța a reținut că prezumția relativă de fraudă în dauna creditorilor instituită prin art. 122 alin.3 din Legea nr. 85/2014 privește doar actele și operațiunile prevăzute de art. 117 alin.2 din lege, nu și pe cele prevăzute de art. 117 alin.4. Prin urmare, reclamantul trebuie să facă dovada că actul încheiat de societatea-debitor cu asociatul deținând cel puțin 20% din capitalul societății, este vorba, în speță, de Contractul de împrumut cu garanție imobiliară autentificat prin Încheierea nr. 2087 din 29.11.2017 a BNP Crecan Ioan Gheorghe, încheiat între Stanca Nadine Magda și Băi Boghiș SRL, este un act fraudulos.

Din economia reglementării art. 117 din Legea nr. 85/2014, se poate trage concluzia că sunt anulabile numai actele încheiate de debitor cu intenția de fraudare a creditorilor, pentru că fraus omnia corrumpit. Chiar dacă sunt îndeplinite condițiile formale precum cele de la art. 117 alin.4 lit. a) – act juridic încheiat de debitor în perioada suspectă cu un asociat care deține cel puțin 20% din capitalul social – mai trebuie dovedită, în cauză, intenția părților de a frauda interesele creditorilor, pentru că, în acest caz, ea nu se prezumă. Altfel spus, nu toate actele încheiate de debitor cu un asociat care deține cel puțin 20% din capitalul social în perioada suspectă trebuie anulate de plano, ci numai acelea în privința cărora este dovedită fraudă în dauna creditorilor, condiție esențială pentru admiterea oricărei acțiuni în anulare în materia insolvenței. Reclamantul nu a făcut dovada fraudei, deși aceasta cădea în sarcina sa.

Dimpotrivă, conform celor constatate mai sus, scopul operațiunii juridice constând în novația prin schimbare de creditor nu s-a dovedit a fi ilicit în circumstanțele speței, ci, pur și simplu, s-a întemeiat pe rațiunea protejării mai eficiente a noului creditor în cazul nerestituirii la scadență. Această cauză a actului juridic a fost transferată Contractului de împrumut cu garanție imobiliară autentificat prin Încheierea nr. 2087 din 29.11.2017 a BNP Crecan Ioan Gheorghe, încheiat între Stanca Nadine Magda și Băi Boghiș SRL, contract care a fost încheiat, într-adevăr, în timpul perioadei suspecte de 2 ani înaintea deschiderii procedurii. Rațiunea recunoașterii împrumutului, a păstrării termenului de rambursare și a penalităților de întârziere stabilite anterior s-a menținut aceeași.

De asemenea, instanța a constatat că nici de manifestarea de voință privind constituirea garanțiilor nu poate fi legată intenția de fraudă a părților contractante. Obligația constituirii de garanții era prevăzută încă prin contractul de împrumut încheiat sub semnătură privată, pentru cazul în care creanța devenea exigibilă sau debitorul era supus unor forme/proceduri de executare silită. Or, condiția suspensivă s-a îndeplinit, întrucât, contemporan cu încheierea contractului de împrumut în formă autentică cu acordare de garanții, a avut loc demararea procedurii de executare silită prin poprire împotriva Băi Boghiș SRL la cererea principalului creditor concurent, Construcții Erbașu SA, care, la rândul său, și-a garantat creanța prin luarea în posesie a unor titluri de valoare împotriva debitorului, respectiv bilete la ordin avalizate de pârâta Stanca Veronica Elena.

Constituirea unor garanții de către debitor în favoarea creditorului Stanca Nadine Magda, pe baza obligației asumate anterior, cu mai mult de un an înainte de intrarea în insolvență, nu reprezintă mai mult, a constatat instanța, decât un mijloc normal de protecție a creanței, în concurs cu celelalte creanțe care au apărut în patrimoniul debitorului ca urmare a desfășurării activității economice, iar nu un mijloc de a sustrage bunuri de la urmărirea de către acei creditori sau de a le leza în vreun fel drepturile.

Capetele de cerere nr. 4 și 5 privind radierea garanțiilor imobiliare, respectiv mobiliare au un caracter accesoriu în raport cu primele trei capete de cerere, soluția asupra lor depinde de soluția dată asupra acestora din urmă. Cum capetele de cerere principale au fost găsite de instanță ca neîntemeiate, aceeași este soluția care se va aplica accesoriilor.

În cauză s-a formulat cerere de intervenție accesorie în favoarea reclamantului de către creditorul intervenient Construcții Erbașu SA.

În motivarea cererii, intervenientul a arătat, în esență, că, în privința contractului de împrumut de consumație din data de 04.01.2014, pârâta Stanca Nadine Magda este doar un

împrumutător în acte, împrumutul propriu-zis fiind realizat la data de 30.09.2013, iar împrumutătorul de fapt fiind pârâta Stanca Veronica Elena. Prin urmare, nu este îndeplinită condiția de remitere a sumei de bani de către împrumutător la împrumutat, prevăzută de art. 2158 Cod civil. La data de 30.09.2013 pârâta Stanca Nadine Magda, înfățișată ca împrumutător în contractul din 04.01.2014, era minoră, iar acest din urmă contract s-a încheiat exact în ziua când aceasta a devenit majoră, ceea ce creează suspiciuni serioase.

Pentru a răspunde argumentelor intervenientului, instanța a reiterat constatările anterioare cu privire la certitudinea faptului că împrumutul în valoare de 5.000.000 lei acordat de către pârâta Stanca Veronica Elena la data de 30.09.2013 actualului debitor în insolvență Băi Boghiș SRL nu a fost un act fictiv, ci unul real și efectiv. La data de 04.01.2014, s-a încheiat Actul adițional la Contractul de împrumut nr. 10 din 30.09.2013 între Stanca Veronica Elena și Stanca Nadine Magda, de-o parte, și Băi Boghiș SRL, de cealaltă. Așa cum și reclamantul, și intervenientul au arătat, din acest act, se poate desprinde intenția părților de a transmite creanța deținută inițial de pârâta Stanca Veronica Elena către fiica sa, pârâta Stanca Nadine Magda. Într-adevăr, la aceeași dată - 04.01.2014, se încheie contractul de împrumut sub semnătura privată între Stanca Nadine Magda și Băi Boghiș SRL prin care părțile recunosc acordarea împrumutului în valoare de 5.000.000 lei pe baza contractului încheiat la data de 30.09.2013.

Operațiunea juridică realizată la data de 04.01.2018 este definită la art. 1609 alin.3 Cod civil ca o novație prin schimbare de creditor. Astfel, novația are loc și atunci când, ca efect al unui contract nou, un alt creditor este substituit celui inițial, față de care debitorul este liberat, stingându-se astfel obligația veche.

Actele juridice menționate sunt prezumate a fi valabile și în vigoare, nefiind atacate nici pentru cauză de leziune în minoritate, nici pentru simulație, nici pentru vreo altă cauză care ar afecta încheierea lor valabilă.

În privința contractului de împrumut cu garanție imobiliară încheiat la data de 29.11.2017, de asemenea, intervenientul a arătat că declarațiile făcute în cuprinsul acestuia cu privire la cesiunea de creanță anterioară și chitanța devenită autentică de predare-primire a banilor nu echivalează cu remiterea prevăzută imperativ de lege, fiind, de fapt, confirmări ale unui împrumut nelegal, lovite la rândul lor de nulitate. Pe de altă parte, la Adunarea generală extraordinară a asociaților din data de 20.11.2017, pârâta Stanca Veronica Elena a participat și a votat în favoarea constituirii garanțiilor în patrimoniul creditoarei Stanca Nadine Magda, fiica sa, ba mai mult, contractul în formă autentică fiind semnat tot de către Stanca Veronica Elena, în calitate de mandatar al lui Stanca Nadine Magda. Apoi, conform Certificatului constatator nr. 32385 din 27.11.2017 eliberat de ORC, pârâta Stanca Nadine Magda deținea la acea dată 40% din capitalul social al Băi Boghiș SRL, astfel că actul juridic încheiat de aceasta este anulabil, fiind îndeplinite condițiile prevăzute de art. 117 alin.4 lit. a) din Legea nr. 85/2014.

De asemenea, în combaterea acestor argumente, instanța a reținut anterior, pe lângă existența dovezii remiterii sumei de bani împrumutate și a încheierii contractului de novație în condiții de legalitate, faptul că nici actele administratorului societății, nici hotărârile adunării asociaților nu au fost atacate de persoanele interesate în termenele și condițiile impuse de Legea societăților nr. 31/1990, astfel că trebuie prezumate valabile. Faptul, în sine, că întreaga activitate a societății era controlată de persoane care se aflau în relații de rudenie și actele juridice erau semnate de aceste persoane atât în nume propriu, cât și în numele Băi Boghiș SRL nu constituie un fapt ilicit, iar în circumstanțele cauzei era chiar necesar pentru a se realiza acorduri de voințe și pentru a se asigura funcționarea societății.

De asemenea, instanța a arătat că nu toate actele încheiate de debitor cu un asociat care deține cel puțin 20% din capitalul social în perioada suspectă trebuie anulate de plano, ci numai acelea în privința cărora este dovedită fraudă în dauna creditorilor, condiție esențială pentru admiterea oricărei acțiuni în anulare în materia insolvenței. În cauză, nu a fost dovedită existența fraudei.

Instanța a reținut, față de acestea, că apărarea făcută în favoarea reclamantului prin intermediul cererii de intervenție accesorie formulate de creditorul Construcții Erbașu SRL este deopotrivă nefondată.

Așa fiind, instanța a respins ca nefondate atât acțiunea având ca obiect anularea actelor frauduloase, în ansamblul său, cât și cererea de intervenție accesorie în favoarea reclamantului.

A respins ca nefondată cererea părâtei Stanca Nadine Magda pentru acordarea cheltuielilor de judecată, nefiind dovedită.

Împotriva acestei sentințe a declarat apel intervenienta SC CONSTRUCȚII ERBASU SA solicitând modificarea în tot a sentinței apelate și pe cale de consecință, admiterea acțiunii formulate de către administratorului judiciar pentru anularea actelor frauduloase încheiate între Doamnele Creditor Stanca Nadine Magda, Stanca Veronica Elena respectiv Societatea Băi Boghiș SRL.

În motivarea apelului apelanta a arătat că, prin cererea de admitere la masa credală formulata de Dna. Stanca Nadine Magda depusă la data de 15.04.2019 la dosarul de fond nr. 135/84/2019, creditoarea a arătat că deține o creanță în sumă de 13.333.984,55 Ron, sumă întemeiată pe:

- Contractul de împrumut din data de 04.01.2014, Contractul de împrumut cu garanție imobiliară autentificat sub nr. 2087/29.11.2017 de către notar public Crecan Ioan Gheorghe, fișa contului 167.

Totodată, cu referire la suma de 13.333,948,55 lei, din cererea creditoarei Nadine Stanca de admitere la masa credală, rezultă că aceasta se compune din:

- 4.298.760,86 lei, reprezentând soldul neachitat ca urmare a Împrumuturilor acordate de creditoare debitoare, conform Contractului de împrumut din data de 04.01.2014, încheiat între aceasta și debitoarea Băi Boghiș SRL (sold rămas neachitat).

- 7.625,88 lei, reprezentând dobânda legala calculata până la data de 04.01.2018, conform contractului de împrumut;

- 9.027.397,81 lei, reprezentând penalități contractuale calculate conform contractului de împrumut pentru perioada 05.01.2018-28.02.2018.

- suma de 200 de lei reprezentând contravaloarea taxei judiciare de timbru.

Dna. Stanca Nadine Magda a înaintat modul de calcul al penalităților, Hotărârea AGA din data de 20.11.2017, Contractul de împrumut din data de 04.01.2014, fișa contului 167, Contractului de împrumut cu garanție imobiliară având încheierea de autentificare nr. 2087/29.11.2017 și extrasul de carte funciara cu privire la imobilul cu numărul cadastral 50041.

D-na creditoare Stanca Nadine urmează a fi înscrisă în tabelul definitiv de creanța cu suma de 13.333,948,55 lei deși în realitate nu există niciun document bancar, care sa emane de la o instituție de credit abilitată/unitate bancară și care sa probeze realizarea transferului sumei în cuantumul total de 5.000.000 lei arătat de contractul de împrumut de consumație din data de 04.01.2014.

De asemenea există mai multe inadvertențe între contractele și respectiv susținerile enunțate inițial cu privire la situația creanței proprii (acte depuse și susțineri făcute inițial prin cererea de admitere creanța din 15.04.2019), respectiv apărările și actele depuse prin întâmpinarea formulată în prezentul dosar 135/84/2019/al.

Aceasta fiind situația creanței Dnei. Stanca Nadine Magda și cererea acesteia de înscriere la masa credală, respectiv înscrisurile aduse în probațiune, la data de 06.05.2019 administratorul judiciar CII Săvuș Cristian a formulat în contradictoriu cu societatea debitoare SC Băi Boghiș SRL, cu Stanca Nadine Magda, respectiv Stanca Veronica Elena acțiune în anularea actelor frauduloase (în temeiul art. 117 din Legea nr. 85/2014) solicitând:

- Anularea clauzei privind penalitățile de întârziere și a clauzei privind termenul de rambursare din Contractul de împrumut datat cu data de 04.01.2014 încheiat între Stanca Nadine Magda și societatea Bai Boghis SRL;

- Anularea clauzei privind penalitățile de întârziere din Actul Adițional datat cu data de 04.01.2014 la contractul de împrumut nr. 10 din 30.09.2013 încheiat între Stanca Veronica Elena, Stanca Nadine Magda și societatea Bai Boghis SRL;

- Anularea contractului de împrumut cu garanție imobiliară încheiat între Stanca Nadine Magda prin mandatar Stanca Veronica Elena și societatea Bai Boghis SRL;

- Anularea contractului de împrumut cu garanție imobiliară încheiat între Stanca Nadine Magda prin mandatar Stanca Veronica Elena și societatea Băi Boghiș SRL autentificat prin încheierea de autentificare nr. 2087 din 29.11.2017 a notarului public Crecan Ioan Gheorghe;
- Radierea din cărțile funciare nr. 50120 Boghiș și nr. 50041 Boghiș a ipotecilor imobiliare constituite prin Contractul de împrumut cu garanție imobiliară încheiat, între Stanca Nadine Magda prin mandatar și societatea Băi Boghiș SRL autentificat prin încheierea de autentificare nr. 2087 din 29.11.2017, a notarului, public Crecan Ioan Gheorghe;
- Radierea din Arhiva Electronica de Garanții Reale Mobiliare a garanțiilor înscrise în temeiul Contractului de împrumut cu garanție imobiliară încheiat între Stanca Nadine Magda prin mandatar și societatea Băi Boghiș SRL autentificat prin încheierea de autentificare nr. 2087 din 29 noiembrie 2017 a notarului public Crecan Ioan Gheorghe.

După un lung sir de amânări (instanța rămânând în pronunțare asupra dosarului la data de 21.11.2019, ulterior soluționând cauza după aproximativ 4 luni, la data de 13.03.2020) Tribunalul Sălaj a dispus la respingerea acțiunii administratorului judiciar, cu următoarea motivare pe scurt:

„la act de renunțarea făcută de pârâta Stanca Nadine Magda la susținerea excepției lipsei calității procesuale pasive a paratei Stanca Veronica Elena. Respinge excepția lipsei de interes a capătului de cerere privind anularea contractului, de constituire de garanții ridicata de pârâta Stanca Nadine Magda. Respinge toate excepțiile ridicate de paratele Stanca Nadine Magda și Stanca Veronica Elena cu privire la neîndeplinirea condițiilor de admisibilitate a acțiunii în anularea actelor frauduloase prevăzute de art. 117 din Legea nr. 85/2014. Respinge ca nefondata acțiunea având ca obiect anularea actelor frauduloase introdusa de reclamantul administrator judiciar S.C. CU împotriva paraților Bai Boghis SRL, debitor în insolvență Stanca Nadine Magda și Stanca Veronica Elena, creditori co-contractanti. Respinge ca nefondata cererea de intervenție accesorie în favoarea reclamantului formulata de creditorul intervenient Construcții Erbasu. SA. Respinge ca nefondata cererea pârâtei Stanca Nadine Magda pentru acordarea cheltuielilor de judecată. Cu drept de apel în termen de 7 zile de la comunicare. Cererea pentru exercitarea caii de atac se depune la Tribunalul Sălaj. Pronunțata în ședința publică, azi, 13.03.2020”.

Contractul de împrumut nr. 10/30.09.2013 a fost încheiat între Dna. Stanca Veronica Elena și SC Băi Boghiș SRL (prin administrator Dna. Ciurte Maria - mama acesteia), având ca obiect împrumutul acordat de împrumutător către societate în cuantum de 5.000.000 lei.

Documentele aduse în susținerea acestui contract sunt reprezentate de extrasele de cont emise de Banca Transilvania - Sucursala Sălaj la data de 27.11.2013, în care se pot observa împrumuturile efectuate de creditoarea Stanca Veronica.

Conform extraselor de cont menționate, rezultă fără putința de tăgada că toate transferurile efectuate de Dna. Stanca Veronica sunt în cuantum de maximum 300.000 lei, transferate într-un număr de 17 operațiuni identice, respectiv nu există nicio plată integrală/ sau care să consemneze un sold total existent în cont, de 5.000.000 lei în vreunul din documentele bancare.

Toate aceste transferuri/ operațiuni bancare probează faptul ca la sfârșitul zilei de 30.09.2013 soldul disponibil existent în contul SC Băi Boghiș SRL este în cuantum total de 1.856,00 iar în niciun caz de 5.000.000 lei.

Suma maximă cu care creditoarea Stanca Veronica a creditat societatea Băi Boghiș, în cadrul celor 17 transferuri succesive este 300.000 lei, sumă care în același moment a și fost achitata/debitata către Societatea Vidalis Impex SRL societate pe care tot doamna Stanca Veronica o administrează/patronează la momentul efectuării transferului.

Cu referire la societatea Vidalis Impex SRL, aceasta este tot o societate deținută de familia Stanca, Dna. Stanca Veronica Elena deținând calitatea de administrator special al acestei societăți respectiv deținând 100% din acțiunile societății. Totodată, societatea Vidalis Impex SRL în cadrul dosarului nr. 2685/84/2014 a intrat în procedura falimentului, la cererea BRD. În dosarul nr. 2685/84/2014 Stanca Nadine este cesionar în drepturile Stanca Viorel pentru o creanță garantată ce cuprinde doua imobile aflate în centrului orașului Zalău respectiv Hotelul Severus (1,2 Milioane Euro) și Hotelul Porolissum (1,4 Milioane Euro). Dosarul nr. 2685/84/2014 a fost soluționat de către același judecător sindic Claudiu Rares Podar, ca și dosarul de insolvență Băi Boghiș SRL.

Totodată, sumele în cuantum de 235.000 lei - 300.000 lei (din cele 17 transferuri succesive) duc la stingerea aceleași facturi emise de SC Vidalis Impex SRL respectiv factura nr. 10/12.09.2013.

Conform celor mai sus-precizate, deși Dna. Stanca Veronica respectiv Dna. Ciurte Maria (mama acesteia) au consemnat în mod clar în cadrul contractului de împrumut nr. 10/30.09.2013 că suma împrumutată este în cuantum de 5.000.000 lei, în realitate nu exista niciun document bancar care să probeze împrumutul de o asemenea anvergură, suma maximă transferată de Stanca Veronica fiind în cuantum de 235.000 lei - 300.000 lei (multiplicat în tranșe a 17 plăți).

Inadvertențe cu privire la cuantumul împrumutului contractului 10/30.09.2013 (cesionat mai apoi în Contractul de împrumut din data de 04.01.2014) făcute chiar de către d-nele Stanca Veronica Elena, Stanca Nadine Magda și Doamna Ciurte Maria:

Cu referire la împrumutul efectuat de dna. Stanca Veronica Elena (mama creditoarei Stanca Nadine Magda), acesta apare menționat în cuantum total diferit în funcție de înscrisurile analizate:

- Suma de 5.000.000 lei este consemnată numai în cadrul contractului de împrumut de consumație din data de 04.01.2014 în acest cuantum;

- În fișa contului 167 alte împrumuturi și datorii asimilate din perioada 01.01.2013 - 30.09.2017 este prevăzută suma de 5.001.000,00 lei, suma ce apare și în întâmpinarea D-nei. Stanca Veronica unde se consemnează: la puțin timp după înființare societatea este creditată cu suma de 5.001.000 lei în vederea achiziționării Stațiunii Balneare din Boghiș.

- În cadrul declarației de creanță formulată de Stanca Nadine Magda respectiv în celelalte acte emise de debitoare respectiv adeverința SC Băi Boghiș SRL nr. 106/28.11.2017, cât și extrasul de cont confirmări solduri datorii (Cod 14-6-3) din data de 30.09.2017 se face vorbire despre faptul că împrumutul este în cuantum total de 4.345.131,93 lei.

- Hotărârea Adunării Generale nr. 20.11.2017 a consemnat cu privire la împrumuturile Stanca Veronica, Stanca Magda cu SC Băi Boghiș SRL au valoarea constituită pentru limita sumei de 4.345.131,93 lei (și nu pentru suma de 5.000.000 lei), un nou caz în care suma de 5.000.000 apare ca fiind în realitate alta.

Din cererea de admitere la masa credală în prezentarea situației de fapt de către Stanca Nadine Magda, se menționează faptul că „în data de 04.01.2014 între subsemnata (...) și societatea Băi Boghiș SRL (...) s-a semnat contractul de împrumut în valoare de 5.000.000 RON. În același timp tot în cererea de admitere la masa credală, în contradicție cu paragraful mai sus-arătat, creditoarea Stanca Nadine Magda a precizat că „cum rezulta din fișa contului 167, de la data semnării contractului autentic, s-a restituit subsemnatei doar suma de 46.371,07 Ron, rămânând un rest de achitat în cuantum de 4.298.760,86 RON”.

Suma totală (restituită de 46.371,07 lei respectiv nerestituită de 4.298.760,86 lei), conform declarației făcute de creditoarea Stanca Nadine Magda, este în cuantum total de 4.345.131,93 lei, iar nu în cuantumul arătat în documente contabile - fișa contului 167 Alte împrumuturi și datorii asimilate din perioada 01.01.2013 -30.09.2017 – unde se precizează că la data de 30.09.2013 societatea Băi Boghiș SRL a fost creditată cu suma de 5.001.000,00 lei (pag. 49 cerere creanța Stanca Nadine).

Cuantumul total arătat de apelantă în suma de 4.345.131,93 lei este de asemenea consemnat în adeverința Băi Boghiș SRL nr. 106/28.11.2017 (pag 44 din documentele cererii Dnei Stanca Nadine Magda de admitere la masa credală) respectiv în extrasul de cont confirmări solduri datorii (Cod 14-6-3) din data de 30.09.2017 unde se stipulează expres următoarele: ”Conform dispozițiilor în vigoare, vă înștiințăm ca, în evidențele noastre contabile, la data de, unitatea dvs. figurează cu următoarele sume creditoare: 4.345.131,93 (lei)”.

Deși o parte din susținerile creditoarei sunt în sensul în care conform contractului din data de 04.01.2014 suma împrumutată este în valoare de 5.000.000 lei, tot din declarațiile creditoarei Stanca Nadine respectiv din toate celelalte acte emise de societate (adeverința și extras de cont confirmări solduri datorii (Cod 14-6-3) se prevede în mod expres că suma împrumutată este în cuantum total de 4.345.131,93 lei.

Având în vedere contradicțiile flagrante făcute de d-nele Stanca atât în susținerea cererilor de admitere la masa credală, a apărărilor formulate în prezentul dosar cât mai ales dezacordul documentelor emise de SC Băi Boghiș SRL, concluzia judecătorului sindic prin care arată că este cert

faptul că împrumutul în valoare de 5.000.000 lei acordat de către pârâta Stanca Veronica Elena la data de 30.09.2013 actualului debitor în insolvență Băi Boghiș SRL nu a fost un act fictiv, ci unul real și efectiv, concluzionând în finalul motivării, existența dovezii remiterii sumei de bani împrumutate, nu poate fi înțeleasă respectiv acceptată de apelantă, solicitând instanței superioare să corijeze raționamentele făcute de instanța de fond.

Apelanta a arătat că nu înțelege rațiunea pentru care instanța a respins cererea formulată de SC Construcții Erbasu SA prin care a solicitat admiterea probei cu expertiza contabilă în care să se verifice dacă/ când și în ce quantum doamnele Stanca Veronica Elena și Stanca Nadine Magda au pus la dispoziția SC Băi Boghiș SRL suma în quantumul arătat de 5.000.000 lei

Deși judecătorul sindic a reținut că s-au virat banii, fără să arate ce sumă, la ce dată, cum au intrat banii, cine i-a virat, o astfel de motivare greșit înțeleasă și nefondat argumentată duce în mod direct la susținerea tezei invocată de d-nele Stanca și de a le proteja dreptul de creanță.

Apelanta a formulat calea de atac a apelului și față de nelegalitatea hotărârii nr. 194/2020 prin prisma încălcării dreptului la apărare și respingerea probelor necesare soluționării fondului cauzei, respectiv prin modul de aplicarea dispozițiilor procedurale referitoare la încuviințarea probelor, prin nesoluționarea cererii de încuviințare a probei cu expertiza pentru lămurirea și verificarea legalității și existenței vărsării către SC Băi Boghiș SRL a împrumutului în quantum 5.000.000 lei.

Curtea de Apel București prin Decizia nr. 197/2020 din 04.03.2020, a concluzionat că textul legal (cu privire la admiterea probelor) conferă judecătorului o putere de apreciere, dându-i posibilitatea de a lua sau de a nu lua o anumită măsură, însă în asemenea situații, măsurile nu pot fi dispuse în mod discreționar, ci trebuie să fie justificate de motive pertinente și suficiente. Depășirea acestei limite, întrucât nu realizează un bilanț rezonabil al elementelor pertinente ale cauzei în procesul decizional, care este impus întotdeauna, expres sau implicit, de normele juridice incidente, constituie o încălcare a legii și, ca atare, este supusă controlului instanței de control, instanțele de fond beneficiind în aceste cazuri, numai de o relativă marjă de apreciere.

În conformitate cu art. 258 C.proc.civ. - probele se pot încuviința numai dacă sunt întrunite cerințele prevăzute la art. 255, în afară de cazul când ar exista pericolul ca ele să se piardă, prin întârziere, iar potrivit alin. 2 al aceluiași articol - încheierea prin care se încuviințează probele va arăta faptele ce vor trebui dovedite, mijloacele de probă încuviințate, precum și obligațiile ce revin părților în legătura cu administrarea acestora.

Tot cu referire la lipsa documentelor probatorii în susținerea unui presupus împrumut făcut de un creditor către o societate aflată în insolvență, apelanta a invocat și mențiunile sentinței civile pronunțată de Tribunalul Constanța nr. 1349/21.06.2016 prin care a fost înlăturată din tabelul preliminar al creanțelor, o creanță în valoare de 7.364.931,05 lei înscrisă în favoarea uneia dintre creditoare în baza a 7 contracte de împrumut, depuse la dosar, pe care aceasta le-a încheiat cu debitoarea și pentru care existau depuse și confirmările de sold din partea debitoarei, în hotărâre motivându-se că în raport de caracteristicile specifice ale contractului de împrumut, nu s-a făcut dovada plății lui cu foi de vărsământ, ordine de plată și dispoziții de încasare.

Cu referire la dovedirea împrumutului realizat, dispozițiile legale în materie dispun cu privire la sumele încasate de către o societate, faptul că acestea se vor înregistra în contabilitate în baza documentelor justificative reprezentate de dispoziții de încasare respectiv extrase de cont bancar.

Referitor la Hotărârea Adunării Generale din data de 20.11.2017, încheiată cu semnătura dnei. Udrea Elena Gabriela, a dnei. Stanca Elena Veronica și care duce la împrumutarea dnei. Ciurte Maria (administrator a SC Băi Boghiș SRL) în contractarea unui împrumut, judecătorul sindic a reținut, contrar celor susținute de părți, în mod absolut nefondat următoarele:

Nici actele administratorului societății, nici hotărârile adunării asociaților nu au fost atacate de persoane interesate în termenele și condițiile impuse de Legea societăților nr. 31/1990, astfel ca trebuie prezumate valabile, considerentele contrare aduse de reclamant urmând a fi respinse. De asemenea instanța a clarificat și situația rudeniei dintre părți arătând că întreaga activitate a societății era controlată de persoane care se aflau în relații de rudenie și actele juridice erau semnate de aceste persoane atât în nume propriu, cât și în numele Băi Boghiș SRL nu constituie un fapt ilicit,

iar în circumstanțele cauzei era chiar necesar pentru a se realiza acorduri de voințe și pentru a se asigura funcționarea societății.

Cu referire la lipsa diligenței părților în ceea ce privește anularea Hotărârii AGA din data de 20.11.2017, de-a lungul procesului părțile reclamante au susținut în unanimitate faptul că Hotărârea Adunării Generale nu a fost respectată în niciun moment de dna. Ciurte și dnele Stanca, partite în cadrul HAGA constituind garanția reală imobiliară în favoarea creditoarei Stanca Nadine Magda, în limita sumei de 4.345.131,93 lei (și nu pentru suma de 5.000.000 lei) respectiv hotărârea AGA aprobată de către asociatul Elena Udrea nu face vorbire de niciun fel de penalitate.

Instanța de fond a trecut peste argumentele părților reclamante, conform cu care nu hotărârea în sine este invalidă, respectiv nu hotărârea trebuie anulată în întregul ei, ea fiind legală pentru suma de 4.345.131,93 lei și trebuie anulat tot ce a fost contractat peste această limită/ obligație consimțată de AGA a societății debitoare.

Acestea au fost argumentele susținute de administratorul judiciar, de creditorul SC Construcții Erbasu cat mai ales ale asociatul da. Udrea Elena Gabriela, arătându-se următoarele:

În contractul autentic din data de 29.11.2017 s-a stipulat faptul că el a fost încheiat în baza Hotărârii AGA din data de 20.11.2017, hotărâre care se regăsește în înscrisurile atașate de către creditoarea Stanca Nadine Magda la cererea de admitere a creanței.

Lecturând această hotărâre, votată de Stanca Veronica Elena, cu toate că aceasta se găsea într-o vădită stare de incompatibilitate, Stanca Nadine Magda fiind fiica dânzei, singurul lucru care s-a hotărât pentru Băi Boghiș SRL a fost "constituirea unei garanții imobiliare asupra imobilelor enumerate anterior în favoarea creditorului Stanca Nadine Magda în Urnita sumei de 4.354.131,93 lei, conform balanței societății întocmită la data de 30.09.2017, valoarea contabilă a imobilelor identificate mai sus, care vor constitui obiectul garanției, reale imobiliare este de 14.489.020 lei".

În aceste condiții, încheierea între Stanca Veronica Elena, în calitate de mandatară a fiicei dânzei Stanca Nadine Magda și numita Ciurte Maria, bunica acesteia din urmă, în calitate de reprezentant al societății, a unui contract de împrumut cu garanție imobiliară care depășește limitele stabilite prin hotărârea AGA, atrage în mod evident nulitatea absolută a contractului nulitate care poate să fie invocată și din oficiu, și de către orice persoană interesată, atât pe cale principală, cât și pe cale de excepție, aceasta nulitate impunându-se să fie reținută de către instanța de fond.

În hotărârea AGA din 20.11.2017 s-a prevăzut că suma împrumutată este de 4.354.131,93 lei, conform balanței din data de 30.09.2017, fără o fi prevăzute niciun fel de dobânzi sau penalități de întârziere în sarcina societății fiind astfel nu numai nelegală, ci pur și simplu absurdă, pretenția creditoarei Stanca Nadine Magda la penalități de 9.027.397,81 Ron, care depășesc dublul sumei pretinse a fi fost împrumutată de ea societății.

Apelanta a folosit expresia de "pretins a fi fost împrumutată societății", deoarece Udrea Elena-Gabriela nu a avut cunoștință de împrumutul pretins a fi fost încheiat între Stanca Nadine Magda și SC Băi Boghiș SRL în data de 04.01.2014, cu clauzele cărora nu ar fi fost niciodată de acord, și în legătură cu care asociata Stancu Veronica a binevoita să se informeze doar după intrarea în insolvență a societății.

Astfel cum au susținut părțile în cadrul dosarului de anulare acte frauduloase, Hotărârea Adunării Generale din data de 20.11.2017 nu dispunea nimic peste suma de împrumut de 4.345.131,93 lei și mai ales, nu făcea vorbire despre nici un fel de penalitate. Aceeași a fost și concluzia asociatului Elena Gabriela Udrea, aceasta arătând cu privire la penalități faptul că:

„prin calcularea și adăugarea, fără consimțământul meu, la pretinsa și nedovedita creanța a fiicei dânzei, a unor penalități de întârziere asupra cărora nu am convenit și cu care nu as fi fost niciodată de acord, care au ajuns să depășească dublul creanței, și în plus, să fie și garantate prin ipoteca imobiliară, m-a prejudiciat în mod grav și pe mine, aspect care nu avea cum să nu fie prevăzut și avut în vedere de către ambele părți la încheierea contractului autentic de împrumut cu garanție imobiliară, care în mod evident a avut o cauză ilicită și imorală”.

Concluzia instanței conform cu care hotărârile adunării asociaților nu au fost atacate, astfel ca trebuie prezumate valabile, este de asemenea eronată față de obiectul prezentului dosar.

Intr-o situație ce privește limitele împuternicirii mandatarului de către mandat, la încheierea unui act juridic, instanța de judecată a arătat că:

„ Mandatul special dat pentru o operațiune determinată a fost folosit de parat cu o altă întindere și cu altă destinație, decât acelea în vederea cărora a fost dat, mai precis în interesul sau personal și în dauna mandantului, prin aceasta încălcându-se principiul voinței juridice reale a părților și conducând la nulitatea absolută a actelor astfel încheiate”.

În aceeași situație, înalta curte de Casație și Justiție a arătat că întrucât mandatul special are în vedere o singură operațiune juridică sau anumite operațiuni determinate, depășirea limitelor acestuia atrage răspunderea directă a mandatarului în ceea ce privește actele sau faptele juridice săvârșite în afara împuternicirii.

Art. 2016 alin. (2) NCC se referă la faptul că împuternicirea mandatarului de a încheia acte de dispoziție cu privire la bunurile mandantului nu poate fi acordată decât în mod expres. Textul enumera exemplificativ o serie de asemenea acte juridice, cum sunt cele de „înstrăinare sau grevare, tranzacții ori compromisuri, pentru a se putea obliga prin cambii sau bilete la ordin ori pentru a intenta acțiuni în justiție”, referindu-se apoi în final în mod generic la „orice alte acte de dispoziție”.

Din dispozițiile legale mai sus citate rezultă că mandatarul nu poate încheia acte de dispoziție pentru mandant decât dacă are o împuternicire expresă în acest sens.

Împuternicirea expresă este cea prin care se determină cel puțin natura actelor pe care le poate încheia mandatarul pentru mandant dar, în sensul art. 2016 alin. (2) NCC, tot expres este și mandatul care se referă atât la natura cât și la bunul/bunurile la care se referă împuternicirea, adică la ceea ce sub vechea reglementare se subsuma noțiunii de mandat special.

În acest sens, anularea actelor frauduloase/temeiul de drept pentru această acțiune nu este condiționat de atacarea actelor societare care prevăd acest împrumut, legiuitorul prin instituirea posibilității anularii acestor acte a dorit să confere instanței posibilitatea ca în funcție de circumstanțe să constate caracterul fraudulos al acestora, care în speță este mai mult decât evident.

Instanța de fond în fața acestei evidente s-a prevalat de un motiv pe care legea nu îl prevede ca și condiție de anulare a actelor frauduloase, adăugând la lege, dovedindu-se interpretarea subiectivă efectuată de aceasta în încercarea de a identifica motive în favoarea legalității contractelor încheiate de familia Stanca.

Art. 117 din Legea nr. 85/2014 prevede că administratorul judiciar/lichidatorul judiciar poate introduce la judecătorul-sindic acțiuni pentru anularea actelor sau operațiunilor frauduloase ale debitorului în dauna drepturilor creditorilor, în cei 2 ani anteriori deschiderii procedurii.

Sunt vizate astfel actele săvârșite de debitor cu rea credință și care au un dublu scop: lezarea drepturilor creditorilor sau eludarea legii și obținerea unui profit pentru debitor sau pentru o altă persoană.

Acțiunea în anulare prevăzută de legea insolvenței are ca scop reprimarea fraudei debitorului, instituindu-se o prezumție relativă de fraudă care operează contra debitorului, în același timp, stabilindu-se o așa numită perioadă suspectă ce reprezintă o excepție de la regula conform căreia creanțele anterioare deschiderii procedurii rămân neschimbate.

Actele frauduloase sunt acelea care „au fost săvârșite cu rea credință, în scopul de a leza dreptul altei persoane, în cazul insolvenței SC Băi Boghiș SRL, fiind lezate atât drepturile creditorilor de bună-credință cât și față de un asociat de bună-credință, respectiv dna. Elena Gabriela Udrea.

Frauda este definită ca o denaturare voită a realității, cu scopul de a determina o altă persoană să piardă un bun sau un drept, în concluzie, actele vizate de dispozițiile art. 117 sunt acte săvârșite de debitor.

Prin respingerea acțiunii de către judecătorul-sindic, fraudă debitorului a rămas nesancționată, restabilirea echilibrului societății printr-o eventuală reorganizare au fost spulberată, de asemenea și șansele celorlalți creditori de bună-credință de a-și recupera creanțele. Instanța de judecată și-a asumat întru-totul apărările creditoarelor Stanca, făcând inaplicabile dispoziții legale ce instituie prezumția de fraudă.

Prin concluziile arătate în sentința pronunțată, instanța a arătat că nu toate actele încheiate de debitor cu un asociat care deține cel puțin 20% din capitalul social în perioada suspectă trebuie anulate de plano, ci numai acelea în privința cărora este dovedită fraudă în daune creditorilor, condiție esențială pentru admiterea oricărei acțiuni în anulare în materia insolvenței. Reclamantul nu a făcut dovada fraudei, deși aceasta cădea în sarcina sa.

Conform dispozițiilor legale cu privire la fraudă (art. 117 și urm. din Legea nr. 85/2014) instanța de judecată a trecut peste normele legale care dispun că: sarcina probei fraudei a fost scutită prin instituirea unei prezumții legale relative (alin. (3) și alin. (4) ale art. 122 din legea insolvenței) care operează nu numai contra debitorului, ci și contra terțului dobânditor sau subdobânditor.

Apelanta a făcut referire la următoarele dispoziții legale:

Legea nr. 85/2014: Art. 122 alin. (3) în privința actelor și operațiunilor prevăzute la art. 117 alin. (2) se instituie o prezumție relativă de fraudă în dauna creditorilor.

Alin. (4) Prezumția de fraudă se păstrează și în cazul în care, prin abuz de drepturi procesuale, debitorul a întârziat momentul deschiderii procedurii pentru a expira termenele la care se refera art.117.

Instanța a trecut peste situația conform căreia Contractul de împrumut cu garanție imobiliară autentifică prin încheierea nr. 2087 din 29.11.2017 a notarului public Crecan Ioan Gheorghe, este semnat de două persoane fizice aflate în grade de rudenie de gradul II, putându-se astfel stabili cu certitudine existența unei conivente frauduloase în vederea fraudării intereselor debitorului întemeiată pe încrederea care există între rude apropiate, mai exact între părinți și copii respectiv părinți și nepoți.

Tot cu privire la relațiile de rudenie o altă instanța a dispus la anularea actelor frauduloase încheiate între rude apropiate, arătând faptul că o prezumție legală relativă de fraudare a intereselor creditorilor, este stabilită de dispozițiile art. 117 alin. 4 din Legea nr. 85/2014 și privește actele juridice și operațiunile încheiate în ultimii doi ani cu persoanele care controlează activitatea debitorului sau cu rude apropiate ale acestora.

Conform art. 117 alin. 4 lit. c) din Legea nr. 85/2014, pot fi anulate actele încheiate cu un asociat care deține cel puțin 20% din părțile sociale și, potrivit art. 117 alin. 4 lit. g) raportat la litera b) din Legea nr. 85/2014, actele juridice încheiate cu statul, rudele, sau afinii până la gradul al patrulea inclusiv ale administratorului.

Așa cum s-a arătat prin sentința Tribunalului Sălaj, cu privire la capitalul social inițial al societății Băi Boghiș SRL, și la dreptul de reprezentare al acesteia, la constituirea societății, au participat 2 asociați rude de gradul I, fiica Stanca Veronica Elena, cu un procent de 40% din capitalul social și mama Ciurte Maria, cu un procent de 60%.

Prin Hotărârea Adunării generale a asociaților Bai Boghis SRL nr. 5 din 10.12.2014, se decide încetarea calității de asociat a lui Ciurte Măria și cesiunea părților sale sociale nepoatei sale. Stanca Nadine Magda, care este în același timp fiica celuilalt asociat fondator, Stanca Veronica Elena. La acel moment, fiind cooptat și un nou asociat, capitalul social al Băi Boghiș SRL se prezenta astfel: acest nou asociat Udrea Elena Gabriela - 50%, Stanca Nadine Magda - 40%, Stanca Veronica Elena - 10%. Pârâta de rândul II Stanca Nadine Magda a fost înscrisă în aceasta calitate la Registrul comerțului la data de 18.02.2015, conform Rezoluției ORC Sălaj nr. 828/18.02.2015.

Instanța a trecut peste dispozițiile legale, conform cărora următoarele acte sau operațiuni, încheiate în cei 2 ani anteriori datei deschiderii procedurii cu persoanele aflate în raporturi juridice cu debitorul, vor putea, de asemenea, să fie anulate și prestațiile recuperate:

a) cu un asociat comandat sau cu un asociat deținând cel puțin 20% din capitalul societății ori, după caz, din drepturile de vot în adunarea generală a asociaților, în situația în care debitorul este acea societate în comandita, respectiv o societate agricolă, în nume colectiv sau cu răspundere limitată;

d) cu un administrator, director sau un membru al organelor de supraveghere a debitorului, societate cooperativă, societate pe acțiuni cu răspundere limitată sau, după caz, societate agricolă;

e) cu orice altă persoană fizică ori juridică, deținând o poziție de control asupra debitorului sau a activității sale;

g) cu soțul, rudele sau afinii până la gradul al patrulea inclusiv, ai persoanelor fizice enumerate la lit. a)-f).

Prezumția are la bază tocmai împrejurarea că una dintre părțile contractuale are o poziție dominantă asupra debitorului, ceea ce conduce la un posibil dezechilibru contractual în detrimentul societății și, implicit, al creditorilor.

Astfel, același act juridic care, încheiat cu un terț nu este prin el însuși de natură a conduce la concluzia că a determinat prejudicierea creditorilor, este afectat de o prezumție de fraudă tocmai în virtutea afectării deciziei comerciale de natura relației dintre părți.

Pârâta deținea doar 8,33 % din capitalul social al societății, nefiind incidente dispozițiile art. 117 alin. 4 lit. c din Legea nr. 85/2014, care impun un prag de 20%. În schimb, sunt incidente dispozițiile art. 117 alin. 4 lit. g din Legea nr. 85/2014 întrucât pârâta era la momentul respectiv soția asociatului majoritar și administratorului societății.

Conform raționamentului la care a ajuns o altă instanță de judecată, într-o speță similară (Tribunalului București în Decizia nr. 7411/2019) chiar dacă Doamna Stanca Nadine Magda nu deținea nicio calitate la momentul încheierii Contractului de împrumut de consumație din data de 04.01.2014, și mai târziu, la încheierea Contractului de împrumut cu garanție imobiliară, autentificat sub nr. 2087/29.11.2017, în fața notarului public Crecan Ioan Gheorghe, sunt incidente dispozițiile art. 117 alin. 4 lit. g) din Legea nr. 85/2014 întrucât pârâta are calitatea de rudă până la gradul al patrulea inclusiv cu persoanele fizice ce dețin calitatea de asociat în societate și/ sau calitatea de administrator.

La data de 04.01.2014, Stanca Nadine Magda în calitate de nepoată a asociatului majoritar Ciurte Maria (bunica ce deține 60% din capitalul social al debitoare) a încheiat Contractul de împrumut din data de 04.01.2014.

Mai târziu (la data de 29.11.2017 doamna administrator a participat la încheierea contractului de împrumut cu garanție imobiliară, fiind împuternicită să angajeze societatea debitoare. Dna. Ciurte Maria participa la îndatorarea/ contractarea de împrumuturi în numele SC Băi Boghiș SRL prin semnarea Contractului de împrumut cu garanție imobiliară autentificat prin încheierea nr. 2087 din 29.11.2017 a BNP Crecan Ioan Gheorghe în favoarea aceleiași nepoate, Stanca Nadine Magda.

În contradicție cu cele mai sus-arătate este concluzia judecătorului sindic, care a arătat că: prezumția relativă de fraudă în dauna creditorilor instituită prin art. 122 alin.3 din Legea nr. 85/2014 privește doar actele și operațiunile prevăzute de art. 117 alin.2 din lege, nu și pe cele prevăzute de art. 117 alin.4. Prin urmare, reclamantul trebuia să facă dovada că actul încheiat de societatea-debitor cu asociatul deținând cel puțin 20% din capitalul societății, este vorba, în speță, de Contractul de împrumut cu garanție imobiliară autentificat prin încheierea nr. 2087 din 29.11.2017 a BNP Crecan Ioan Gheorghe, încheiat între Stanca Nadine Magda și Băi Boghiș SRL, este un act fraudulos.

Toate argumentele instanței nu iau în seamă și calitatea de asociat majoritar (la data de 04.01.2014) cât și de administrator (la data de 10.12.2014) a SC Băi Boghiș SRL a dnei. Ciurte Maria, cât mai ales gradul de rudenie de număr 2 deținut față Stanca Nadine Magda (relația fiind bunică-nepoată).

Actele solicitate de administratorul judiciar a fi anulate sunt reprezentate de Contractul de împrumut cu garanție imobiliară autentificat sub nr. 2087/29.11.2017 respectiv clauze din contractul de împrumut de consumație din data de 04.01.2014, iar nu novația prin schimbare de creditor în întregul ei.

Cererea de anulare acte frauduloase, formulată de administratorul judiciar CII Săvuș Cristian are ca obiect în principal anularea contractului de împrumut cu garanție imobiliară încheiat între Stanca Nadine Magda prin mandatar Stanca Veronica Elena și societatea Băi Boghiș SRL, respectiv anularea clauzei privind penalitățile de întârziere și a clauzei privind termenul de rambursare din Contractul de împrumut datat cu data de 04.01.2014 încheiat între Stanca Nadine Magda și societatea Băi Boghiș SRL iar cu privire la novație, administratorul judiciar a solicitat doar anularea privind penalitățile de întârziere din Actul Adițional din 04.01.2014 la contractul de împrumut nr. 10 din data de 30.09.2013.

Reclamantul nu vorbește despre vreun contract de novație, singurele părți care au făcut astfel de afirmații fiind d-nele Stanca, cele care au calificat un act adițional la un contract de împrumut, ca fiind un contract de novație.

Reținerile judecătorului sindic au fost în sensul că la momentul realizării novației nu existau creditori actuali ai societății, deci, ar fi impropriu a se reține o intenție de fraudă în dauna unor

eventuali viitori creditori, înainte ca aceștia să-și exprime măcar voința în sensul încheierii unui acord cu debitorul, sau că debitorul aflat abia la începutul activității și-ar fi prevăzut insolvența care avea să aibă loc peste nu mai puțin de 5 ani.

Și în această situație, ca și în hotărârea motivată, instanța și-a însușit argumentele folosite în apărare de d-nele Stanca, analizând în mod derizoriu și într-o modalitate disproporționată un contract pe care administratorul judiciar l-a pus în discuție doar în ceea ce privește modificarea penalităților de întârziere.

Totodată, în argumentația instanței de fond, în analiza Actului Adițional datat cu data de 04.01.2014 la contractul de împrumut nr. 10 din 30.09.2013, nu s-a făcut vorbire dacă la data încheierii acestui act adițional administratorul avea sau nu acordul adunării asociaților debitoarei respectiv dacă era mandatată în mod expres de adunarea asociaților să semneze acest contract de novatie în aparență cu titlu gratuit (în fapt cu instituirea de dobânzi penalizatoare disproporționate).

Referitor la contractul de împrumut cu garanție imobiliară încheiat la data de 29.11.2017, acesta a avut loc ulterior demarării de către apelantă a procedurii de executare silită a creanței pe care SC Construcții Erbasu o deținea împotriva societății Băi Boghiș, respectiv din aprilie 2017 formulându-se cereri către executorul judecătoresc și către Arhivă electronică.

Cu referire la această situație, judecătorul sindic a făcut o analiză superficială, apărând argumentele dnelor Stanca în fraudarea creditorilor de bună-credință, arătând că obligația constituirii de garanții era prevăzută prin contractul de împrumut sub semnătura privată din 04.01.2014), pentru cazul în care creanța devenea exigibilă sau debitorul era supus unor forme/proceduri de executare silită. Condiția suspensivă s-a împlinit, întrucât, contemporan cu încheierea contractului de împrumut în forma autentică cu acordare de garanții a avut loc demararea procedurii de executare silită prin poprire la cererea principalului creditor concurent, Construcții Erbasu SA. Prin urmare, instanța a constatat că, constituirea unor garanții de către debitor în favoarea creditorului Stanca Nadine Magda, cu mai mult de un an înainte de intrarea în insolvență nu reprezintă mai mult decât un mijloc normal de protecție a creanței, în concurs cu celelalte creanțe care au apărut în patrimoniul debitorului ca urmare desfășurării activității economice, iar nu un mijloc de a sustrage bunuri de la urmărirea de către acel creditor sau de a leza în orice fel drepturile.

Instanța a ignorat faptul că acest act contemporan, în realitate a fost ulterior, în sensul în care contractul de ipotecă imobiliară a fost încheiat după demararea executării silite de către Construcții Erbasu, tocmai pentru fraudarea intereselor acestui creditor (și a asociatului Elena Udrea - astfel cum a arătat și aceasta prin cererea de intervenție de la Curtea de Apel Cluj), inclusiv prin constituirea unor penalități disproporționate.

Instanța de fond da denaturat realitatea și a prezentat-o în favoarea intimatei Stanca, ca și când acest comportament era normal pentru o creditoare, astfel încât să își protejeze creanța.

În fapt, această protecție a intervenit pentru evitarea opunerii prescripției în cazul insolvenței, pentru fraudarea intereselor Construcții Erbasu și a oricăror altor creditori de bună-credință, fiind acte încheiate între persoane fizice aflate în relație de rudenie de gradul I, iar nu simple acte juridice încheiate între o societate comercială și un simplu creditor care nu are nicio legătură de rudenie sau afiliere cu societatea în cauză.

Judecătorul sindic a ignorat în mod grav, voit toate aceste elemente de fapt, constituindu-se în apărătorul pretinselor creditoare mama și fiica Stanca, împreună cu bunica Ciurte Maria. Chiar dacă simpla relație de rudenie nu este suficientă pentru aprecierea caracterului fraudulos, se poate observa că în cazul de față relația de rudenie a condus la constituirea unui drept de creanță menit să înlăture alți creditori de la masa credală, iar în baza relației de rudenie s-a acceptat plata contractului de împrumut printr-o chitanță eliberatorie, care în mod normal pentru suma de 5.000.000 lei nu este permisă, nefiind acceptată pentru sume mai mari de 5.000 lei.

Aceste documente demonstrează pe deplin caracterul fraudulos al Contractului de împrumut cu ipotecă imobiliară semnat la data de 29.11.2017, încheiat cu scopul sustragerii de la executarea silită a bunurilor împotriva cărora se demarase deja aceasta procedură de către apelantă, începând cu data de 20.04.2017. Firul logic al scenariului fraudării este cât se poate de evident, motiv pentru care apelanta a solicitat sancționarea conduitei pârâtelor prin anularea actelor încheiate în detrimentul creditorilor de bună credință.

Înțelegerea materializată în contractul de împrumut cu garanție imobiliară încheiat la data de 29.11.2017 a fost încheiată în dauna societății debitoare/ dauna creditorilor de bună-credință, față de situația în care „împrumutul acordat” de Stanca Nadine Magda la data de 04.01.2014 era prescris prin trecerea termenului general de 3 ani.

La momentul încheierii contractului de împrumut cu garanție imobiliară, împrumutul consemnat în contractul de împrumut de consumație din data de 04.01.2014 era prescris, societatea debitoare neavând nicio obligație contractuală de întoarcere a sumei de bani prin sancțiunea impusă de trecerea timpului.

Doamna Stanca Veronica Elena a făcut/ face parte din conducerea societății Băi Boghiș, în acest sens, în conformitate cu Hotărârea Adunării Generale Extraordinare a Asociaților Societății Băi Boghiș din data de 20.11.2017, aceasta a dezbătut și votat constituirea unei garanții reale imobiliare asupra unei tuturor bunurilor imobile (teren și construcții) deținute de societatea debitoare Băi Boghiș S.R.L. în favoarea contractului pe care chiar aceasta urmează să-l semneze. Persoana care urmează să semneze contractul de împrumut este chiar mama acesteia (doamna Ciurte Maria ce deține calitatea de administrator al debitoarei) în favoarea fiicei acesteia doamna Stanca Nadine Magda.

În cadrul Hotărârii Adunării Generale Extraordinare a Asociaților Societății Băi Boghiș, doamna Stanca Veronica Elena a participat la votul prin care societatea constituie garanția reală imobiliară asupra imobilelor mai sus-arătate în favoarea creditoarei Stanca Nadine Magda, în limita sumei de 4.345.131,93 lei din contractul de împrumut cu garanție imobiliară, pe care tot aceasta l-a semnat ca mandatară în fața notarului public.

Toate elementele mai sus descrise indică indubitabil faptul că semnarea Contractului de împrumut cu ipoteca imobiliară reprezintă o etapă bine gândită a fraudării - construite și puse în aplicare metodic și precis - a intereselor creditorilor de bună-credință a societății debitoare Băi Boghiș SRL.

În speță, niciuna dintre părțile Contractului de împrumut cu ipotecă imobiliară nu au avut la încheierea acestuia o cauză care să întrunească cumulativ cerințele de a exista, de a fi reală, licită și morală. Prin urmare, un astfel de act nu poate fi decât nul absolut, cauza fiind o condiție esențială pentru încheierea sa valabilă.

Totodată, astfel cum rezulta din Certificatul constator nr. 32385/27.11.2017 doamna Stanca Nadine Magda deține un procent de 40% din capitalul social al societății Băi Boghiș SRL, motiv pentru care deținerea acestui procent duce la prezumția influenței persoanei asociate în crearea unui avantaj în detrimentul creditorilor societății, respectiv prin crearea unor contracte cu penalități/ dobânzi vădit excesive și disproporționate respectiv prin reducerea termenului de rambursare a împrumuturilor cu aproape 1 an de zile (respectiv de la data de 30.09.2018 la data de 04.01.2018).

Cu privire la Doamna Stanca Veronica, aceasta are experiența a nu mai puțin de 9 firme în care era/este asociata/acționară și față de care a solicitat intrarea în insolvență/ faliment/ sau care au fost radiate.

Doamna Stanca Veronica este administrator special la trei dintre firmele aflate în insolvență: Vidalis Impex SRL – dosar nr. 2685/84/2014 și Izomat S.A.- dosar nr. 1264/84/2015, Primarom Exim SRL- dosar nr. 2684/84/2014.

Față de toate cele prezentate, apelanta a solicitat admiterea apelului împotriva hotărârii nr. 194/13.03.2020 pronunțată de Tribunalul Sălaj în cauza de formează obiectul dosarului nr. 135/84/2019/a/, modificarea în tot a sentinței apelate și pe cale de consecință, admiterea acțiunii formulate de către administratorului judiciar pentru anularea actelor frauduloase încheiate între doamnele Creditor Stanca Nadine Magda, Stanca Veronica Elena respectiv Societatea Băi Boghiș SRL.

Împotriva acestei sentințe a declarat apel și administratorul judiciar Cabinet Individual de Insolvență Săvuș Cristian, solicitând modificarea în parte a sentinței apelate și, în consecință, admiterea în întregime a acțiunii având ca obiect anularea actelor frauduloase.

În motivarea apelului apelantul a arătat că sentința apelată este parțial netemeinică și nelegală. S-a susținut astfel de către apelant că judecătorul sindic a apreciat în mod netemeinic ca fiind reală data de 04.01.2014 a contractului de împrumut încheiat între Stanca Nadine Magda și

Băi Boghiș SRL și a actului adițional încheiat între Stanca Veronica Elena, Stanca Nadine Magda și Băi Boghiș SRL la contractul de împrumut nr. 10/30.09.2013.

În mod netemeinic și nelegal instanța a reținut că în speță sunt aplicabile dispozițiile art. 277, alin. 3 Cod procedură civilă, nefiind incidente și prevederile art. 278 Cod proc.civ. Pentru aceasta, judecătorul fondului a considerat că „Administratorul judiciar reclamant nu este terț în raporturi cu actele încheiate anterior de debitor, astfel că nu poate invoca inopozabilitatea datei înscrisului încheiat sub semnătură privată în lipsa unei date certe.”

În realitate, administratorul judiciar este un terț față de actele încheiate de debitor, acesta nereprezentând debitoarea în acțiunea în anularea actelor frauduloase, așa cum rezultă extrem de clar din dispozițiile art. 5 alin. 1 punct 4 și 66, art. 40, art. 53 alin. 3, art. 54, art. 56, alin. 1, lit. a și alin. 2, precum și art. 57, alin. 11 din Legea 85/2014. Din toate aceste prevederi legale rezultă faptul că administratorul special reprezintă debitoarea în acțiunea privind actelor frauduloase, și nicidecum administratorul judiciar, care este unul din organele care aplică procedura. Ca atare, rezultă în mod evident faptul că administratorul judiciar este un terț față de debitoare și față de actele încheiate de acesta anterior.

Astfel, administratorul judiciar poate invoca inopozabilitatea datei înscrisului sub semnătură privată în lipsa unei date certe.

Apelantul nu a contestat existența împrumutului acordat de către Stanca Veronica Elena societății debitoare și nici cesiunea creanței acesteia către fiica sa, Stanca Nadine Magda.

Ceea ce a contestat a fost forma respectivelor acte în ceea ce privește existența clauzei privind plata unor penalități de întârziere de 0,5%/zi și a clauzei privind termenul de rambursare din contractul de împrumut datat cu data de 04.01.2014, precum și clauza privind penalitățile de întârziere din actul adițional datat cu data de 04.01.2014 la contractul de împrumut nr. 10/30.09.2013. În strânsă legătură cu acestea, dar și în temeiul altor motive, a solicitat și anularea contractului de împrumut cu garanție imobiliară încheiat între Stanca Nadine Magda prin mandatar Stanca Veronica Elena și societatea Băi Boghiș S.R.L., autentificat prin încheierea de autentificare nr. 2087/29.11.2017 a notarului public Crecan Ioan Gheorghe.

În ceea ce privește actele pretins a fi încheiate în 04.01.2014 în forma existentă la dosarul cauzei, acestea au dobândit dată certă la data de 29.11.2017, în conformitate cu art. 278 Cod proc. civ.

Instanța fondului a considerat incidente prevederile art. 277 alin. 3 Cod proc. civ., susținând că este vorba de înscrisuri întocmite de profesioniști și că înregistrările din contabilitate care fac dovada restituirii unor sume către Stanca Nadine Magda, fac dovadă despre existența înscrisurilor în forma prezentată instanței.

În primul rând, înregistrările din contabilitate care arată restituiri de sume către Stanca Nadine Magda probează doar existența obligației de plată a societății Băi Boghiș către aceasta, dar nu fac dovada conținutului înscrisurilor care stau la baza acestor obligații. Aplicând riguros prevederile art. 280 Cod proc. civ., singurul lucru care poate fi probat în situația de față este obligația de restituire a unei sume de bani și nu aceea de existență a unor clauze cu caracter special.

Judecătorul sindic a apreciat în mod netemeinic că, deși data înscrisului poate fi combătută cu orice mijloc de probă, nu s-a făcut dovada că aceste înscrisuri ar fi fost încheiate la o altă dată decât cea inserată în cuprinsul lor - 04.01.2014. Instanța nu s-a referit deloc în sentință și nu a analizat susținerile apelantului.

Referitor la incidența art. 277 alin. 3 Cod proc. civ., apelantul a arătat pe larg faptul că data înscrisului poate fi combătută cu mijlocul de probă prevăzut de art. 327 și 329 Cod proc. civ., respectiv prezumțiile judiciare. Faptele cunoscute și relevante sunt următoarele: 1) legătura strânsă de rudenie între părțile semnatare ale actelor (bunică, mamă, fiică); din acest punct de vedere nu se poate reține că ar fi vorba de înscrisuri între profesioniști, ci sunt acte în familie, cu valoare doar de înscris sub semnătură privată; 2) datarea înscrisurilor pe 04.01.2014, ziua în care Stanca Nadine Magda a împlinit vârsta de 18 ani, zi de sâmbătă, nelucrătoare, prima zi lucrătoare din anul 2014 fiind data de 06 ianuarie; 3) în toate documentele în care se face referire la actul datat 04.01.2014 (actul autentic notarial nr. 2087/29.11.2017; extrasul de cont confirmări solduri - datorii la 30.09.2017, anexă la contractul autentic notarial; formularul S1003 depus la ANAF în data de 02.06.2015, făcându-se vorbire despre un contract de cesiune de creanță (operațiune juridică

prevăzută de art. 1566 Cod civ. - 1586 Cod civ.), însă actul care i-a fost prezentat este o novație prin schimbare de creditor, în condițiile art. 1609 alin. 2 Cod civ.; 4) pârâtele știau ce este o cesiune, neputând invoca și neinvocând faptul că nu cunoșteau de diferența dintre cesiune și novație. Dovada acestui fapt o reprezintă contractul de cesiune încheiat între pârâta Stanca Veronica Elena și doamna Udrea Elena, aflat la dosarul cauzei; 5) această novație cuprinsă în actul adițional datat cu data de 04.01.2014 la contractul de împrumut nr. 10/30.09.2013 este dublată de un contract de împrumut cu data de 04.01.2014 și aceleași clauze; 6) pârâtele au arătat că ar fi existat o cauză pentru încheierea în forma care apelantului i s-a adus la cunoștință a actelor, respectiv faptul că în societate, în decembrie 2013, fusese cooptat un alt asociat care nu era membru de familie. La o analiză atentă, această susținere, reținută ca fiind veridică de către judecătorul sindic, nu este credibilă, fiind făcută pro causa; 7) spre deosebire de contractul de împrumut încheiat între debitoare și Stanca Nadine Magda datat cu dala de 04.01.2014, care ar conține numeroase clauze vizând penalități de întârziere și promisiunea de a constitui o garanție în anumite condiții, contractele de împrumut încheiate în cursul lunii martie 2014 cu asociata Udrea Elena sunt extrem de simple și sumare, prevăzând expres că nu sunt purtătoare de niciun fel de dobânzi sau penalități și fără obligația de constituire a vreunei garanții; 8) în hotărârea AGA a debitoarei Băi Boghiș din data de 20.11.2017 prin care s-a hotărât constituirea garanției ipotecare asupra tuturor imobilelor, s-a decis faptul că „garanția reală imobiliară asupra imobilelor enumerate anterior va fi constituită în favoarea creditorului Stanca Nadine Magda, în limita sumei de 4.345.131,93 lei. Suma care a făcut obiectul AGA nu era o sumă purtătoare de dobânzi și/sau penalități la data respectivă; 9) faptul că termenul de rambursare s-a redus de la 5 ani la 4 ani și 3 luni este extrem de favorabil pârâtei Stanca Nadine Magda, întrucât cele 9 luni diferență la un quantum al penalităților de întârziere de 0,5%/zi reprezintă nu mai puțin de 136% penalități de întârziere suplimentare față de quantumul creanței (aproape 6.000.000 lei în plus); 10). contractul de împrumut cu garanție imobiliară autentificat prin încheierea nr. 2087/23.11.2017 este un act fără cauză din punct de vedere al debitoarei, întrucât s-au constituit garanții imobiliare cu o lună și 5 zile înainte de scadenta împrumutului, în condițiile în care societatea nu deținea bani pentru a restitui acest împrumut și debitoarea nici nu a obținut vreo contraprestație pentru acest act de dispoziție. Pe de altă parte, conținutul acestui act notarial sfidează logica câtă vreme s-a consemnat faptul că „ca rezultat al analizelor și negocierilor comune, ale noastre părțile (...) subscria creditoare întrerup orice demersuri de recuperare a creanței" întrucât, pe de-o parte, este greu de crezut faptul că au existat analize și negocieri reale și efective între mamă, fiică și bunică, iar pe de altă parte, nu au existat niciun fel de demersuri de recuperare a creanței anterioare acestui act.

Toate aceste fapte cunoscute pot duce, prin intermediul unei prezumții judiciare la următoarele concluzii: înscrisurile sub semnătură privată ce fac obiectul speței nu au fost întocmite la data consemnată în cuprinsul lor; la data de 04.01.2014 s-a întocmit un alt înscris, respectiv o cesiune de creanță care nu prevedea penalități de întârziere de 0,5%/zi și nici reducerea termenului de rambursarea a împrumutului cu 9 luni, în speță sunt incidente prevederile art. 278 alin. 1, punctul 5 Cod procedură civilă, înscrisurile dobândind dată certă la data de 29.11.2017, odată cu evocarea tor pe scurt în actul autentic notarial.

Potrivit Deciziei CCR nr. 106/2002, art. 44 și 45 din Legea 64/1995 (echivalentul art. 117 din Legea nr. 85/2014) „nu este o normă de drept substanțial (...), ci norme de drept procesual, întrucât prevăd condițiile de exercitare a dreptului de acțiune în nulitate în această materie (...)"

În concluzie, coroborând cele arătate mai sus, rezultă că importantă nu este data care apare în înscrisuri ca fiind data încheierii actelor, ci data la care acestea au devenit opozabile terților, contrar celor susținute de judecătorul sindic. Din acest punct de vedere rezultă că actele datate cu data de 04.01.2014 trebuie considerate a fi încheiate în perioada suspectă de 2 ani prevăzută de art. 1.17 alin. 4 lit. a), g) din Legea nr. 85/2014.

Revenind la cauza actelor pretins a fi întocmite la data de 04.01.2014, ale căror clauze au fost reluate în contractul de împrumut cu garanție imobiliară din 29.11.2017, contrar celor susținute de judecătorul sindic, aceasta este atât ilicită, cât și imorală. Scopul contractului este ilicit întrucât prin încheierea acestuia s-au încălcat prevederile art. 5 alin. 1 și 2 din OG nr. 13/2011, care prevăd următoarele; „(1) în raporturile juridice care nu decurg din exploatarea unei întreprinderi cu scop lucrativ, în sensul art. 3, alin. 3 din Legea nr. 287/2009 privind codul civil republicată, dobânda nu

poate depăși dobânda legală cu mai mult de 50%/an. (2) Orice clauză prin care se încalcă dispozițiile alin. 1 este nulă de drept. în acest caz creditorul este decăzut din a pretinde dobânda legală." Câtă vreme în toată perioada cuprinsă între 04.01.2014-29.11.2017 dobânda legală a variat conform normelor legale și a datelor oficiale de pe site-ul BNR până la un maxim înjur de 10%, dobânda penalizatoare prevăzută în contractele dintre părți fiind în cuantum de 178,5%/an, este evident că a fost încălcată norma legală arătată mai sus, clauza privind dobânda penalizatoare fiind nulă de drept. În aceste condiții, a susține că o penalitate de întârziere de 178,5%/an nu este exagerată, astfel cum a reținut sindicul, este evident contrar realității.

Mai mult, clauza este și imorală, atât sub aspectul penalităților, cât și al obligațiilor de constituire a garanțiilor câtă vreme, contractele de împrumut încheiate în cursul lunii martie 2014 cu cealaltă asociată din societate, doamna Elena Udrea, prevăd expres că nu sunt purtătoare de niciun fel de dobânzi sau penalități și că nu există obligația de constituire a vreunei garanții. Doi asociați în condiții identice, respectiv creditarea societății cu sume extrem de mari de bani, sunt tratați în mod absolut diferit, doar unul dintre ei obținând beneficii din creditarea societății precum și siguranța că își va obține înapoi fondurile cu care a creditat societatea.

În consecință, nu se poate reține existența vreunei cauze legale și valabile a tuturor actelor arătate, nu se poate reține că scopul actelor juridice încheiate în 2014 a fost transferat contractului de împrumut cu garanție imobiliară din 29.11.2017, respectiv în perioada suspectă, așa cum a reținut judecătorul sindic.

În consecință, nu a fost răsturnată prezumția de fraudă instituită de art. 117 alin. 2 din Legea nr. 85/2014, actele urmând a fi anulate ca frauduloase.

În ceea ce privește proba faptului că actele au fost încheiate în scopul fraudării intereselor creditorilor, judecătorul sindic a reținut că prezumția relativă de fraudă în dauna creditorilor instituită prin art. 122 alin. 3 din Legea nr. 85/2014 privește doar actele și operațiunile prevăzute la art. 117 alin. 2 din lege nu și pe cele prevăzute de art. 117 alin. 4.

Atât doctrina, cât și jurisprudența consideră că prezumția de fraudă este extinsă și asupra actelor și operațiunilor prevăzute la art. 117 alin. 4. Însă, chiar dacă nu s-ar considera astfel, se poate folosi ca și probă prezumția judiciară, câtă vreme prin actele încheiate pârâtele și-au mărit cuantumul creanței de la aprox. 4.387.592,20 lei la aproximativ 13.300.000 lei și au transformat o creanță subordonată într-una garantată. Acestea sunt fapte clare, în baza cărora se poate stabili cauza actului, care este evident contrară legii insolvenței prin schimbarea ordinului de prioritate a creditorilor. Cauza actului juridic este în mod vădit ilicită în fraudă creditorilor, sancțiunea prevăzută de legea specială constând tocmai în anularea actelor frauduloase.

Pentru toate acestea, apelantul a solicitat admiterea apelului, modificarea în parte a sentinței apelate și, în consecință, admiterea în întregime a acțiunii.

Prin întâmpinarea formulată față de apelurile formulate de reclamantul CII Săvuș Cristian și intervenienta accesorie CONSTRUCȚII ERBASU SA, intimatele STANCA NADINE MAGDA și STANCA VERONICA ELENA, , au solicitat respingerea apelurilor ca neîntemeiate.

În motivarea întâmpinării intimatele au arătat că în cuprinsul acestor apeluri se extrapolează în realitate în mod nejustificat atât instituția acțiunii în anularea actelor frauduloase, cât și cadrul procesual ce trebuie să marcheze soluționarea cererii ce face obiectul prezentului dosar. Argumentele prezentate de către cele două apelante nu sunt de natură a combate raționamentul judecătorului sindic, cuprins în hotărârea apelată.

În ceea ce privește apelul formulat de către CII SAVUS CRISTIAN, apelul formulat pornește de la o preluare integrală a motivării hotărârii instanței de fond, motivarea efectivă a apelului începând de abia la pagina 16.

În motivarea apelului, apelanta a arătat în primul rând, în ceea ce privește data contractului de împrumut și a actul adițional din data de 04.01.2014, că nu pot fi reținute prevederile art. 277 al. 3 și 278 Cod proc.civ., administratorul judiciar fiind un terț față de actele încheiate de debitoare, astfel că putea invoca inopozabilitatea datei înscrisului sub semnătură privată și lipsa unei date certe.

Apelanta a relevat că nu s-a contestat niciodată existența împrumutului și nici cesionarea sa față de intimata Stanca Nadine Magda, fiind contestată forma acestor acte în ceea ce privește

existenta clauzei privind plata unor penalități de întârziere de 0,5% pe zi de întârziere și a clauzei privind termenul de rambursare, precum și clauza privind penalitățile de întârziere din actul adițional din 04.01.2014 la contractul de împrumut nr. 10/30.09.2013. A arătat apelanta că în speță, dispozițiile art. 277 al. 3 Cod de Procedura Civila nu pot opera decât în ceea ce privește existența obligației de restituire a împrumutului acordat, dar nu fac dovada înscrisurilor care au stat la baza acestui împrumut. Apoi, referitor la faptul că nu a făcut dovada ca aceste înscrisuri ar fi fost încheiate la o alta dată, apelanta a arătat că instanța de fond nu a ținut cont de prezumțiile judiciare invocate, acestea fiind reluate în cuprinsul apelului. Concluzia apelantei este aceea că nu este relevantă data care figurează în cuprinsul înscrisurilor încheiate, actele datate cu data de 04.01.2014 trebuind considerate ca fiind încheiate în perioada suspectă de 2 ani prevăzută de art. 117 al. 4 lit. a și g din Legea nr. 85/2014.

În realitate, actele încheiate au o cauză ilicită și imorală, întrucât au fost încălcate prevederile art. 5 al. 1 și 2 din OG 13/2011, penalitatea stabilită de către părți fiind nulă, iar caracterul imoral rezultând din faptul că contractul de împrumut încheiat cu celalalt asociat, Udrea Elena Gabriela, fiind încheiat fără asumarea unor penalități sau garanții. Aceste motive, ce țin de caracterul ilicit și imoral al clauzelor contestate, reprezintă cereri noi în apel, ele nefiind invocate în fața instanței de fond și impunându-se astfel să fie cenzurate conform dispozițiilor art. 578 Cod de Procedura Civila.

Referitor la proba fraudării intereselor creditorilor, se relevă faptul că aceasta constă în majorarea creanței de la 4.387.592, 20 lei la aproximativ 13.300.000 lei, fiind de asemenea transformată o creanță subordonată într-o creanță garantată.

În realitate, motivele cuprinse în apel nu pot fi primite, având în vedere în special următoarele:

a) Referitor la așa-zisa inaplicabilitate a art. 277 al. 3 Cod de Procedură Civilă, astfel cum se deduce din conținutul apelului și din chestiunile sintetizate anterior, apelul formulat este centrat pe ideea unei alte date a încheierii contractului și a unui alt conținut al acestora. De asemenea, cu toate că în mod formal apelanta a arătat că nu ar fi aplicabile dispozițiile art. 277 al. 3 Cod de Procedura Civila, în cuprinsul apelului formulat nu au fost aduse veritabile critici care să dovedească inaplicabilitatea acestor prevederi legale, acestea fiind pe deplin aplicabile.

Potrivit art. 277 al. 3 Cod de Procedură Civilă, "înscrisul sub semnătură privată întocmit în exercițiul activității unei întreprinderi este prezumat a fi fost făcut la data consemnată în cuprinsul său. În acest caz, data înscrisului sub semnătură privată poate fi combătută prin orice mijloc de probă." În speță, nu a fost produsă o astfel de probă contrară, care să contravină prezumției legale instituite de acest text legal.

Același principiu este redat de către legiuitor și în privința conținutului înscrisului și astfel în privința puterii sale doveditoare la art. 273 Cod de Procedură Civilă, unde se reține că mențiunile din înscris care sunt în directă legătură cu raportul juridic al părților fac, de asemenea, dovada până la proba contrară. Nicio astfel de probă, prin care conținutul înscrisurilor ar fi fost altul decât cel prezentat, nu a fost produsă în speță, nefiind răsturnată nici această prezumție legală.

Modalitatea în care apelanta a contracarat aplicabilitatea textelor legale mai sus menționate și astfel răsturnarea prezumțiilor legale este prin aplicarea unor prezumții judiciare.

Aceste prezumții judiciare nu există în speță, întrucât se fundamentează pe niște circumstanțe vădit eronate. Fără a analiza fiecare dintre aceste circumstanțe, intimele au arătat următoarele:

- legătura de rudenie și faptul că ziua de 04.01.2014 era o zi de sâmbătă nu au niciun fel de relevanță în speță, neindicându-se de altfel relevanta acestor date;

- distincția pe care o realizează administratorul judiciar între cesiune de creanță și novație nu are nicio utilitate practică - în actul adițional la contractul de împrumut se face referire la creditor cedent și creditor cesionar, exact aceeași exprimare fiind menționată și în cuprinsul bilanțului depus la dosarul cauzei în fața instanței de fond, care a fost depus pe rolul organelor fiscale încă din anul 2015 ("Cesiune contract nr. 10/30.09.2013 alte împrumuturi și datorii asimilate încheiat în data de 04.01.2014 către Stanca Nadine Magda - creditor cesionar."- susținerea administratorului judiciar potrivit căruia se face referire la un contract de cesiune de creanță fiind eronată). Astfel, a fost identificat cu precizie actul în baza căruia Stanca Nadine Magda a dobândit calitatea de creditor al

societății debitoare și data la care acest act a fost încheiat. Utilizarea unei anumite terminologii este irelevantă atâta vreme cât administratorul judiciar nu a indicat care este utilitatea practică a acestei distincții. Nu în ultimul rând, oricare ar fi încadrarea actului juridic, efectul este acela al schimbării creditorului, fără ca acest efect să poată fi extrapolat astfel cum a încercat apelanta;

- încheierea unui contract de împrumut tot în data de 04.01.2014 este tocmai efectul faptului că în speță a operat o novăție prin schimbarea creditorului (actul încheiat în 04.01.2014 fiind încheiat tocmai în scopul de a individualiza cu exactitate raportul juridic dintre cedent și cesionar, în acesta fiind parte doar Stanca Nadine Magda, ca urmare a perfectării actului adițional nr. 1 la contractul din data de 30.09.2013);

- administratorul judiciar nu a explicat de ce nu este credibilă și este pro causa susținerea potrivit căreia încheierea actelor s-a datorat cooptării unui nou asociat. Susținerea apelantei este eronată, date fiind înscrisurile existente la dosar, respectiv documentele societate din care rezulta schimbarea structurii participative a societății;

- referitor la conținutul hotărârii AGA din data de 20.11.2017, o mențiune expresă a faptului că debitul este purtător de dobânzi și accesorii nici nu era necesară, de vreme ce acestea urmează regimul debitului principal, garanțiile constituite asupra debitului principal garantând totodată și accesoriile, conform art. 2354 Cod Civil. Mai mult, raționamentul apelantei este lipsit de logică, de vreme ce acesta a recunoscut ca la data de 23.11.2017 (3 zile mai târziu) contractele existau și aveau conținutul menționat, fiind anexate contractului autentic.

Potrivit art. 329 Cod proc.civ., "în cazul prezumțiilor lăsate la luminile și înțelepciunea judecătorului acesta se poate întemeia pe ele numai dacă au greutate și puterea de a naște probabilitatea faptului pretins" - condiție care în mod evident în speță nu este îndeplinită, atâta vreme cât cele indicate de către apelanta nu conduc în mod logic la concluzia scontată de către acesta. Mai mult, în niciun caz aceste norme nu pot fi folosite pentru eludarea obligației apelantei de a proba circumstanțele expuse în acțiunea formulată, astfel cum acesta a făcut în speță.

Rezultă astfel că ceea ce apelantă a solicitat prin apelul formulat este ca instanța să ignore prezumțiile legale, instituite de art. 273 și 277 al. 3 Cod Civil, și în lipsa altor probe, să dea prevalență unor prezumții judiciare. Dacă s-ar accepta acest raționament ar însemna ca prezumțiile legale ar rămâne mereu lipsite de conținut, astfel cum ar rămâne orice altă probă dintr-un litigiu, atunci când s-ar invoca prezumții judiciare, fapt care nu poate fi primit.

b) Referitor la faptul ca apelanta nu poate fundamenta termenul de formulare a acțiunii pe data la care înscrisurile atacate au dobândit dată certă, apelanta a susținut că înscrisurile atacate nu au dobândit dată certă, decât odată cu autentificarea contractului de împrumut cu garanție reală imobiliară, respectiv în anul 2017.

Astfel cum în mod corect a reținut și judecătorul sindic, acest raționament nu poate fi primit, date fiind cel puțin următoarele:

Din formularea textelor cuprinse în legea insolvenței, rezultă că importantă este data încheierii actelor în discuție, și nu data la care acestea au devenit opozabile unor persoane.

Astfel, legiuitorul a condiționat prezumția de fraudă în primul rând de termenul de 2 ani, considerând că cei care au încheiat aceste acte au cunoscut situația dificilă în care se afla societatea debitoare și au prevăzut ca urmează a se deschide procedura insolvenței.

Acțiunea în anularea actelor frauduloase este o acțiune care sancționează încheierea unor acte cu scopul de a fraudă, în contextul specific al viitoarei insolvențe a societății, acest scop fiind cel care este justificat prin intermediul unei prezumții instituite de legiuitor. Important este astfel dacă persoanele semnatare ale actelor au cunoscut circumstanța insolvenței societății, doar astfel putând exista scopul special al fraudării. Esențială astfel pentru generarea prezumției instituite de legiuitor nu este circumstanța momentului la care aceste acte au devenit cunoscute terților, circumstanța scopului pentru care actele au fost încheiate, respectiv acela de a eluda interesele celorlalți creditori ai societății, prin instituirea unor condiții preferențiale de recuperare a creanțelor în favoarea unor participanți, fiind cunoscută semnatarilor acestor acte împrejurarea că societatea are dificultăți financiare va fi supusă în viitor procedurii insolvenței.

Circumstanța opozabilității actelor poate fi valorificată exclusiv aferent stabilirii momentului nașterii dreptului la acțiune (termenul pentru promovarea acțiunii curgând întotdeauna de la momentul la care partea a cunoscut sau ar fi trebuit să cunoască aspectele relevante formulării

acțiunii), neputând fi în niciun caz valorificată aferent categoriei de acte ce pot face obiectul acțiunii (care rămân cele încheiate aferent unei perioade stabilite de către legiuitor, perioada respectivă generând prezumția scopului în care au fost încheiate aceste acte și astfel caracterul fraudulos).

În concluzie, atâta vreme cât actele în discuție nu au fost încheiate în perioada suspectă de 2 ani, nu are relevanță momentul la care respectivele acte au dobândit dată certă.

Si dacă s-ar trece peste cele arătate la punctul anterior, nu se poate susține faptul că actele au devenit opozabile doar în anul 2017.

Sunt aplicabile astfel dispozițiile art. 277, dar și cele ale art. 280 C. Pr. Civ., încheierea actelor la data menționată fiind certă și nefiind probat contrariul, raportat la înscrierile din contabilitate și plățile făcute în favoarea noului creditor. Mai mult din probațiunea administrată în fața instanței de fond a rezultat în mod indubitabil existența acestor contracte, atât ca urmare a modificărilor din contabilitatea debitoarei (modificarea creditorului), cât și din alte manifestări de voință ulterioare, cum ar fi depunerea bilanțului aferent anului 2014 la organele fiscale, cu menționarea contractului din 2014.

La toate acestea se adaugă faptul că, după cum în mod corect a sesizat judecătorul sindic, administratorul judiciar nu poate fi privit ca un terț în raportul juridic din speță, acestuia neputându-i fi aplicate dispozițiile art. 280 Cod de Procedura Civilă. Chiar dacă s-ar considera faptul că administratorul judiciar este un subiect de drept distinct în privința acțiunilor în anularea actelor frauduloase, și nu un reprezentant al societății debitoare, acesta este în continuare ținut de curgerea anterioară a termenelor specifice formulării acestor acțiuni. În cazul contrar, limitarea temporară a actelor ce pot face obiectul acțiunii în anularea actelor frauduloase nu și-ar mai avea sensul, întrucât tot timpul administratorul judiciar ar invoca momentul în care aceste acte i-au devenit lui opozabile, fiind posibili atacarea oricărui act juridic, indiferent de momentul încheierii sale.

Referitor la fraudarea intereselor creditorilor, actele încheiate în speță și care au făcut obiectul acțiunii în anularea actelor frauduloase nu au avut nicidecum finalitatea impunerii unor drepturi preferențiale ale unui creditor în defavoarea celorlalți creditori și cu încălcarea intereselor societății, de vreme ce împrumutul acordat societății a avut tocmai scopul finanțării unei investiții în condiții de care societatea nu ar fi beneficiat în condițiile obținerii unei finanțări din alte surse.

Penalitățile de întârziere datorate de către societate aferent împrumutului de care a beneficiat urmau să fie și au și fost aplicate de abia la scadența acestui împrumut, respectiv în condițiile nerespectării termenului de rambursare asumat de către societate. Situația societății era așadar cu mult favorabilă față de situația în care s-ar fi accesat un împrumut bancar, care ar fi presupus plata de dobânzi încă de la momentul accesării împrumutului. Nu poate fi astfel criticată instituirea unor penalități de întârziere, aplicabile doar de la momentul împlinirii termenului de rambursare, astfel cum acestea nu pot fi nici comparate cu niște dobânzi care ar fi fost percepute pe tot parcursul perioadei de creditare. Mai mult, la un calcul simplu, reiese clar că sumele care ar fi fost efectiv avansate de către societate în cazul unui credit ar fost mult mai mari decât cele percepute în baza împrumutului, tocmai datorită perioadei de calcul aferente acestora.

Din această perspectivă, sunt în mod evident eronate susținerile apelantei în ceea ce privește faptul că în speță cauza actului juridic ar fi una ilicită, întrucât apelanta realizează calculul din apel ca și cum penalitatea ar fi fost aplicabilă pe întreaga perioadă a împrumutului, situație care nu se regăsește în speță.

În al doilea rând, în ceea ce privește constituirea garanțiilor, acestea au fost asumate încă din anul 2014, sub condiția suspensivă a demarării unor demersuri de executare silită împotriva societății (sechestrare, poprire etc.), executări silită care ar fi atras și declararea exigibilității întregului împrumut. În speță, prin actul autentic din anul 2017, prin care s-a luat act de împlinirea acestei condiții, părțile au făcut concesii reciproce, alegându-se doar înscrierea garanțiilor. Acest fapt rezultă explicit din preambulul contractului autentic din anul 2017.

Referitor la circumstanțele concrete ale speței, acest interes obscur al intimatelor la care face referire administratorul judiciar lipsește în speța în totalitate, având în vedere că împrumutul a fost accesat în vederea achiziționării unui activ aflat în proprietatea familiei Stanca încă din anul 2006. Nu poate fi identificat niciun interes injust în faptul că împrumutul respectiv a avut ca și element de securizare constituirea unor garanții asupra aceluiși imobil, finalitatea putând fi doar redobândirea respectivului activ în urma executării garanției. Într-un astfel de scenariu, se poate observa că așa-

zisul câștig injust rezultat din această operațiune lipsește în totalitate, putând fi obținută cel mult revenirea în situația anterioară doar cu condiția ca societatea să nu respecte condițiile acordării împrumutului.

De asemenea, aceste demersuri au fost necesare și ca urmare a cooptării unui asociat străin în societate, în condițiile în care acest asociat a dobândit părțile sociale la valoarea lor nominală (capitalul social fiind de 1.000 de lei), însă societatea avea active într-un quantum extrem de ridicat (stațiunea Boghiș). Faptul că acest activ a intrat în patrimoniul societății era rezultatul împrumutului fără dobândă acordat de către asociați, fiind neavenită se considera că ar fi ilicită asumarea unor mijloace de protecție față de celalalt asociat nou intrat în societate, a cărui aport real a fost de 500 de lei. Așa se explică și faptul ca celalalt contract de împrumut, încheiat cu asociata Udrea Elena, era mult mai simplu și nu prevedea dobânzi, penalități sau garanții - poziția acestui asociat era oricum una extrem de favorabilă, neexistând nicio rațiune pentru care un asociat care a dobândit părți sociale într-o societate cu un asemenea activ pentru suma de 500 de lei să beneficieze de garanții și dobânzi aferent creditării societății.

Referitor la faptul că s-ar fi realizat în speță o transformare a unei creanțe subordonate într-o creanță garantată, în realitate caracterul de creanță subordonată al unei creanțe este stabilit de legea insolventei, fiind aplicabil în cadrul acestei proceduri, astfel încât pentru a se dovedi faptul ca în asta a constat scopul ilicit urmărit de către părți este absolut necesar sa se dovedească ca s-a urmărit eludarea acestui caracter și, implicit, a fost cunoscută insolvența societății. În anul 2014, în lipsa existentei unor creditori ai societății, părțile nu puteau prevedea viitoarea insolvență a societății și nu aveau cum să urmărească eludarea intereselor unor creditori inexistenți. Dimpotrivă, intenția părților la momentul perfectării actelor atacate în speță nu a fost alta decât a asigura dezvoltarea societății, prin finanțarea investiției ce urma să fie realizată de către aceasta în condiții mult mai favorabile decât prin accesarea unui credit. În concluzie, lipsește cu desăvârșire în speță orice fel de intenție de fraudă, raționamentul apelantei neputând fi primit.

În concluzie, apelul formulat de către CII Săvuș Cristian este vădit nefondat, impunându-se respingerea acestuia.

În ceea ce privește apelul formulat de CONSTRUCȚII ERBASU SA, în apelul formulat, creditoarea CONSTRUCȚII ERBAU SA, intervenienta accesorie în prezenta cauză, a adus în primul rând o serie de critici vizând împrumutul în quantum de 5.000.000 lei, arătând motivele pentru care în opinia acestuia împrumutul nu a fost unul real. Chiar mai mult decât atât, la pagina 2 a apelului ultimul paragraf și pagina 3 primul paragraf, apelanta a realizat o sinteză a petitelor acțiunii în anularea actelor frauduloase, din cuprinsul acestei sinteze nereieșind în niciun caz faptul că ar face obiectul acestei acțiuni și actul de împrumut, încheiat încă din anul 2013, astfel cum acesta a fost modificat în anul 2014. Tot cu referire la însuși împrumutul de 5.000.000 lei, apelanta a criticat decizia instanței de fond de a nu administra proba cu expertiza contabilă în speță.

Raportat la împrumutul contractat, apelanta a susținut că acesta a fost contractat cu nerespectarea hotărârii AGA din data de 20.11.2017, în cuprinsul hotărârii AGA făcându-se referire doar la o sumă de 4.345.131,93 lei și nefiind prevăzută și penalitatea aplicabilă în cazul nerestituirii împrumutului.

De abia începând cu pagina 10 a apelului, apelanta a făcut referire la chestiuni ce aparțin cadrului procesual din prezentul dosar, arătând ca sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 117 din legea insolventei în vederea admiterii acțiunii în anularea actelor frauduloase.

a) în ceea ce privește motivele de apel vizând împrumutul de 5.000.000 de lei acordat societății debitoare, din apelul formulat de către CII SAVUS CRISTIAN, dar și din acțiunea introductivă și susținerile de la termenele de judecată, rezultă că acțiunea formulată nu a vizat împrumutul de 5.000.000 lei, acesta fiind recunoscut de către administratorul judiciar și de altfel rezultând din documentele contabile ale debitoarei. Mai mult, la dosarul cauzei există și nu au fost contestate dovezile de virare, prin bancă, a împrumutului astfel acordat.

În concluzie, orice fel de referire a intervenientei apelante la actul de împrumut sunt susțineri ce nu fac obiectul prezentei cauze, neputând fi analizate în acest cadru procesual. De asemenea, și faptul ca în speță nu s-a administrat proba cu expertiza contabilă, precum și cererile în probațiune formulate în apel, sunt afectate de această circumstanță și nu pot fi primite. Raportat la faptul ca s-a făcut proba virării efective a împrumutului printr-un extras de cont bancar, semnat și

stampilat de către bancă, nu este concludentă și utilă administrarea unor probe suplimentare, astfel cum sa sugerat intervenienta apelantă.

Motivele de apel ce vizează actul de împrumut, fiind străine de obiectul cauzei, nu se impun a fi analizate, mai ales având calitatea apelantei de intervenientă accesorie în interesul administratorului judiciar. Aceste motive de apel sunt astfel inadmisibile, nu doar pentru ca nu fac obiectul cauzei, ci și raportat la dispozițiile art. 61 al. 3 Cod de Procedură Civilă.

Chiar și dacă s-ar trece peste toate aceste aspecte, toate argumentele apelantei sunt demontate de existența la dosarul cauzei a extrasului de cont care atesta viramentul bancar al împrumutului de 5.000.000 lei.

b) în ceea ce privește așa-zisa încheiere a contractului autentic din 2017 cu depășirea limitelor mandatului, din documentele anexate declarației de creanță a intimitei STANCA NADINE MAGDA, care au fost depuse și în prezenta cauză, fiind anexată inclusiv hotărârea AGA menționată, nu rezultă nicidecum o depășire a limitelor acesteia prin încheierea contractului autentic, de altfel apelanta nefăcând explicit referire în contestația sa în ce constă aceasta așa-zisa depășire a limitelor.

În realitate, din analiza coroborată a hotărârii AGA și a contractului autentic din anul 2017, se poate observa faptul că nu există niciun fel de neconcordanță. Astfel, suma menționată în hotărârea AGA reprezintă soldul aferent debitului principal, astfel cum acesta rezultă și din situațiile contabile prezentate la data adoptării hotărârii AGA, fiind vădit eronată concluzia potrivit căreia în realitate suma împrumutată ar fi cea care are acest quantum. Suma împrumutată rezultă din celelalte înscrise care au fost atașate declarației de creanță și care au fost depuse la dosarul cauzei cu numeroase ocazii în cadrul procedurii, împrumutul fiind remis debitoarei prin viramente bancare care atestă întinderea acestuia.

În contractul autentic sunt menționate cu exactitate toate aceste circumstanțe, fiind menționate atât întinderea sumei împrumutate cât și soldul acesteia. Este de asemenea indicată în contractul autentic scadența finală a împrumutului, ca fiind 04.01.2018, aceasta fiind cea în raport cu care se stabilește termenul de restituire a împrumutului și așadar data la care se naște dreptul la acțiune al intimitei pentru valorificarea dreptului de creanță împotriva societății. Nu în ultimul rând, în aplicarea dispozițiilor art. 2354 Cod Civil, în cuprinsul contractului autentic se menționează faptul că garanțiile sunt constituite pentru garantarea debitului principal și a accesoriilor acestuia. O altfel de mențiune, ca de exemplu menționarea vreunei penalități, nu era necesară și de altfel apelanta nu a indicat niciun temei legal care ar fi impus o astfel de mențiune.

În concluzie, nu există niciun fel de depășire a limitelor mandatului, astfel cum a susținut apelanta.

c) în ceea ce privește faptul că în realitate acțiunea în anularea actelor frauduloase era întemeiată, cu ocazia analizării apelului formulat de CII Săvuș Cristian, la data de 30.09.2013 societatea Băi Boghiș SRL a fost creditată cu suma de 5.000.000 RON, în baza contractului de împrumut sub semnătură privată nr. 10/30.09.2013, de către asociatul acesteia. Creditarea s-a făcut prin viramente bancare de către asociatul existent, intimata Stanca Veronica Elena, iar nu de către Stanca Nadine Magda, care a fost minoră la acea dată.

Ulterior, în decembrie a fost cooptată în societatea Băi Boghiș SRL, cu un procent de 50% un asociat străin, fapt care a determinat o serie de schimbări în cadrul societății, inclusiv în ceea ce privește contractul de împrumut.

În acest context, după ce intimata a devenit majoră, au fost semnate și actele ale căror anulare au fost solicitate de către administratorul judiciar provizoriu: Actul adițional din 04.01.2014 la contractul de împrumut nr. 10 din 30.09.2013 și Contractul de împrumut din 04.01.2014, acte în baza cărora a intervenit și o novație prin schimbare de creditor, urmând ca - de la acea dată - noul creditor să fie tanca Nadine Magda.

După demararea executării silite de către Construcții Erbasu SA împotriva societății Băi Boghiș SRL, a devenit exigibilă obligația debitoarei de a constitui și de a nota garanțiile în evidențele aferente. Garanția imobiliară nu putea fi notată în Cartea Funciara fără un act autentic. Tocmai din acest motiv părțile au încheiat contractul de împrumut cu garanție imobiliară autenticat prin încheierea de autentificare nr. 2087 din 29 noiembrie 2017 a notarului public Crecan Ioan Gheorghe.

Din documentele atașate declarației de creanță formulată de intimată (Adeverința 106/28.11.2017, extrase de cont, fisa clientului, confirmări de sold, balanțe, contracte, etc.) reiese cu claritate faptul că sumele au fost virate prin bancă înaintea semnării actului adițional la contractul de împrumut inițial și a contractului de împrumut din 04.01.2014.

Ceea ce s-a întâmplat de fapt în data de 04.01.2014 a fost semnarea anumitor documente prin care a intervenit și o novatie prin schimbare de creditor, urmând ca noul creditor să fie Stanca Nadine Magda, în locul fostului creditor Stanca Veronica Elena, în aceasta calitate s-a semnat și un nou contract de împrumut actualizat cu noul creditor, convenție care păstrează toate condițiile împrumutului inițial.

Garanțiile în favoarea intimatei nu au fost în realitate constituite prin contractul încheiat în anul 2017, ci au fost constituite, sub condiție, încă din anul 2014. Astfel, art. II.1 din Actului adițional din data de 04.01.2014 la Contractul de Împrumut nr. 10/30.09.2013 încheiat între Stanca Veronica Elensa și Băi Boghiș SRL cuprinde următoarele: "Noi părțile contractuale convenim ca în măsura în care creanța devine exigibilă, debitorul să constituie o garanție pentru restituirea acesteia în favoarea creditorului, garanție ce se va înscrie în registrele de publicitate (Arhiva Electronica și/sau cartea funciara) potrivit legii."

Totodată, prin art. I din Actul adițional menționat anterior "1. în cazul în care asupra debitoarei cedate sau bunurilor acesteia sunt începute formalități și/sau proceduri de executare silită, cum ar fi, fără a se limita la: sechestre, poprii, etc., creanța rezultând din contractul de împrumut nr. 10 din 30.09.2013 devine exigibilă. 2. În cazul în care se inițiază orice procedura de indisponibilizare a activului societății debitoare, orice notare în registrele de publicitate (Arhiva Electronică sau Carte Funciara) legat de astfel de proceduri de recuperare a sumelor, sau poprii pe conturi în acest sens pentru datoriile firmei sau ale oricărui asociat, creanța devine exigibilă și obligatorie la plată în termen de 48 de ore de la apariția incidentului, fără nicio somație sau altă formalitate."

În conformitate cu Actul adițional din data de 04.01.2014, sub condiția suspensivă constând în începerea unor formalități și/sau proceduri de executare silită asupra acesteia și a bunurilor acesteia, debitoarea Băi Boghiș SRL avea obligația de a constitui o garanție în favoarea intimatei Stanca Nadine Magda.

Condiția suspensivă s-a împlinit cel târziu o dată cu pronunțarea încheierii civile nr. 2114/C a Judecătorei Zalău din data de 23.10.2017, prin care s-a încuviințat executarea silită împotriva debitoarei Băi Boghiș SRL la cererea creditoarei Construcții Erbasu S.A.

Așadar, obligația debitoarei de a constitui garanții în favoarea intimatei Stanca Nadine Magda privind restituirea sumelor împrumutate exista chiar și anterior încheierii Contractului de împrumut cu garanție imobiliară autentificat prin încheierea de autentificare nr. 2087 din 29 noiembrie 2017 a notarului public Crecan Ioan Gheorghe, acestea fiind constituită ca efect al întrunirii condiției suspensive la care a făcut anterior referire, condiție asumată prin actele anterioare.

Dacă s-ar analiza aceste aspecte, devine extrem de greu de imaginat o fraudă a intimatelor la încheierea actelor ce fac obiectul acțiunii, având în vedere și un aspect pe care judecătorul sindic l-a reținut în hotărârea apelată și apelantele nu l-au contracarat în niciun fel, respectiv faptul că data încheierii actelor din 2014, societatea debitoare nu avea creditori. Astfel, Stațiunea Băi Boghiș se afla în proprietatea familiei Stanca încă din luna mai 2006. În decursul celor 7 ani, respectiv în perioada 2006-2013, societatea Vidalis Impex SRL, în al cărui patrimoniu se afla acest obiectiv, a făcut investiții pentru a îmbunătăți condițiile din stațiune, dar se impuneau investiții mult mai mari, motiv pentru care s-au căutat soluții de a atrage un investitor. Acesta a fost de fapt cadrul în care s-a făcut tranzacția între societatea Vidalis Impex SRL și societatea Băi Boghiș. Pentru societatea Vidalis Impex SRL, actul de înstrăinare a activului a avut ca și scop înstrăinarea unui bun care nu putea fi administrat raportat la situația actuală a societății, iar pentru Băi Boghiș, achiziționarea activului a fost un pas firesc în dezvoltarea societății, societatea neînregistrând la acel moment datorii curente, împrumutul cu care Stanca Nadine Magda s-a înscris la masa credală în procedura de față a fost acordat societății cu scopul achiziționării activului și exact așa s-a și întâmplat.

În concluzie, familia Stanca și-a adus contribuția în noua societate cu acest activ pe care îl deținea din 2006, cu scopul clar de a dezvolta societatea și nicidecum a fraudă pe cineva. La

momentul la care societatea debitoare a achiziționat imobilul Băi Boghiș, septembrie 2013, în societatea BAI BOGHIS SRL asociați erau doar membri ai familiei Stanca, respectiv d-na Stanca Veronica Elena și mama dânzei Ciurte Maria.

Un aspect esențial ce trebuie avut în vedere este că dacă nu ar fi existat varianta acordării împrumutului de către o persoană fizică, în condiții extrem de avantajoase pentru societate, societatea ar fi accesat un credit în scopul achiziționării imobilului. Respectivul credit ar fi presupus constituirea de garanții în favoarea băncii și plata de dobânzi și penalități. Intimatele nu înțeleg în ce constă caracterul abuziv al constituirii garanțiilor și stabilirii penalităților care sunt criticate de către administratorul judiciar, în condițiile în care nu s-a dovedit și nu exista o disproporție între obligațiile asumate față de persoanele care au împrumutat societatea în speță și obligațiile care ar fi fost asumate în condițiile în care finanțarea ar fi fost acordată de către o bancă.

În decembrie 2013, același an în care a fost achiziționat imobilul de către societatea debitoare, s-a cooptat un nou asociat care urma să suporte investițiile viitoare stabilite în limita a minim 1.500.000 euro. La data cesiunii creanței de 5.000.000 lei s-au modificat câteva clauze contractuale, respectiv termenul de rambursare s-a redus de la 5 ani la 4 ani și jumătate (reducere ne semnificativă și care nu poate fi în niciun caz calificată ca fiind disproporționată), penalitățile s-au majorat la 0.5% pe zi de întârziere (aplicabile doar în cazul în care ar fi devenit exigibil împrumutul, în condițiile stabilite în contract, și nu ca în cazul unei dobânzi care ar fi fost achitată de la început în favoarea băncii) și s-a stabilit obligarea societății de constituire a garanției pe bunul adus în societate în situația apariției unor executări silite. Constituirea garanțiilor asupra bunurilor debitoarei nu a fost realizată în 2017 astfel cum a afirmat administratorul judiciar, ci în 2014, sub condiția suspensivă a exigibilității împrumutului în eventualitatea demarării unor proceduri de executare silită, astfel cum rezultă din cuprinsul actelor încheiate. Acest lucru face de altfel lipsit de interes petitul 3 al acțiunii administratorului judiciar, pentru motivele deja expuse pe larg.

Volumul total al investițiilor realizate în 2014, ulterior perfectării actelor criticate de către administratorul judiciar, a fost de 9.569.226.56 lei plus TVA, adică peste 2.6 milioane euro. O parte din lucrări au fost executate de constructori locali, care au fost achitați integral (1.100.000 euro) și o parte din lucrări, în valoare de 1.500.000 euro de către societatea adusa de noul asociat, respectiv Construcții Erbasu, cărui i s-au achitat 550.000 euro. Creditorii din cadrul prezentei proceduri au dobândit astfel calitatea de creditori ai societății ulterior perfectării actelor pe care administratorul judiciar le contesta în prezentul litigiu.

În luna martie 2015, D.N.A. București a instituit sechestrul asigurător pe acțiunile asociatei Udrea în dosarul 50/P/2014. În noiembrie 2016, tot D.N.A. București a instituit sechestrul asigurător pe activul deținut de societatea Băi Boghiș. De la acel moment, intimata Stanca Nadine Magda avea posibilitatea de a constata întrunirea condiției suspensive din actele perfectate în anul 2014, să solicite rambursarea întregului împrumut și să își înscrie garanția asupra tuturor bunurilor debitoarei, demers pe care nu l-a realizat, tocmai pentru a nu prejudicia activitatea societății întrucât era un sechestrul asigurător, pe perioadă limitată de 2 ani.

În octombrie 2017, Construcții Erbasu a demarat executarea societății, moment la care s-a apelat la clauza contractuală de instituire a garanției privind împrumutul acordat, fără să se demareze, nici măcar la acel moment, de către Stanca Nadine Magda, procedura la care era îndreptățită, de recuperare integrală a debitului devenit exigibil. La acel moment Construcții Erbasu cunoștea faptul că s-a notat această garanție în cartea funciară și totuși nu a contestat sub nici o formă acest demers. Creditorul Construcții Erbasu avea de asemenea posibilitatea formulării unei acțiuni pauliene, în măsura în care considera ca actele încheiate aveau caracter fraudulos, însă nu a realizat acest demers. Mai mult, creditorul nu și-a notat nici măcar cu titlu provizoriu ipoteca în cartea funciară decât abia în octombrie 2018, când s-a ridicat sechestrul D.N.A. pe activ (18.09.2018).

Acțiunea a fost formulată de către administratorul judiciar în temeiul prevederilor art. 117 din legea insolvenței, astfel cum rezultă de pe prima pagină a acesteia. În acțiune se face referire la dispozițiile art. 117 al. 1, 117 al. 4 lit. a, 117 a. 2 lit. c, art. 122.

Din analiza acestor prevederi legale, se poate constata faptul că în realitate acțiunea este vădit nefondată, raportat la toate temeiurile juridice invocate în cuprinsul acțiunii, după cum urmează:

Dincolo de faptul că acțiunea a fost întemeiată procedural doar pe prevederile art. 117 al. 4 lit. a, și nu și pe cele ale art. 117 al. 4 lit. g, nici incidența acestuia din urmă nu poate fi reținută în speță, neputând de fapt fi reținută incidența nici una dintre motivele prevăzute la art. 117 al. 4. Astfel, ceea ce reclamanta a omis cu desăvârșire însă în mod corect a reținut judecătorul sindic este că prezumția de fraudă a fost instituită de legea insolvenței doar în privința actelor și operațiunilor prevăzute la art. 117 al. 2, și nu și în cazul actelor și operațiunilor prevăzute la art. 117 al. 4. Aspectul rezultă cu evidență din prevederile art. 122 al. 3 din legea insolvenței: „În privința actelor și operațiunilor prevăzute la art. 117 al. 2, se instituie o prezumție relativă de fraudă în dauna creditorilor.” Această prezumție nu poate fi extrapolată, astfel cum afirmă apelantele, și operațiunilor menționate la art. 117 al. 4, întrucât s-ar adăuga în mod vădit la lege. În vederea admiterii unei acțiuni formulate în baza acestui articol, administratorul judiciar trebuia să probeze faptul că, dincolo de incidența uneia dintre ipotezele de la art. 117 al. 4, actele au fost încheiate în scopul de a frauda interesele creditorilor, având caracter vădit disproporționat în dauna creditorilor societății, părțile urmărind acest scop al fraudării și cunoscând faptul că se va deschide procedura insolvenței societății - probă care nu a fost realizată în speță, fiind neavenit a se susține că, cu 5 ani anterior deschiderii procedurii insolvenței semnării actelor au știut că se va demara această procedură.

Nu a fost probat și nu există în speță caracterul fraudulos al actelor încheiate, astfel încât aceste acte să fie anulate întrucât au fost încheiate cu fraudarea intereselor creditorilor.

În concluzie, pentru toate aceste motive, dar și pentru motivele expuse în fața instanței de fond, intimatele au solicitat respingerea apelurilor formulate ca nefondate.

Prin întâmpinarea formulată SC CONSTRUCȚII ERBASU SA a solicitat admiterea apelului declarat de către apelantul CII SĂVUȘ CRISTIAN, modificarea în tot a sentinței apelate și pe cale de consecință, admiterea acțiunii formulate de către administratorul judiciar pentru anularea actelor frauduloase încheiate între doamnele creditor Stanca Nadine Magda, Stanca Veronica Elena, respectiv Societatea Bai Boghis SRL.

În motivarea întâmpinării intimata a arătat că prin cererea de admitere la masa credală formulată de Stanca Nadine Magda depusă la data de 15.04.2019 la dosarul de fond nr. 135/84/2019, creditoarea a arătat că deține o creanță în sumă de 13.333.984,55 Ron, sumă întemeiată pe:

- Contractul de împrumut din data de 04.01.2014, Contractul de împrumut cu garanție imobiliară autentificat sub nr. 2087/29.11.2017 de către notarul public Crecan Ioan Gheorghe, fișa contului 167.

Totodată, cu referire la suma de 13.333.948,55 lei, din cererea creditoarei Nadine Stanca de admitere la masa credală, rezultă că aceasta se compune din:

- 4.298.760,86 lei, reprezentând soldul neachitat ca urmare, a împrumuturilor acordate de creditoare debitoarei, conform Contractului de împrumut din data de 04.01.2014, încheiat între aceasta și debitoarea Bai Boghis SRL (sold rămas neachitat).

- 7.625,88 lei, reprezentând dobânda legală calculată până la data de 04.01.2018, conform contractului de împrumut;

- 9.027.397,81 lei, reprezentând penalități contractuale calculate conform contractului de împrumut pentru perioada 05.01.2018-28.02.2018.

- suma de 200 de lei reprezentând contravaloarea taxei judiciare de timbru.

Dna Stanca Nadine Magda a înaintat modul de calcul al penalităților, Hotărârea AGA din data de 20.1X.2017, Contractul de împrumut din data de 04.01.2014, fișa contului 167, Contractul de împrumut cu garanție imobiliară având încheierea de autentificare nr. 2087/29.11.2017 și extrasul de carte funciara cu privire la imobilul cu numărul cadastral 50041.

Dna. creditoare Stanca Nadine este înscrisă în tabelul definitiv de creanță cu suma de 13.333.948,55 lei deși în realitate nu există niciun document bancar, care să emane de la o instituție de credit abilitată/unitate bancară și care să probeze realizarea transferului sumei în cuantum total de 5.000.000 lei, arătat de contractul de împrumut de consumație din data de 04.01.2014.

De asemenea există mai multe inadvertențe între contractele și respectiv susținerile enunțate inițial cu privire la situația creanței proprii (acte depuse și susțineri făcute inițial prin cererea de

admitere creanța din 15.04.2019), respectiv apărările și actele depuse prin întâmpinarea formulată în prezentul dosar 135/84/2019/al.

Împrumutul efectuat de Dna. Stanca Veronica Elena (mama creditoarei Stanca Nadine Magda), apare menționat în quantum total diferit în funcție de înscrisurile analizate.

- Suma de 5.000.000 lei este consemnata numai în cadrul contractului de împrumut de consumație din data de 04.01.2014 în acest quantum.

- În fișa contului 167 alte împrumuturi și datorii asimilate din perioada 01.01.2013 - 30.09.2017 este prevăzuta suma de 5.001.000,00 lei, sumă ce apare și în întâmpinarea D-nei Stanca Veronica unde se consemnează: la puțin timp după înființare societatea este creditată cu suma de 5.001.000 lei în vederea achiziționării Stațiunii Balneare din Boghiș.

- În cadrul declarației de creanța formulată de Dna. Stanca Nadine Magda respectiv în celelalte acte emise de debitoare respectiv adeverința SC Băi Boghis SRL nr. 106/28.11.2011, cât și extrasul de cont confirmări solduri datorii (Cod 14-6-3) din data de 30.09.2017, se face vorbire despre faptul că împrumutul este în quantum total de 4.345.131,93 lei.

- Hotărârea Adunării Generale nr. 20.11.2017 a consemnat cu privire la împrumuturile Stanca Veronica, Stanca Magda cu SC Băi Boghis SRL au valoarea constituită pentru limita sumei de 4.345.131,93 lei (și nu pentru suma de 5.000.000 lei), așadar un nou caz în care suma de 5.000.000 apare ca fiind în realitate alta.

Din cererea de admitere la masa credală în prezentarea situației de fapt de către Dna. Stanca Nadine Magda, se menționează faptul că „în data de 04.01.2014 între subsemnata (...) și societatea Băi Boghis SRL (...) s-a semnat contractul de împrumut în valoare de 5.000.000 RON”. În același timp tot în cererea de admitere la masa credală, în contradicție cu paragraful mai sus arătat, creditoarea Stanca Nadine Magda a precizat că „așa cum rezulta din fișa contului 167, de la data semnării contractului autentic, s-a restituit subsemnatei doar suma de 46.371,07 Ron rămânând un rest de achitat în quantum de 4.298.760,86 RON”.

Suma totală (restituită de 46.371,07 lei respectiv nerestituită de 4.298.760,86 lei), conform declarației făcute de creditoarea Stanca Nadine Magda, este în quantum total de 4.345.131,93 lei, iar nu în quantumul arătat în documente contabile - fișa contului 167 Alte Imprmuturi și datorii asimilate din perioada 01.01.2013 - 30.09.2017 unde se precizează ca la data de 30.09.2013 societatea Băi Boghis a fost creditată cu suma de 5.001.000,00 lei (pag. 49 cerere creanța Stanca Nadine).

Quantumul total arătat de intimată în sumă de 4.345.131,93 lei este de asemenea consemnat în adeverința SC Băi Boghis SRL nr. 106/28.11.2017, respectiv în extrasul de cont confirmări solduri datorii (Cod 14-6-3) din data de 30.09.2017 unde se stipulează expres următoarele: „Conform dispozițiilor în vigoare, vă înștiințăm că, în evidentele noastre contabile, la data de, unitatea dvs. figurează cu următoarele sume creditoare: 4.345.131,93 (lei)”.

Deși o parte din susținerile creditoarei sunt în sensul în care conform contractului din data de 04.01.2014 suma împrumutată este în valoare de 5.000.000 lei, tot din declarațiile creditoarei Stanca Nadine, respectiv din toate celelalte acte emise de societate (adeverința și extras de cont confirmări solduri datorii - Cod 14-6-3) se prevede în mod expres că suma împrumutată este în quantum total de 4.345.131,93 lei.

Având în vedere contradicțiile flagrante făcute de d-nele Stanca (atât în susținerea cererilor de admitere la masa credală, a apărărilor formulate în prezentul dosar cât mai ales dezacordul documentelor emise de SC Băi Boghiș este necesar a fi stabilită data la care au fost încheiate contractele de împrumut și de cesiune/ novație arătate de creditoare, afirmațiile administratorului judiciar fiind îndreptățit la atacarea datei contractelor de vreme ce nu au dobândit data certa.

Deși judecătorul sindic vorbește despre faptul că în speță sunt incidente înscrisuri încheiate între profesioniști respectiv că înregistrările din contabilitate fac dovada restituirii unor sume către Stanca Nadine Magda, aceste restituiri probează doar existența obligației de plată a societății Băi Boghiș către creditoare, dar nu fac dovada conținutului "înscrisurilor care stau la baza acestor obligații". Demonstrația administratorului judiciar este corectă, singurul lucru ce poate fi demonstrat este obligația de restituire a sumei de bani, iar nu a existenței unor clauze cu caracter special.

Fata de toate aceste contradicții prezumția arătată de administratorul judiciar Săvuș este corectă, din analiza făcută în cadrul cererii de apel rezultând că înscrisurile sub semnătură privată ce fac obiectai speței nu au fost întocmite la data consemnata în cuprinsul lor, respectiv faptul că la data de 04.01.2014 s-a întocmit un alt înscris, respectiv o cesiune de creanță care nu prevedea penalități de 0.5%/zi și nici reducerea termenului de rambursare a împrumutului cu 9 luni.

Contractul de împrumut nr. 10/30.09.2013 a fost încheiat între Dna. Stanca Veronica Elena și SC Băi Boghiș SRL (prin administrator Dna. Ciurte Maria- mama acesteia), având ca obiect împrumutul acordat de împrumutător către societate în cuantum de 5.000.000 lei.

Documentele aduse în susținerea acestui contract sunt reprezentate de extrasele de cont emise de Banca Transilvania - Sucursala Sălaj la data de 27.11.2013, în care se pot observa împrumuturile efectuate de creditoarea Stanca Veronica.

Conform extraselor de cont menționate, rezultă că toate transferurile efectuate de Dna. Stanca Veronica sunt în cuantum de maximum 300.000 lei, transferate într-un număr de 17 operațiuni identice, respectiv nu exista nicio plată integrală/ sau care sa consemneze un sold total existent în cont, de 5.000.000 lei în vreunul din documentele bancare.

Toate aceste transferuri/ operațiuni bancare probează faptul ca la sfârșitul zilei de 30.09.2013 soldul disponibil existent în contul SC Băi Boghiș este în cuantum total de 1.856,00 lei, iar în niciun caz de 5.000.000 lei.

Conform celor mai sus-precizate, deși Dna. Stanca Veronica, respectiv Dna. Ciurte Maria (mama acesteia) consemnează în mod clar în cadrul contractului de împrumut nr. 10/30.09.2013 că suma împrumutata este în cuantum de 5.000.000 lei, în realitate nu există niciun document bancar care sa probeze împrumutul de o asemenea anvergură, suma maximă transferată de Stanca Veronica fiind în cuantum de 235.000 lei - 300-000 lei (multiplicat în tranșe a 17 plăți).

Referitor la Hotărârea Adunării Generale din data de 20.11.2017, încheiata cu semnătura Dnei. Udrea Elena Gabriela, a Dnei. Stanca Elena Veronica și care duce la îputernicirea Dnei. Ciurte Maria (administrator SC Băi Boghiș SRL) în contractarea unui împrumut, judecătorul sindic a reținut, contrar celor susținute de părți, în mod absolut nefondat următoarele:

Nici actele administratorului societății, nici hotărârile adunării asociaților nu au fost atacate de persoanele interesate în termenele și condițiile impuse de Legea societăților nr. 31/1990, astfel că trebuie prezumate valabile, considerentele contrare aduse de reclamant urmând a fi respinse. De asemenea instanța a clarificat și situația rudeniei dintre părți arătând: „Faptul în sine, ca întreaga activitate a societății era controlată de persoane care se aflau în relații de rudenie și actele juridice erau semnate de aceste persoane atât în nume propriu, cât și în numele Băi Boghiș SRL nu constituie un fapt ilicit, iar în circumstanțele cauzei era chiar necesar pentru a se realiza acorduri de voințe și pentru a se asigura funcționarea societății”.

Cu referire la lipsa diligenței părților în ceea ce privește anularea Hotărârii AGA din data de 20.11.2017, de-a lungul procesului părțile reclamante au susținut în unanimitate faptul ca Hotărârea Adunării Generale nu a fost respectată în niciun moment de Dna. Ciurte și D-nele Stanca, părțile în cadrul HAGA constituind garanția reală imobiliară în favoarea creditoarei Stanca Nadine Magda, în imita sumei de 4.345.131,93 lei (și nu pentru suma de 5.000.000 lei) respectiv hotărârea AGA aprobată de către asociatul Elena Udrea nu face vorbire de niciun fel de penalitate.

În acest sens administratorul judiciar a reiterat mențiunile cuprinse în cadrul Hotărârii AGA, unde s-a hotărât faptul că garanția reală imobiliară asupra imobilelor va fi constituită în favoarea creditorului Stanca Nadine Magda în limita sumei de 4.345.131,94 lei. Așa cum lesne se poate observa din parcurgerea hotărârii menționate, suma care a făcut obiectul AGA nu era o suma purtătoare de dobânzi și/sau penalități.

Instanța de fond a trecut peste argumentele părților reclamante, conform cu care nu hotărârea în sine este invalidă, respectiv nu hotărârea trebuie anulată în întregul ei, ea fiind legală pentru suma de 4.345.131,93 lei, ci trebuie anulat tot ce a fost contractat peste aceasta limita/ obligație consemnata de AGA a societății debitoare.

Acestea au fost argumentele susținute de administratorul judiciar, de creditorul SC Construcții Erbasu cât mai ales ale asociatul Dna. Udrea Elena Gabriela (susțineri arătate în cadrul cererii de intervenție formulata de în dosarul nr. 135/84/2019/a3 în fața Curții de Apel Cluj), unde a arătat în mod expres următoarele:

În contractul autentic din data de 29.11.2017 s-a stipulat faptul că el a fost încheiat în baza Hotărârii AGA din data de 20.11.2017, hotărâre care se regăsește prin înscrisurile atașate de către creditoarea Stanca Nadine Magda la cererea de admitere a creanței.

Lecturând această hotărâre, votată de Stanca Veronica Elena, cu toate că aceasta se găsea într-o vădită stare de incompatibilitate, Stanca Nadine Magda fiind fiica dânzei, singurul lucru care s-a hotărât pentru SC Băi Boghiș SRL a fost "constituirea unei garanții imobiliare asupra imobilelor enumerate anterior în favoarea creditorului Stanca Nadine Magda în limita sumei de 4.354.131,93 lei, conform balanței societății întocmită la data de 30.09.2017, valoarea contabilă a imobilelor identificate mai sus, care vor constitui obiectul garanției, reale imobiliare este de 14.489.020 lei".

În aceste condiții, încheierea între Stanca Veronica Elena, în calitate de mandatară a fiicei dânzei, Stanca Nadine Magda și numita Curte Maria, bunica acesteia din urmă, în calitate de reprezentant al societății, a unui contract de împrumut cu garanție imobiliară care depășește limitele stabilite prin hotărârea AGA, atrage în mod evident nulitatea absolută a contractului, nulitate care poate să fie invocată și din oficiu, și de către orice persoană interesată, atât pe cale principală, cât și pe cale de excepție, această nulitate impunându-se să fie reținută de către instanța de fond.

În hotărârea AGA din 20.11.2017 s-a prevăzut că suma împrumutată este de 4.354.131,93 lei, conform balanței din data de 30.09.2017, fără a fi prevăzute niciun fel de dobânzi sau penalități de întârziere în sarcina societății, fiind astfel nelegală și neavenită pretenția creditoarei Stanca Nadine Magda la penalități de 9.027.397,81 Ron, care depășesc dublul sumei pretinse a fi fost împrumutată de ea societății.

Așadar, în cadrul Hotărârii Adunării Generale din data de 20.11.2017 nu s-a dispus nimic peste suma de împrumut de 4.345.131,93 lei și mai ales, nu s-a făcut vorbire despre nici un fel de penalitate. Aceeași a fost și concluzia asociatului Elena Gabriela Udrea, aceasta arătând cu privire la penalități faptul că: „prin calcularea și adăugarea, fără consimțământul meu, la pretinsa și nedovedita creanța a fiicei dânzei, a unor penalități de întârziere asupra cărora nu am convenit și cu care nu as fi fost niciodată de acord, care au ajuns să depășească dublul creanței, și în plus, să fie și garantate prin ipoteca imobiliară, m-a prejudiciat în mod grav și pe mine, aspect care nu avea cum să nu fie prevăzut și avut în vedere de către ambele părți la încheierea contractului autentic de împrumut cu garanție imobiliară, care în mod evident a avut o cauză ilicită și imorală.

Concluzia instanței conform cu care hotărârile adunării asociaților nu au fost atacate, astfel ca trebuie prezumate valabile, este de asemenea eronată față de obiectul prezentului dosar.

Într-o situație ce privește limitele împuternicirii mandatului de către mandat, la încheierea unui act juridic, instanța de judecată a arătat că:

„Mandatul special dat pentru o operațiune determinată a fost folosit de pârât cu o altă întindere și cu altă destinație, decât aceea în vederea căruia a fost dat, mai precis în interesul său personal și în dauna mandantului, prin aceasta încălcându-se principiul voinței juridice reale a părților și conducând la nulitatea absolută a actelor astfel încheiate.

În aceeași situație, înalta curte de Casație și Justiție a arătat că întrucât mandatul special are în vedere o singură operațiune juridică sau anumite operațiuni determinate, depășirea limitelor acestuia atrage răspunderea directă a mandatului în ceea ce privește actele sau faptele juridice săvârșite în afara împuternicirii.

Art. 2016 alin. (2) NCC se referă la faptul că împuternicirea mandatului de a încheia acte de dispoziție cu privire la bunurile mandantului nu poate fi acordată decât în mod expres. Textul enumeră exemplificativ o serie de asemenea acte juridice, cum sunt cele de „înstrăinare sau grevare, tranzacții ori compromisuri, pentru a se putea obliga prin cambii sau bilete la ordin ori pentru a intenta acțiuni în justiție”, referindu-se apoi în final în mod generic la „orice alte acte de dispoziție”.

Din dispozițiile legale mai sus citate rezultă că mandatul nu poate încheia acte de dispoziție pentru mandant decât dacă are o împuternicire expresă în acest sens. Împuternicirea expresă este cea prin care se determină cel puțin natura actelor pe care le poate încheia mandatul pentru mandant dar, în sensul art. 2016 alin. (2) NCC, tot expres este și mandatul care se referă atât la natura cât și la bunul/bunurile la care se referă împuternicirea, adică la ceea ce sub vechea reglementare se subsuma noțiunii de mandat special.

În acest sens, anularea actelor frauduloase/temeiul de drept pentru această acțiune nu este condiționat de atacarea actelor societare care prevăd acest împrumut, legiuitorul prin instituirea

posibilității anularii acestor acte a dorit să confere instanței posibilitatea ca în funcție de circumstanțe să constate caracterul fraudulos al acestora, care în speță de față este mai mult decât evident.

Instanța de fond în fața acestei evidențe s-a prevalat de un motiv pe care legea nu îl prevede ca și condiție de anulare a actelor frauduloase, adăugând la lege, dovedindu-se încă o dată interpretarea subiectivă efectuată de aceasta în încercarea de a identifica motive în favoarea legalității contractelor încheiate de familia Stanca.

Art. 117 din Legea nr. 85/2014 prevede că administratorul judiciar/lichidatorul judiciar poate introduce la judecătorul-sindic acțiuni pentru anulare a actelor sau operațiilor frauduloase ale debitorului în dauna drepturilor creditorilor, în cei 2 ani anteriori deschiderii procedurii.

În aceleași sens art. 122 alin. (3) dispune ca în privința actelor și operațiilor prevăzute la art. 117 alin. (2) se instituie o prezumție relativă de fraudă în dauna creditorilor.

Alin. (4) Prezumția de fraudă se păstrează și în cazul în care, prin abuz de drepturi procesuale, debitorul a întârziat momentul deschiderii procedurii pentru a expira termenele la care se refera art. 117.

Sunt vizate astfel actele săvârșite de debitor cu rea credință și care au un dublu scop: lezarea drepturilor creditorilor sau eludarea legii și obținerea unui profit pentru debitor sau pentru o altă persoană terț dobânditor sau subdobânditor.

Acțiunea în anulare prevăzută de legea insolvenței are ca scop reprimarea fraudei debitorului, instituindu-se o prezumție relativă de fraudă care operează contra debitorului, în același timp, stabilindu-se o așa numită perioadă suspectă ce reprezintă o excepție de la regula conform căreia creanțele anterioare deschiderii procedurii rămân neschimbate.

Actele frauduloase sunt acelea care „au fost săvârșite cu rea credință, în scopul de a leza dreptul altei persoane, în cazul insolvenței SC Băi Boghiș SRL, fiind lezate atât drepturile creditorilor de bună-credință, cât și față de un asociat de bună-credință, respectiv dna. Elena Gabriela Udrea.

Fraudă este definită ca o denaturare voită a realității, cu scopul de a determina o altă persoană să piardă un bun sau un drept, în speță actele vizate de dispozițiile art. 117 fiind actele săvârșite de debitor (care acționează prin împuternicitul mandatar Ciuște Maria- mama dnei. Stanca Veronica respectiv bunica dnei. Stanca Magda), în favoarea creditoarei Stanca Magda.

Prin respingerea acțiunii de către judecătorul-sindic, fraudă debitorului a rămas nesancționată, restabilirea echilibrului societății printr-o eventuală reorganizare au fost spulberate, de asemenea și șansele celorlalți creditori de bună-credință de a-și recupera creanțele. Instanța de judecată și-a asumat întru-totul apărările creditoarelor Stanca, făcând inaplicabile dispoziții legale ce instituie prezumția de fraudă.

În considerentele arătate în sentința pronunțată, instanța, în totală contradicție cu prevederile legale mai sus-enunțate, respectiv cele cuprinse în art. 122 și art. 117 din legea insolvenței a arătat că nu toate actele încheiate de debitor cu un asociat care deține cel puțin 20% din capitalul social în perioada suspectă trebuie anulate de plano, ci numai acelea în privința cărora este dovedită fraudă în daune creditorilor, condiție esențială pentru admiterea oricărei acțiuni în anulare în materia insolvenței. Reclamantul nu a făcut dovada fraudei, deși aceasta cădea în sarcina sa.

Conform dispozițiilor legale cu privire la fraudă (art. 117 și urm. din Legea nr. 85/2014) instanța de judecată a trecut peste normele legale care dispun că: sarcina probei fraudei a fost scutită prin instituirea unei prezumții legale relative (alin. (3) și alin. (4) ale art. 122 din legea insolvenței) care operează nu numai contra debitorului, ci și contra terțului dobânditor sau subdobânditor.

Judecătorul-sindic a trecut peste situația conform căreia Contractul de împrumut cu garanție imobiliară autentificat prin încheierea nr. 2087 din 29.11.2017 a notarului public Crecan Ioan Gheorghe, este semnat de două persoane fizice aflate în grade de rudenie de gradul II, putându-se astfel stabili cu certitudine existența unei conivente frauduloase în vederea fraudării intereselor debitorului întemeiată pe încrederea care există între rude apropiate, mai exact între părinți și copii respectiv părinți și nepoți.

Tot cu privire la relațiile de rudenie o altă instanță a dispus la anulare a actelor frauduloase încheiate între rude apropiate, arătând faptul că o prezumție legală relativă de fraudă a intereselor creditorilor, este stabilită de dispozițiile art. 117 alin. 4 din Legea nr. 85/2014 și privește actele

juridice și operațiunile încheiate în ultimii doi ani cu persoanele care controlează activitatea debitorului sau cu rude apropiate ale acestora.

Conform art. 117 alin. 4 lit. c) din Legea nr. 85/2014, pot fi anulate actele încheiate cu un asociat care deține cel puțin 20% din părțile sociale și, potrivit art. 117 alin. 4 lit. g) raportat la litera b) din Legea nr. 85/2014, actele juridice încheiate cu soțul, rudele, sau afinii până la gradul al patrulea inclusiv ale administratorului,

Așa cum s-a arătat prin sentința Tribunalului Sălaj, cu privire la capitalul social inițial al societății Băi Boghiș SRL, și la dreptul de reprezentare al acesteia, la constituirea societății, au participat 2 asociați rude de gradul I, fiica Stanca Veronica Elena, cu un procent de 40% din capitalul social și mama Ciurte Maria, cu un procent de 60%.

Prin Hotărârea Adunării generale a asociaților Băi Boghiș SRL nr. 5 din 10.12.2014, s-a decis încetarea calității de asociat a lui Ciurte Maria și cesiunea părților sale sociale nepoatei sale, Stanca Nadine Magda, care este în aceeași timp fiica celuilalt asociat fondator, Stanca Veronica Elena. La acel moment, fiind cooptat și un nou asociat, capitalul social al Băi Boghiș SRL se prezenta astfel: acest nou asociat Udrea Elena Gabriela - 50%, Stanca Nadine Magda - 40%, Stanca Veronica Elena - 10%. Parata de rândul II Stanca Nadine Magda a fost înscrisă în această calitate la Registrul comerțului la data de 18.02.2015, conform Rezoluției ORC Sălaj nr. 828/18.02.2015.

Instanța a trecut peste dispozițiile legale, conform cărora următoarele acte sau operațiuni, încheiate în cei 2 ani anteriori datei deschiderii procedurii cu persoanele aflate în raporturi juridice cu debitorul, vor putea, de asemenea, să fie anulate și prestațiile recuperate:

a) cu un asociat comanditat sau cu un asociat deținând cel puțin 20% din capitalul societății ori, după caz, din drepturile de vot în adunarea generală a asociaților, în situația în care debitorul este acea societate în comandita, respectiv o societate agricolă, în nume colectiv sau cu răspundere limitată;

d) cu un administrator, director sau un membru al organelor de supraveghere a debitorului, societate cooperativă, societate pe acțiuni cu răspundere limitată sau, după caz, societate agricolă;

e) cu orice altă persoană fizică ori juridică, deținând o poziție de control asupra debitorului sau a activității sale;

g) cu soțul, rudele sau afinii până la gradul al patrulea inclusiv, ai persoanelor fizice enumerate la lit. a)-f).

Prezumția are la baza tocmai împrejurarea că una dintre părțile contractuale are o poziție dominantă asupra debitorului ceea ce conduce la un posibil dezechilibru contractual în detrimentul societății și, implicit, al creditorilor.

Astfel, același act juridic care, încheiat cu un terț nu este prin el însuși de natura a conduce la concluzia că a determinat prejudicierea creditorilor, este afectat de o prezumție de fraudă tocmai în virtutea afectării deciziei comerciale de natura relației dintre părți.

Pârâta deținea doar 8,33 % din capitalul social al societății, așa că nu sunt incidente dispozițiile art. 117 alin. 4 lit. c) din Legea nr. 85/2014, care impun un prag de 20%. În schimb, sunt incidente dispozițiile art. 117 alin. 4 lit. g) din Legea nr. 85/2014, întrucât pârâta era la momentul respectiv soția asociatului majoritar și administratorului societății.

Conform raționamentului la care a ajuns o altă instanță, într-o speță similară (Tribunalul București în Decizia nr. 7411/2019) chiar dacă Stanca Nadine Magda nu deținea nicio calitate la momentul încheierii Contractului de împrumut de consumație din data de 04.01.2014, și mai târziu, la încheierea Contractului de împrumut cu garanție imobiliară, autentificat sub nr. 2087/29.11.2017, în fața notarului public Crecan Ioan Gheorghe, sunt incidente dispozițiile art. 117 alin. 4 lit. g) din Legea nr. 85/2014 întrucât pârâta are calitatea de rudă până la gradul al patrulea inclusiv cu persoanele fizice ce dețin calitatea de asociat în societate și/ sau calitatea de administrator.

La data de 04.01.2014, Stanca Nadine Magda în calitate de nepoată a asociatului majoritar Ciurte Maria (bunica ce deține 60% din capitalul social al debitoarei) a încheiat Contractul de împrumut din data de 04.01.2014.

Mai târziu (la data de 29.11.2017) doamna administrator a participat la încheierea contractului de împrumut cu garanție imobiliară, așadar având calitatea de administrator respectiv împuternicirea să angajeze societatea debitoare. Dna. Ciurte Maria a participat la îndatorarea/ contractarea de împrumuturi în numele SC Băi Boghiș SRL prin semnarea Contractului de împrumut cu garanție

imobiliara autentificat prin încheierea nr. 2087 din 29.11.2017 a BNP Crecan Ioan Gheorghe în favoarea nepoatei ale sale, Stanca Nadine Magda.

În contradictoriu cu cele mai sus-arătate este concluzia judecătorului sindic: „prezumția relativă de fraudă în dauna creditorilor instituită prin art. 122 alin.3 din Legea nr. 85/2014 privește doar actele și operațiunile prevăzute de art. 117 alin.2 din lege, nu și pe cele prevăzute de art. 117 alin A. Prin urmare, reclamantul trebuia să facă dovada că actul încheiat de societatea-debitor cu asociatul deținând cel puțin 20% din capitalul societății, este vorba, în speță, de Contractul de împrumut cu garanție imobiliară autentificat prin încheierea nr. 2087 din 29.11.2017 a BNP Crecan Ioan Gheorghe, încheiat între Stanca Nadine Magda și Bai Boghis SRL, este un act fraudulos.

Toate argumentele instanței nu iau în seamă și calitatea de asociat majoritar (la data de 04.01.2014), cât și de administrator (la data de 10.12.2014) a SC Băi Boghiș SRL a dnei Ciurte Maria, cât mai ales gradul de rudenie de număr 2 deținut față Stanca Nadine Magda (relația fiind bunică-nepoată).

Actele solicitate de administratorul judiciar a fi anulate sunt reprezentate de Contractul de împrumut cu garanție imobiliară autentificat sub nr. 2087/29.11.2017, respectiv clauze din contractul de împrumut de consumație din data de 04.01.2014, iar nu novația prin schimbare de creditor în întregul ei.

Cererea de anulare acte frauduloase, formulată de administratorul judiciar CII Săvuș Cristian are ca obiect în principal anularea contractului de împrumut cu garanție imobiliară încheiat între Stanca Nadine Magda prin mandatar Stanca Veronica Elena și societatea Băi Boghiș SRL SRL respectiv anularea clauzei privind penalitățile de întârziere și a clauzei privind termenul de rambursare din Contractul de împrumut datat cu data de 04.01.2014 încheiat între Stanca Nadine Magda și societatea Băi Boghiș SRL, iar cu privire la novație, administratorul judiciar a solicitat doar anularea privind penalitățile de întârziere din Actul Adițional din 04.01.2014 la contractul de împrumut nr. 10 din data de 30.09.2013.

Reținerile judecătorului sindic au fost în sensul că la momentul realizării novației nu existau creditori actuali ai societății, deci, ar fi impropriu a se retine o intenție de fraudă în dauna unor eventuali viitori creditori, înainte ca aceștia să-și exprime măcar voința în sensul încheierii unui acord cu debitorul sau ca debitorul aflat abia la începutul activității si-ar fi prevăzut insolvența care avea să aibă loc peste nu mai puțin de 5 ani.

Și în această situație, ca în întreaga hotărâre motivată, instanța și-a însușit întru-totul argumentele folosite în apărare de d-nele Stanca, analizând în mod derizoriu și într-o modalitate disproporționată un contract pe care administratorul judiciar l-a adus în discuție doar în ceea ce privește modificarea penalităților de întârziere.

Totodată, în argumentația instanței de fond, în analiza Actului Adițional datat cu data de 04.01.2014 la contractul de împrumut nr. 10 din 30.09.2013, nu s-a făcut vorbire dacă la data încheierii acestui act adițional administratorul avea sau nu acordul adunării asociaților debitoarei, respectiv dacă era mandatată în mod expres de adunarea asociaților să semneze acest contract de novație în aparență cu titlu gratuit (în fapt cu instituirea de dobânzi penalizatoare disproporționate).

calculelor arătate de administratorul judiciar Săvuș, în mod legal trebuie sancționată modificarea termenului de rambursare de la 5 ani la 4 ani și 3 luni (devenit extrem de favorabil creditoarei Stanca Nadine), cât mai ales penalitățile de întârziere de 0.5%/zi de întârziere care reprezintă nu mai puțin de 136% penalități suplimentare, respectiv 6.000.000 lei în plus quantum calculat și datorat de societatea Băi Boghiș.

Cu privire Contractul de împrumut cu ipotecă imobiliară semnat la data de 29.11.2017, acesta a avut loc ulterior demarării de către intimată a procedurii de executare silită a creanței pe care SC Construcții Erbasu o deținea împotriva societății Băi Boghiș, respectiv din aprilie 2017 formulând cereri către executorul judecătoresc și către Arhiva electronică.

Cu referire la această situație, judecătorul sindic a făcut o analiză superficială, apărând argumentele d-lor Stanca în fraudarea creditorilor de bună-credință, arătând că obligația constituirii de garanții era prevăzută încă prin contractul de împrumut sub semnătura privată pentru cazul în care creanța devenea exigibilă sau debitorul era supus unor forme/proceduri de executare silită. Condiția suspensivă s-a împlinit întrucât, contemporan cu încheierea contractului de împrumut în forma autentică cu acordare de garanții a avut loc demararea procedurii de executare silită prin

poprire la cererea principalului creditor concurent. Construcții Erbasu SA. Prin urmare, constituirea unor garanții de către debitor în favoarea creditorului Stanca Nadine Magda, cu mai mult de un an înainte de intrarea în insolvență nu reprezintă mai mult decât un mijloc normal de protecție a creanței, în concurs cu celelalte creanțe care au apărut în patrimoniul debitorului ca urmare a desfășurării activității economice, iar nu un mijloc de a sustrage bunuri de la urmărirea de către acei creditori sau de a leza în orice fel drepturile.

Această protecție a intervenit pentru evitarea opunerii prescripției în cazul insolvenței, pentru fraudarea intereselor Construcții Erbasu și a oricăror altor creditori de bună-credință, fiind acte încheiate între persoane fizice aflate în relație de rudenie de gradul I, iar nu simple acte juridice încheiate între o societate comercială și un simplu creditor care nu are nicio legătură de rudenie sau afiliere cu societatea în cauză.

Judecătorul sindic a ignorat în mod grav, voit toate aceste elemente de fapt, constituindu-se în apărătorul pretinselor creditoare mama și fiica Stanca, împreună cu bunica Ciurte Maria. Deși numai prin prisma relației de rudenie de poate aprecierea caracterul fraudulos, în cazul de față relația de rudenie a condus și la constituirea unui drept de creanță menit să înlăture alți creditori de la masa credală, iar în baza relației de rudenie s-a acceptat plata contractului de împrumut printr-o chitanță eliberatorie (cum s-a menționat în contractul de ipotecă imobiliară), care în mod normal pentru suma de 5.000.000 lei nu este permisă, nefiind acceptată pentru sume mai mari de 5.000 lei.

Prezumția arătată de administratorul judiciar Săvuș conform căreia prin actele încheiate de părțile si-au mărit cuantumul creanței de la aproximativ 4.387.592.20 lei la aproximativ 13.300.000 lei și au transformat o creanță subordonată într-una garantată, acestea sunt fapte clare, în baza cărora se poate stabili cauza actului, care este evident contrara legii insolvenței prin schimbarea ordinului de prioritate a creditorilor.

Aceste prezumții instituite de lege, acțiuni săvârșite de debitori în fraudă creditorilor de bună-credință, respectiv legături de rudenie de gradul I, demonstrează pe deplin caracterul fraudulos al Contractului de împrumut cu ipotecă imobiliară semnat la data de 29.11.2017, încheiat cu scopul sustragerii de la executarea silită a bunurilor împotriva cărora se demarase deja această procedura de către intimată, începând cu data de 20.04.2017.

Înțelegerea materializată în contractul de împrumut cu garanție imobiliară încheiat la data de 29.11.2017 a fost încheiată în dauna societății debitoare/ dauna creditorilor de bună-credință, față de situația în care „împrumutul acordat” de Stanca Nadine Magda la data de 04.01.2014 era prescripționat prin trecerea termenului general de 3 ani.

La momentul încheierii contractului de împrumut cu garanție imobiliară, împrumutul consemnat în contractul de împrumut de consumație din data de 04.01.2014 era prescripționat, societatea debitoare neavând nicio obligație contractuală de întoarcere a sumei de bani prin sancțiunea impusă de trecerea timpului.

Fata de toate cele prezentate, intimata a solicitat admiterea apelului, modificarea în tot a sentinței apelate și pe cale de consecință, admiterea acțiunii formulate de către administratorului judiciar pentru anularea actelor frauduloase încheiate între doamnele Creditor Stanca Nadine Magda, Stanca Veronica Elena respectiv Societatea Băi Boghiș SRL.

Examinând sentința apelată pe baza motivelor de apel și a apărărilor formulate prin întâmpinare, Curtea reține următoarele

I. În analiza apelurilor declarate împotriva sentinței civile nr. 194/2020, se impune mai întâi stabilirea limitelor investiției instanței de apel în raport de prevederile art. 477 și art. 478 Cod procedură civilă, având în vedere apărățile formulate sub acest aspect de către intimata prin întâmpinarea depusă în apel, dar și precizările exprese al apelantului reclamant CII Săvuș Cristian.

Astfel, actele ce fac obiectul acțiunii în anulare formulată la data de 06.05.2019 de către reclamantul CII Săvuș Cristian, sunt: Contractul de împrumut datat 04.01.2014 încheiat între Stanca Nadine Magda și Băi Boghiș SRL (în limita clauzei privind penalitățile de întârziere și a clauzei privind termenul de rambursare), Actul adițional datat 04.01.2014 la Contractul de împrumut nr. 10 din 30.09.2013 încheiat între Stanca Veronica Elena, Stanca Nadine Magda și Băi Boghiș SRL (în limita clauzei privind penalitățile de întârziere), precum și Contractul de împrumut cu garanție imobiliară autentificat prin Încheierea nr. 2087 din 29.11.2017 a BNP Crecan Ioan Gheorghe încheiat între Stanca Nadine Magda, prin mandatar Stanca Veronica Elena și Băi Boghiș SRL.

S-a arătat în mod expres de către reclamant că nu se contestă în cauză nici existența împrumutului acordat de către Stanca Veronica Elena societății debitoare Băi Boghiș SRL prin Contractul de împrumut din 30.09.2013, nici cesiunea acestei creanțe către intimata Stanca Nadine Magda, aceste raporturi juridice nefăcând obiectul acțiunii în anulare.

Curtea va reține de asemenea că acțiunea dedusă judecării a fost întemeiată în drept pe dispozițiile art. 117 alin. 2 lit. c, art. 117 alin. 4 lit. a și lit. g din Legea nr. 85/2014, susținându-se caracterul fraudulos al actelor juridice contestate, raportat la circumstanțele în care aceste acte au fost încheiate.

Din această perspectivă, întrucât sunt formulate pentru prima dată în apel și reprezintă, în esență, o modificare a cauzei cererii, argumentele apelantului CII Săvuș Cristian referitoare la nulitatea de drept pentru cauză ilicită și imorală întemeiate pe încălcarea prevederilor OG 13/2011 nu pot fi analizate în această fază a procesului.

De asemenea, având în vedere scopul limitat al intervenției accesorii, se impune a se constata că aceasta nu poate determina lărgirea cadrului procesual sub aspectul obiectului litigiului sau al cauzei acestuia, astfel încât criticile formulate prin cererea de apel depusă de către intervenienta Construcții Erbașu SA, referitoare la realitatea virării împrumutului acordat prin contractul încheiat la data de 30.09.2013 de către Stanca Veronica Elena, nu pot face obiectul analizei instanței de apel. În egală măsură, instanța de apel va constata lipsite de orice utilitate practică criticile apelantei interveniente referitoare la respingerea probei cu expertiza contabilă, cătă vreme aceasta avea drept teză probatorie aceleași aspecte referitoare la realitatea virării de către intimata Stanca Veronica Elena a sumelor reprezentând împrumut acordat societății în anul 2013.

II.1. În ceea ce privește apelul declarat de către reclamantul CII Săvuș Cristian, se va reține că o primă critică adusă în discuție privește modul în care judecătorul sindic a făcut aplicarea prevederilor art. 277 alin. 3 Cod procedură civilă apreciind, în mod netemeinic în opinia apelantului, că actele date 04.01.2014 care fac obiectul prezentei cauze nu îndeplinesc condiția de a fi fost încheiate în perioada suspectă reglementată de art. 117 alin. 2 și alin. 4 din Legea nr. 85/2014, respectiv în cei doi ani anteriori deschiderii procedurii insolvenței.

Prin apelul declarat apelantul a adus argumente atât în sprijinul constatării calității sale de terț față de actele atacate, calitate care îi permite să facă proba contrară a datei înscrisurilor prezumate relativ potrivit prevederilor art. 277 alin. 3, cât și pentru dovedirea împrăjurării că actele date 04.01.2014 nu au fost încheiate de părți la data menționată în cuprinsul lor, fiind întocmite pro causa.

Curtea apreciază întemeiate criticile formulate de către apelantul reclamant, pentru considerentele ce vor fi expuse în continuare.

Este necesar a se arăta mai întâi că actele sub semnătură privată ce fac obiectul cauzei au fost încheiate de către debitoarea Băi Boghiș SRL în legătură cu împrumutul acordat pentru finanțarea activității sale (modificare a condițiilor de restituire, de aplicare a dobânzilor și penalităților de întârziere și instituire a obligației constituirii de garanții pentru ipoteza în care datoria ar deveni exigibilă înainte de termen), fiind așadar înscrisuri întocmite în exercițiul activității unei întreprinderi. Prin urmare dispozițiile art. 277 alin. 3 Cod procedură civilă sunt aplicabile, în privința acestor înscrisuri operând prezumția relativă că ele au fost făcute la data consemnată în cuprinsul lor, respectiv 4 ianuarie 2018.

Apoi, se constată, contrar opiniei judecătorului sindic, că apelantului reclamant în calitatea sa de administrator judiciar, îi este deschisă posibilitatea combaterii prin orice mijloc de probă a datei consemnate în cuprinsul actelor atacate, acesta fiind un terț față de actele încheiate între debitoare și intimatele pârâte Stanca Nadine Magda și Stanca Veronica Elena.

Sunt nefondate considerentele expuse de către judecătorul referitoare la calitatea de reprezentant al debitoare a administratorului judiciar, în condițiile în care art. 122 din Legea nr. 85/2014 dispune în mod expres că la soluționarea acțiunilor prevăzute de art. 117 legitimitate procesuală activă are administratorul judiciar, iar legitimitate procesuală pasivă au debitorul și, după caz terțul ori subdobânditorul, debitorul fiind reprezentat de către administratorul special, sau în lipsa desemnării acestuia, de către un curator special numit de către judecătorul sindic potrivit

prevederilor art. 53 alin. 3 dintre organele de conducere statutare aflate în funcție la data deschiderii procedurii.

Prin urmare, în temeiul legii, în cadrul acțiunii de față, administratorul judiciar acționează nu în calitate de reprezentant al debitoarei, ci în calitatea sa de organ care aplică procedura insolvenței, cei doi, respectiv administratorul judiciar și debitoarea, având poziții contrare în cadrul acțiunii, astfel încât reclamantul este un terț față de actele încheiate de către debitoare cu cele două intimat pârâte anterior deschiderii procedurii insolvenței.

Cât privește dovada contrară prevăzută de art. 277 alin. 3 Cod procedură civilă, în raport de prevederile exprese ale acestui text legal, ea poate fi făcută cu orice mijloc de probă.

Având în vedere apărările formulate sub acest aspect în cadrul întâmpinării la apel, este necesar a se sublinia că întrucât în conformitate cu prevederile art. 328 prezumția legală poate fi înlăturată prin proba contrară dacă legea nu dispune altfel, este vădit că în accepțiunea legiuitorului o atare probă contrară poate fi chiar și o altă prezumție, atâta timp cât acestea au fost reglementate în mod expres ca mijloace de probă în procesul civil. Concluzia se impune cu atât mai mult cu cât procesul civil are la bază sistemul liberei aprecieri a probelor, care permite judecătorului aprecierea potrivit convingerii sale, neexistând o ordine de preferință referitor la forța probantă a probelor.

Reclamantul administrator judiciar a invocat în susținerea poziției sale procesuale, o serie de fapte apte să dea naștere unei prezumții judiciare în sensul prevederilor art. 327-329 Cod procedură civilă, respectiv prezumției că actele date 04.01.2014 nu au fost încheiate la data consemnată în acestea.

În combaterea susținerilor administratorului judiciar, intimatele au învederat că la data de 04.01.2014, referitor la creanța decurgând din contractul de împrumut din 30.09.2013, a fost încheiată o novație prin schimbarea creditorului, în urma căreia creditorul Stanca Veronica Elena a fost înlocuit cu creditorul Stanca Nadine Magda. Novația astfel convenită de părți a fost consemnată în Actul adițional la Contractul de împrumut din 30.09.2013, alături de o serie de alte modificări ale clauzelor contractuale, ulterior fiind încheiat și Contractul de împrumut din data de 04.01.2014 cu scopul individualizării concrete a raporturilor juridice dintre debitoare și nou creditor. Intimatele au precizat în plus că încheierea actelor atacate la data de 04.01.2014 a fost determinată de cooptarea în decembrie 2013 a unui nou asociat, străin de familia Stanca, fapt care a impus o serie de schimbări în cadrul societății, inclusiv în ceea ce privește contractul de împrumut, respectiv în ceea ce privește condițiile de restituire și cuantumul penalităților de întârziere prevăzute.

Cu privire la împrejurările enumerate de către apelantul reclamant, Curtea va aprecia că, luate în considerare împreună în conturarea contextului în care actele în discuție au fost încheiate, ele au suficientă greutate pentru a naște probabilitatea faptului pretins, respectiv că actele nu au fost întocmite la data de 04.01.2014.

Se va reține mai întâi că niciunul dintre documentele depuse în probațiune nu confirmă existența la data de 04.01.2014 a înscrisurilor sub semnătură privată respective, ceea ce face să se nască îndoială asupra realității întocmirii lor la acea dată.

Astfel, deși s-a pretins încheierea la acea dată a unei novații prin schimbarea creditorului, materializată prin întocmirea Actului adițional la Contractul de împrumut din 30.09.2013, totuși nicăieri nu se face nicio mențiune nici despre un act de novație prin schimbare de creditor, nici despre un act adițional la contractul de împrumut din 30.09.2013 întocmite la data de 04.01.2014. Dimpotrivă, în cadrul bilanțului contabil aferent anului 2014, conform formularului S1003 depus la ANAF în data de 02.06.2015, respectiv în cadrul situațiilor explicative întocmite de către administratorul statutar (f. 49, 57 v. III dosar fond), se vorbește despre o cesiune de creanță în favoarea intimetei Stanca Nadine Magda, indicându-se în mod expres „Cesiune contract nr. 10/30.09.2013 alte împrumuturi și datorii asimilate încheiate în data de 04.01.2014 către Stanca Nadine Magda - creditor cesionar”.

În plus, deși în cadrul situațiilor explicative la bilanțul contabil aferent anului 2014, depuse în probațiune de către intimat se impunea a fi cuprinse informațiile referitoare la eventuale clauze legate de achitarea datoriilor și rata dobânzii aferente, despre care se susține că au fost stipulate de părți prin actele încheiate la data de 04.01.2014, totuși se constată că nicio astfel de mențiune nu a fost efectuată la rubrica dedicată (f. 49 v. III dosar fond), iar această împrejurare este la rândul său

de natură să amplifice îndoielile referitoare la realitatea întocmirii la data de 04.01.2014 a înscrisurilor respective.

De asemenea, este de reținut că în cadrul contractului autentificat încheiat în anul 2017 a fost identificat actul juridic în baza căruia Stanca Nadine Magda a dobândit calitatea de creditor al societății debitoare și data la care acest act a fost încheiat, fiind vorba despre o cesiune de creanță, iar nu o novație prin schimbarea creditorului, nici un act adițional la contractul de împrumut din 30.09.2013.

Probele cauzei dovedesc așadar intervenirea între Stanca Veronica Elena și Stanca Nadine Magda a unei cesiuni de creanță, care a fost de altfel recunoscută și de către reclamantul administrator judiciar, cesiune care a fost operată în evidențele contabile și în baza căreia s-au făcut pe parcursul anilor 2015, 2016, restituiri parțiale în favoarea noului creditor, printr-o serie de transferuri bancare pentru care au fost depuse la dosar extrase de cont.

Prin urmare, față de împrejurarea că intimatele au invocat intervenirea unui alt act juridic (novație), prevalându-se în acest scop de niște înscrisuri care modifică substanțial termenii restituirii creanței, distincția între termenii utilizați (novație/cesiune de creanță) nu este lipsită de importanță, întrucât cesiunea de creanță este o instituție juridică diferită, ce nu determină modificarea creanței care se transmite, sub aspectul termenului, sau a dobânzii/penalităților, ci doar în ceea ce privește persoana creditorului, iar în plus, în cauză se contestă tocmai realitatea întocmirii de către părți la data de 04.01.2014 a actelor de care intimatele se prevalează.

În ceea ce privește înscrisul denumit Contract de împrumut din data de 04.01.2014, încheiat între Stanca Nadine Magda în calitate de împrumutător și Băi Boghiș SRL în calitate de împrumutat, acesta are ca obiect acordarea de către împrumutător societății împrumutate, a unui împrumut în cuantum de 5.000.000 lei, în condițiile reglementate de contract.

Deși s-a pretins că acest din urmă act a fost întocmit la data de 04.01.2014 cu scopul de a individualiza cu exactitate raportul juridic dintre debitor și noul creditor urmare a intervenirii novației, Curtea apreciază că această explicație nu este credibilă, întrucât, pe de o parte, contractul nu face nicio mențiune la raporturi contractuale intervenite anterior între debitoare și Stanca Veronica Elena, respectiv între aceasta din urmă și Stanca Nadine Magda, iar pe de altă parte, specificul instituției novației, constă tocmai în aceea că nu face necesară încheierea unui contract distinct între debitor și noul creditor.

În egală măsură, raportat la conținutul concret al Actului adițional, Curtea remarcă și faptul că în realitate acesta nici nu realizează prin el însuși o novație prin schimbarea creditorului, întrucât afirmă doar intervenirea unei astfel de convenții (deși trimiterea este făcută la art. 1609 alin. 2 care reglementează novația prin schimbarea debitorului), obiectul actului adițional constituindu-l în realitate doar modificarea unor clauze ale contractului de împrumut din 10.09.2013. Așadar, explicația întocmirii Contractului de împrumut la data de 04.01.2014 ca urmare a intervenirii între părți a unei novații prin schimbarea creditorului nu poate fi primită.

Cât privește susținerile în sensul că încheierea actelor la acel moment și cu acele clauze modificate a fost determinată de cooptarea în decembrie 2013 a unui nou asociat, străin de familia Stanca, fapt care a impus o serie de schimbări în cadrul societății, inclusiv în ceea ce privește condițiile contractului de împrumut, Curtea constată că datele concrete ce rezultă din probațiunea administrată în cauză relevă o altă situație decât cea prezentată de către intimate, care nu validează teza referitoare la caracterul de afacere de familie al Băi Boghiș SRL.

În acest context, se va avea în vedere că potrivit precizărilor aduse de către intimate în cadrul întâmpinării la apel, stațiunea Băi Boghiș se afla în patrimoniul Vidalis Impex SRL, societate care din cauza dificultăților financiare în care se afla, nu mai putea administra și realiza investițiile necesare la acest obiectiv, fiind prin urmare căutate soluții de atragere a unui investitor. Societatea Băi Boghiș SRL a fost înființată în data de 18.09.2013 având ca asociați pe Cierpe Maria și Stanca Veronica Elena (mamă și fiică) și a achiziționat imobilele ce compun stațiunea Băi Boghiș de la Vidalis Impex SRL, prețul vânzării fiind achitat de către debitoare cu suma împrumutată de către intimata Stanca Veronica Elena prin contractul de împrumut din data de 30.09.2013. Vidalis Impex SRL a intrat în insolvență la data de 07.11.2014.

Pe baza acestor elemente, se constată așadar că scopul înființării societății Băi Boghiș SRL, a fost acela de preluare a stațiunii Băi Boghiș și de dezvoltare a acesteia prin atragerea de noi

investiții, iar în realizarea acestui scop, la mai puțin de o lună de zile de la înființarea societății, a fost adoptată Hotărârea adunării generale a asociaților din 14 octombrie 2013, prin care s-a decis cooptarea unui nou asociat respectiv Udrea Elena Gabriela. Potrivit susținerilor exprese din cadrul întâmpinării la apel, noul asociat urma să suporte investițiile viitoare, stabilite în limita a minim 1.500.000 euro. De altfel, ulterior aceasta din urmă a adus principalul investitor al societății, intervenienta Construcții Erbașu SRL, cu care debitoarea a încheiat contractul nr. 559/14.03.2014, la scurt timp după aceea.

Prin urmare, Curtea apreciază necredibilă teza privind înființarea societății Băi Boghiș SRL ca afacere de familie (aceasta având ca asociați membri ai aceleiași familii pentru mai puțin de o lună de zile) și, din acest motiv, este deopotrivă necredibilă susținerea că încheierea actelor atacate în prezenta cauză a fost determinată de intrarea în societate a unui asociat străin de familie.

De altfel, se impune precizat că la data de 4 ianuarie 2014, când societatea debitoare proaspăt înființată nu avea alte datorii, (în afara celei referitoare la achiziția imobilelor din stațiunea Băi Boghiș) fiind în plină dezvoltare a activității și de atragere de investitori, devansarea cu 9 luni a termenului de rambursare a împrumutului acordat de asociat și majorarea semnificativă a penalităților de întârziere pentru „punerea la adăpost” a noul creditor Stanca Nadine Magda ar fost lipsită de orice justificare.

Cât privește împrejurarea că între părțile semnatare ale actelor există o legătură strânsă de rudenie (bunică, mamă, fiică), aceasta este de asemenea relevantă și importantă în analiza de ansamblu a situației de fapt. Deși este real faptul că relația de rudenie între părțile contractante nu poate susține singură prezumția judiciară la care apelantul reclamant a apelat, totuși, trebuie subliniat faptul că întrucât în discuție sunt acte prin care societatea debitoare își asumă niște obligații împovărătoare în beneficiul direct al asociatului Stanca Nadine Magda (nepoată a administratorului statutar Ciurte Maria și fiică a asociatului Stanca Veronica Elena), acte a căror dată este contestată în prezenta cauză, legătura de rudenie între persoanele care au semnat actele capătă noi valențe care, alături de celelalte elemente de fapt invocate, pot fi valorificate cu succes în susținerea prezumției că data la care actele în discuție au fost întocmite nu este 04.01.2014.

Totodată, va fi reținut de către instanța de apel și faptul că înscrisurile astfel încheiate au fost datate 04.01.2014, respectiv ziua în care intimata Stanca Nadine Magda a împlinit vârsta de 18 ani, o zi de sâmbătă, practic prima zi în care aceasta din urmă putea încheia singură acte juridice de dispoziție, fără a se fi oferit o explicație credibilă pentru aceasta.

De altfel, datoria reprezentând penalități de întârziere în cuantumul de 0,5 % indicat în cuprinsul actelor atacate nu a fost înscrisă la niciun moment în contabilitatea debitoarei nici pe parcursul anului 2014, nici ulterior, neexistând nicio mențiune referitoare la dobânzi sau penalități de întârziere datorate creditorului Stanca Nadine Magda în baza acestor contracte. În acest sens se remarcă faptul că în balanța contabilă depusă odată cu cererea de deschidere a procedurii insolvenței formulată de către debitoare a Băi Boghiș SRL creditoarea Stanca Nadine Magda de figurează cu o creanță reprezentând exclusiv debitul principal cesionat de către intimata Stanca Veronica Elena, la fel și în lista creditorilor atașată cererii de deschidere a procedurii insolvenței.

Se va reține de asemenea ca fiind relevantă în acest context și împrejurarea că prin hotărârea AGA a debitoarei Băi Boghiș din data de 20.11.2017, prin care s-a decis constituirea garanției ipotecare asupra tuturor imobilelor în favoarea creditoarei Stanca Nadine Magda în limita sumei de 4.345.131,93 lei, fără a se face referire la faptul că suma ar fi purtătoare dobânzi și/sau penalități.

Toate aceste fapte cunoscute sunt suficiente pentru a conduce, prin intermediul unei prezumții judiciare, la concluzia că înscrisurile sub semnătură privată Contract de împrumut din 04.01.2014 și Act adițional la contractul de împrumut nr. 10/30.09.2013, nu au fost în realitate întocmite la data de 04.01.2014 consemnată în cuprinsul lor.

Raportat la toate aceste considerente, instanța de apel apreciază că apelantul reclamant a făcut dovada contrară în sensul prevederilor art. 277 alin. 3 Cod procedură civilă, răsturnând prezumția relativă referitoare la data întocmirii înscrisurilor sub semnătură privată denumite contract de împrumut din 04.01.2014 și Act adițional la contractul de împrumut nr. 10/30.09.2013, urmând a se concluziona în sensul că acestea nu au fost încheiate la data menționată în cuprinsul lor.

Cât privește considerentele reținute de către judecătorul sindic, în sensul că actele atacate au primit dată certă prin prisma existenței de înregistrări în contabilitatea debitoarei fundamentate pe aceste contracte, instanța de apel apreciază că sunt greșite. Mai întâi, este de observat că înregistrările contabile ale debitoarei nu reprezintă registre sau documente publice în sensul prevederilor art. 278 Cod procedură civilă, iar apoi că evidențele contabile ale debitoarei dovedesc exclusiv existența unei datorii a societății către Stanca Nadine Magda (împrejurare ce nu este contestată în cauză), și nu încheierea în concret a celor două acte contestate în prezentul litigiu. De asemenea, cât privește susținerile referitoare la pretinsa menționare a acestor acte în situațiile financiare aferente anului 2014 depuse la organele fiscale, așa cum s-a arătat pe larg anterior, acestea sunt de asemenea neîntemeiate.

Devin, așadar, aplicabile prevederile art. 278 Cod procedură civilă, în raport de care, verificând data la care contractul de împrumut din 04.01.2014 a dobândit dată certă, se constată că aceasta este data de 29.11.2017, la care conținutul său a fost reprodus în înscrisul autentic întocmit la data de 29.11.2017, în vreme ce Actul adițional la contractul de împrumut nr. 10/30.09.2013 a dobândit dată certă doar la momentul depunerii sale ca anexă la declarația de creanță formulată de către intimata Stanca Nadine Magda în cadrul prezentei proceduri a insolvenței.

Întrucât data certă este data calendaristică ce marchează momentul din care existența unui înscris sub semnătură privată nu mai poate fi contestată de terți și care este considerată pentru aceștia adevărata dată a înscrisului și întrucât administratorul judiciar a combătut cu succes prezumția de dată prevăzută de art. 277 alin. 3 Cod procedură civilă, răspunzând apărărilor formulate de către intimata în acest sens, Curtea constată că data întocmirii înscrisurilor sub semnătură privată ce fac obiectul cauzei este – cât privește raporturile juridice deduse judecării – ziua în care acestea au dobândit data certă.

Procedura insolvenței debitoarei Băi Boghiș SRL s-a deschis în data de 28.02.2019.

Prin urmare, față de toate aceste considerente, Curtea constată că este întrunită condiția comună prevăzută de dispozițiile art. 117 alin. 2 și alin. 4 din Legea nr. 85/2014, referitoare la încheierea actului fraudulos în cei doi ani anteriori deschiderii procedurii insolvenței.

II.2. În ceea ce privește restul condițiilor necesar a fi îndeplinite pentru admiterea acțiunii în anularea actelor frauduloase, Curtea va reține pentru început că potrivit art. 117 alin. 1 din Legea 85/2014, *„administratorul judiciar/lichidatorul judiciar poate introduce la judecătorul sindic acțiuni pentru anularea actelor sau operațiunilor frauduloase încheiate ale debitorului în dauna drepturilor creditorilor, în cei 2 ani anteriori deschiderii procedurii”*, iar conform art. 117 alin. 2 lit. c din Legea 85/2014, *„următoarele acte sau operațiuni ale debitorului vor putea fi anulate, pentru restituirea bunurilor transferate sau a valorii altor prestații executate: c) acte încheiate în cei doi ani anteriori deschiderii procedurii, cu intenția tuturor părților implicate în acestea de a sustrage bunuri de la urmărirea de către creditorii sau de a le leza în oricare alt fel drepturile”*.

Apoi, potrivit art. 122 alin. 3 din Legea 85/2014, *„în privința actelor și operațiunilor prevăzute la art. 117 alin. 2 se instituie o prezumție relativă de fraudă în dauna creditorilor.”*

De asemenea, conform art. 117 alin. 4 din Legea nr. 85/2014, pot fi anulate operațiunile încheiate: „ a) cu un asociat comanditat sau cu un asociat deținând cel puțin 20% din capitalul societății ori, după caz, din drepturile de vot în adunarea generală a asociaților, în situația în care debitorul este acea societate în comandită, respectiv o societate agricolă, în nume colectiv sau cu răspundere limitată; g) cu soțul, rudele sau afinii până la gradul al patrulea inclusiv, ai persoanelor fizice enumerate la lit. a) - f)”.

A. Cât privește actele anulabile prevăzute de art. 117 alin. 4, acestea au ca numitor comun persoana cocontractantului. În toate situațiile reglementate de art. 117 alin. 4 cocontractantul se află în raporturi juridice speciale cu debitorul, fiind o persoană care, datorită naturii speciale a relației sale juridice cu debitorul, cunoaște mai bine decât alte persoane situația juridică și economică a debitorului și, profitând de aceste cunoștințe, încheie cu debitorul acte juridice avantajoase pentru sine, dar care fraudează drepturile și interesele creditorilor.

Pentru ipotezele reglementate de alin. 4 al art. 117 nu interesează natura juridică a actului sau efectele concrete asupra patrimoniului debitorului, pentru anularea sa fiind suficiente subiectele de drept calificate menționate mai sus și încheierea actului în perioada suspectă.

În verificarea incidenței ipotezei reglementate de art. 117 alin. 4, raportat la datele speței, se constată că la data de 10.12.2014, prin Hotărârea adunării asociaților nr. 5/10.12.2014 (f. 46 v. I fond), s-a decis încetarea calității de asociat a doamnei Ciurte Maria, prin cesionarea a 5 părți sociale în favoarea intimății Stanca Nadine Magda, nepoata sa și fiica intimății Stanca Veronica Elena, în urma acestei operațiuni, capitalul social al societății fiind distribuit astfel: Udrea Elena Gabriela 50%, Stanca Veronica Elena 40%, Stanca Nadine Magda 10%. Hotărârea adunării asociaților a fost menționată în Registrul comerțului la data de 18.02.2015 (f. 44-45 v. I fond).

La data de 27.11.2017 au fost operate în Registrul comerțului noi modificări în structura participației la capitalul social al debitoarei Băi Boghiș SRL, distribuit astfel: Udrea Elena Gabriela 50%, Stanca Veronica Elena 10%, Stanca Nadine Magda 40% (f. 10-12 v. I dosar fond).

Potrivit celor consemnate în considerentele expuse pe larg la pct. II.1, actele sub semnătură privată încheiate de părți nu au fost întocmite la data de 04.01.2014 ci, față de momentul la care acestea au dobândit dată certă, la o dată la care intimata Stanca Nadine Magda deținea calitatea de asociat în cadrul SC Băi Boghiș SRL.

La data de 29.11.2017 a fost încheiat Contractul de împrumut cu garanție imobiliară autentificat prin Încheierea nr. 2087 din 29.11.2017 a BNP Crecan Ioan Gheorghe între Stanca Nadine Magda, prin mandatar Stanca Veronica Elena și Băi Boghiș SRL prin reprezentant legal administrator Ciurte Maria.

Prin urmare, ipoteza reglementată de art. 117 alin. 4 lit. a din Legea nr. 85/2014 se verifică în speță în privința tuturor actelor ce fac obiectul prezentei cauze, **acestea fiind încheiate de către debitoare cu un asociat, Stanca Nadine Magda, ce deține 40% din capitalul societății.**

Curtea va reține deopotrivă și faptul că este adevărat că nicio dispoziție legală nu împiedică asociatul nici să împrumute societatea la care deține părți sociale, în cursul desfășurării normale a activității acesteia, nici să își asigure mijloace corespunzătoare pentru ei își vedea recuperate creanțele pe care le deține împotriva societății. Cu toate acestea, încheierea unor acte juridice în baza cărora asociatul creditor contractând cu mama sa, la rândul ei asociat creditor, respectiv cu debitoarea reprezentată de administrator statutar, mamă și bunică a celor doi asociați, își constituie un drept de creanță reprezentând penalități de întârziere, care ajung să acopere practic întreaga valoare a activului societății, respectiv o garanție imobiliară asupra întregului patrimoniu al societății, în cursul derulării unei executări silite împotriva debitoarei, are caracterul un act fraudulos, depășind în mod evident limitele activității normale a debitoarei și intrând sub incidența prevederilor art. 117 alin. 4 lit. a din Legea nr. 85/2014, întrucât este realizată în dauna celorlalți creditori.

B. Cât privește ipoteza avută în vedere de art. 117 alin. 2 lit. c din Legea nr. 85/2014, textul legal menționat presupune îndeplinirea a două condiții cumulative, respectiv încheierea actului în cei doi ani anteriori deschiderii procedurii și existența pentru toate părțile din contract a intenției de sustragere a bunurilor de la urmărirea de către creditori sau de prejudiciere a acestora în orice alt mod, fraudă în dauna creditorilor fiind prezumată relativ potrivit art. 122 alin. 3 din Legea 85/2014.

Legea insolvenței nu limitează natura operațiunilor care pot fi anulate în temeiul dispozițiilor art. 117 alin. 2 lit. c), norma legală invocată vizând, prin urmare, orice act efectuat de debitor în perioada suspectă cu intenția de a prejudicia în orice fel un creditor.

La verificarea îndeplinirii condițiilor prevăzute de lege, se va avea în vedere că prin Contractul de împrumut sub semnătură privată nr. 10 din 30.09.2013 (act ce nu face obiectul prezentei acțiuni) societatea Băi Boghiș SRL a fost creditată cu suma de 5.000.000 lei de către creditorul asociat Stanca Veronica Elena, stabilindu-se ca termen al restituirii data de 30.09.2018, iar în privința accesoriilor că împrumutul nu este purtător de dobânzi legale, dar este supus aplicării de penalități de întârziere în quantum de 0,06% pe zi de întârziere.

Apoi, prin Actul adițional încheiat între Stanca Veronica Elena, Stanca Nadine Magda și Băi Boghiș SRL se realizează, așa cum s-a reținut anterior, modificarea unor clauze ale contractului de împrumut nr. 10 din 30.09.2013, termenul de rambursare fiind redus de la data de 30.09.2018, la

data de 04.01.2018, iar penalitățile de întârziere fiind stabilite la valoarea de 0,5% pe zi de întârziere.

În ceea ce privește Contractul de împrumut încheiat între Stanca Nadine Magda în calitate de împrumutător și Băi Boghiș SRL în calitate de împrumutat (pretins încheiat în 04.01.2014), acesta are ca obiect acordarea de către împrumutător societății împrumutate, a unui împrumut în cuantum de 5.000.000 lei, în condițiile reglementate de contract (termen de rambursare 30.09.2018 și penalități de întârziere de 0,5% pe zi de întârziere), **împrumut care în realitate nu a fost acordat de către Stanca Nadine Magda debitoarei.**

Prin Contractul de împrumut cu garanție imobiliară autentificat prin Încheierea nr. 2087 din 29.11.2017 a BNP Crecan Ioan Gheorghe, încheiat între Stanca Nadine Magda prin mandatar Stanca Veronica Elena și Băi Boghiș SRL prin reprezentant legal administrator Ciurte Maria, părțile au declarat că Stanca Nadine Magda a împrumutat societății suma de 5.000.000 lei prin contractul de împrumut din data de 04.01.2014, societatea declarând la rândul său că a primit suma de la împrumutătoare, constituind deopotrivă următoarele garanții în favoarea acesteia din urmă: - drept de ipotecă rang I în favoarea împrumutătoarei Stanca Nadine Magda pentru debitul principal în cuantum de 5.000.000 lei, dobânda legală și penalități de întârziere în cuantum de 0.5% pe zi de întârziere, asupra imobilelor înscrise în CF 50120 Boghiș - teren intravilan în suprafață de 15.917 mp cu căsuțe de vacanță, respectiv CF 50041 Boghiș - teren intravilan în suprafață de 57.218 mp cu căsuțe de vacanță; - drept de garanție asupra întregului patrimoniu al debitorului Băi Boghiș SRL, mobile și imobile, înscris în Arhiva Electronică de Garanții Reale Mobiliare (AEGRM), pentru garantarea restituirii împrumutului în cuantum de 5.000.000 lei, a dobânzii legale și a penalităților de întârziere în cuantum de 0.5% pe zi de întârziere. Creditoare a declarat de asemenea, în cuprinsul actului autentificat că a dobândit creanța menționată în baza contractului de cesiune de creanță din 04.01.2014.

În același timp, trebuie subliniat contextul în care actele atacate în prezenta cauză au fost întocmite, respectiv faptul că în luna martie 2015 a fost instituit sechestrul asigurator pe acțiunile asociatei Udrea Elena Gabriela, în dosarul penal nr. 50/P/2014, iar ulterior, potrivit mențiunilor din cărțile funciare depuse la dosar, asupra imobilelor aflate în proprietatea debitoarei a fost instituit un sechestrul, conform Ordonanței emise la data de 13.11.2015 în dosarul nr. 87/P/2015 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Direcția Națională Anticorupție (f. 57, 69 v. II dosar fond).

De asemenea, împotriva societății debitoare Băi Boghiș SRL, precum și a intimatei Stanca Veronica Elena, a fost declanșată urmărirea silită în dosarul executiv nr. 1045/2017 al BEJ Sin Marius, la cererea creditoarei Construcții Erbașu SA, în baza titlurilor executorii constând în bilete la ordin emise de către debitoare și ayalizate de către intimată, pentru suma de 1.990.597,03 lei, executarea silită fiind în curs la data de 29.11.2017.

Așadar, este de observat că actele în discuție au fost întocmite la un moment la care debitoarea avea reprezentarea faptului că operațiunile pe care le încheie ar fi putut fi apreciate ca fiind păgubitoare pentru societate, fiind efectuate într-o perioadă de vădit declin al activității debitoarei.

Intimatele au susținut că actele încheiate în speță nu au avut nicidecum finalitatea impunerii unor drepturi preferențiale ale unui creditor în defavoarea celorlalți creditori și cu încălcarea intereselor societății, de vreme ce împrumutul acordat societății a avut tocmai scopul finanțării unei investiții în condiții de care societatea nu ar fi beneficiat dacă ar fi obținut o finanțare din alte surse, situația societății fiind, așadar, cu mult favorabilă față de situația în care s-ar fi accesat un împrumut bancar, care ar fi presupus plata de dobânzi încă de la momentul accesării împrumutului. Cât privește intenția părților la momentul perfectării actelor atacate în speță, aceasta nu a fost alta decât a asigura dezvoltarea societății, prin finanțarea investiției ce urma să fie realizată de către aceasta în condiții mult mai favorabile decât prin accesarea unui credit. În concluzie, intimele au învederat că lipsește cu desăvârșire orice fel de intenție de fraudă.

Curtea constată că deși aceste susțineri pot fi reale în ceea ce privește contractul de împrumut nr. 10 din 30.09.2013 (încheiat cu creditorul Stanca Veronia Elena), totuși acest contract nu este în discuție în cauză.

Nu același lucru se poate spune însă despre actele a căror anulare a fost solicitată de către reclamant, respectiv Act adițional la contractul de împrumut din 30.09.2013, Contract de împrumut din 04.01.2014, Contract de împrumut cu garanție imobiliară, care nu au fost încheiate nici în vederea finanțării activității societății, nici în vederea dezvoltării societății prin finanțarea de investiții. Încheierea acestor trei acte nu doar că nu a ajutat cu nimic societatea din punct de vedere financiar, dar dimpotrivă i-a creat o situație mult mai grea, întrucât prin aceste acte a fost devansat termenul de scadență a împrumutului cu aproximativ 10 luni, concomitent cu majorarea semnificativă a cuantumului penalităților de întârziere (de la 0,06% la 0,5% pe zi de întârziere) și afectarea întregului său activ unei garanții imobiliare instituite în favoarea unui creditor asociat, în condițiile în care era cert la acel moment că nu exista nicio posibilitate pentru debitoare de a restitui creanța în valoare de peste 4 milioane lei, în intervalul de timp foarte scurt rămas până la scadență.

Prin urmare, se poate afirma cu certitudine că singurul scop al întocmirii actelor în discuție a fost favorizarea creditorului asociat Stanca Nadine Magda și diminuarea gajului general al creditorilor.

Sub acest aspect, se impune notat – astfel cum în mod corect a arătat apelantul CII Săvuș Cristian – că încheierea la data de 29.11.2017, cu o lună înainte de împlinirea termenului de scadență a împrumutului, a contractului de garanție imobiliară era lipsită de cauză juridică din partea debitoarei. Practic, debitoarea și-a asumat o serie de obligații exorbitante în favoarea creditoarei Stanca Nadine Magda, fără a se fi stabilit vreo contraprestație corelativă a acesteia, convenția astfel încheiată având ca efect exclusiv majorarea datoriei față de creditoara Stanca Nadine Magda prin prevederea unor penalități de întârziere ce cumulate au ajuns la valoarea de inventar a întregului patrimoniu al societății.

Nu poate fi acceptată nici susținerea că garanțiile au fost constituite în favoarea intimitei Stanca Nadine Magda, sub condiție, încă din anul 2014, în baza clauzei din Actul adițional care prevede obligația debitoarei de a constitui o garanție în situația începerii unor formalități și/sau proceduri de executare silită asupra debitoarei sau bunurilor sale, față de considerentele reținute în detaliu în analiza de la pct. II.1.

Totodată, scopul declarat al constituirii garanțiilor în discuție a fost păstrarea bunurilor în patrimoniul familiei Stanca în eventualitatea în care societatea debitoare nu ar fi respectat condițiile acordării împrumutului, împrejurare ce face cu atât mai evident caracterul fraudulos al contractului în discuție, prin această manieră de tranzacționare fiind lezate drepturile creditorilor debitoarei prin faptul că bunurile acesteia au fost afectate garanției creditoarei Stanca Nadine Magda în cursul desfășurării unei executări silite demarate de un alt creditor, astfel încât ele nu ar mai fi putut fi valorificate pentru a servi la stingerea proporțională a creanțelor tuturor creditorilor debitoarei, iar nu doar a creanței acesteia.

Complicitatea la fraudă a tuturor părților contractante transpare din împrejurarea că administratorul statutar al debitoarei la data încheierii contractului în litigiu, Ciurte Maria, care a reprezentat debitoarea la încheierea actelor, este mama intimitei Stanca Veronica Elena (asociat și creditor al societății), respectiv bunica intimitei Stanca Nadine Magda (asociat și creditor al societății).

În aceste condiții este dincolo de orice îndoială că la momentul încheierii contractelor, asociații semnatori ai convenției au cunoscut în mod direct situația debitoarei și folosindu-se de influența acestora asupra societății, în calitate de asociați ai acesteia, au urmărit exacerbarea creanței creditoarei Stanca Nadine Magda prin prevederea unor penalități de întârziere într-un cuantum cu mult mai mare decât cel stabilit la momentul acordării împrumutului prin contractul încheiat în anul 2013 și a unui termen de scadență mult mai scurt, cu încălcarea vădita a interesului general al societății, în scopul sustragerii de la urmărirea de către creditorii a întregului activ al societății și păstrării acestuia cu orice preț în patrimoniul familiei.

Faptul că insolvența societății debitoare era iminentă, aceasta neavând fonduri din care să realizeze plățile generate de activitatea desfășurată, rezultă, fără putință de tăgadă, din împrejurarea că la data încheierii contractelor societatea nu doar că înregistra datorii față de terți, fiind în pierdere potrivit documentelor contabile, dar era supusă unei executări silite, având conturile poprite. Sub acest aspect, din perspectiva îndeplinirii condițiilor legale raportat la definiția noțiunii de insolvență

iminentă, este lipsit de relevanță faptul că nici debitoarea, nici creditorii nu au formulat o cerere de deschidere a procedurii insolvenței la acel moment ci doar în anul 2019.

Apoi, deși este adevărat faptul că în ipoteza cunoașterii de către debitor a iminenței sau instalării stării de insolvență, acesta poate fi determinat să recurgă la încheierea de acte neuzuale fără intenția directă de a frauda interesele celorlalți creditori, acesta nu este însă cazul în speță. **Câtă vreme cunoscând situația economică și financiară în care se afla debitoarea Băi Boghiș SRL, aceasta a ales, în esență, să creeze premisele constituirii unei datorii și mai mari față de un creditor asociat, corelativ cu afectarea tuturor bunurilor sale unei garanții constituite în favoarea acestuia, devine evidentă în ceea ce privește părțile implicate în tranzacția anterior menționată existența unei voințe unice de a se sustrage activele societății de la urmărirea de către creditori.**

Intenția frauduloasă a cocontractanților la momentul întocmirii actelor este astfel pe deplin dovedită, fiind îndeplinită astfel condiția prevăzută de art.117 alin. 2 lit. c din legea insolvenței. Prezumția de fraudă este prevăzută de lege ca o măsură de protecție a creditorilor contra abuzurilor săvârșite de comerciantul debitor înainte de încetarea plăților sau ulterior acestei date prin încheierea de acte în afara interesului general al societății.

Totodată, se va avea în vedere că actele vizate de art. 117 din Legea 85/2014 sunt actele încheiate cu rea credință într-un dublu scop: lezarea drepturilor creditorilor sau eludarea legii și obținerea unui profit pentru debitor sau o altă persoană. Întrucât prin aceste acte nu s-a produs niciun avantaj pentru debitoare, dimpotrivă prin acestea măriindu-se chiar pasivul său, este întrunită ipoteza obținerii unui profit pentru o altă persoană, respectiv asociatul creditor Stanca Nadine Magda.

Pe cale de consecință, instanța de apel apreciază pe deplin incidentă și ipoteza prevăzută de art. 117 alin. 2 lit. c din legea nr. 85/2014.

C. Cât privește susținerile referitoare la incidența dispozițiilor art. 119 din Legea nr. 85/2014, Curtea apreciază că acestea nu sunt întemeiate, pentru considerentele ce vor fi expuse în continuare.

Rațiunea instituirii de legiuitor a acțiunii în anulare reglementate de art. 117 a constat în ideea de a se pune la dispoziția participanților la procedură pârghiile menite să asigure și să dea eficiență principiului maximizării averii debitoarei destinate stingerii pasivului și a egalității de șanse a creditorilor în privința recuperării creanțelor invocate asupra masei credale. Scopul acțiunii nu este, desigur, atacarea *de plano* a tuturor actelor și operațiunilor încheiate sau efectuate de terți în perioada suspectă, ci doar a acelor acte care, depășind actele comerțului obișnuit al debitorului și fiind încheiate cu intenția de a defavoriza creditorii, se încadrează în categoria actelor frauduloase.

Din acest motiv art. 119 din legea nr. 85/2014 prevede că: „nu se va putea cere anularea unui act de constituire sau de transfer cu caracter patrimonial, făcut de către debitor în cursul desfășurării normale a activității sale curente”.

În lipsa unei definiții legale, desfășurarea normală a activității curente a debitorului trebuie înțeleasă în sensul comun al termenilor care compun această sintagmă, prin raportare la actele individuale obișnuite care formează comerțul desfășurat de către debitor în perioada imediat anterioară perioadei suspecte și pe parcursul perioadei suspecte.

Astfel, un act încheiat în perioada suspectă, dar pentru realizarea obiectului de activitate principal al debitorului sau pentru asigurarea capitalului de lucru necesar desfășurării afacerii, cu contraprestații echilibrate ale partenerilor contractuali, se încadrează în desfășurarea normală a activității curente a debitorului, în vreme ce un act izolat, încheiat în condiții excepționale, în afara obiectului principal de activitate sau în afara actelor de comerț obișnuite ale debitorului nu va putea fi incluse în categoria de acte exceptate prevăzută de art. 119.

Contrar susținerilor intimatelor însă, actele ce fac obiectul prezentei acțiuni nu reprezintă acte prin care societatea debitoare și-a asigurat finanțarea capitalului de lucru, **în condițiile în care asociatul creditor Stanca Nadine Magda nu a acordat societății nicio finanțare.**

Este de asemenea adevărat că nicio dispoziție legală nu împiedică asociatul să își asigure mijloace de protecție și garanție corespunzătoare pentru a își vedea recuperate creanțele pe care le deține împotriva societății. **Cu toate acestea instanța de apel reține că încheierea unor acte juridice în baza cărora asociatul creditor, contractând cu mama sa, la rândul ei asociat creditor, și debitoarea**

reprezentată de administrator statutar, mamă și bunică a cocontractanților, își constituie un drept de creanță reprezentând penalități de întârziere, care ajung să acopere practic întreaga valoare a activului societății, respectiv o garanție imobiliară asupra întregului patrimoniu al societății, în dauna celorlalți creditori, are caracter fraudulos, actele astfel încheiate depășind în mod evident limitele activității normale a debitoarei și intrând sub incidența prevederilor art. 117 alin. 2 lit. c și alin. 4 lit. a din Legea nr. 85/2014.

D. Constatată fiind încheierea actelor atacate în cei doi ani anteriori deschiderii procedurii, cu consecința dobândirii de către creditorul vizat a unui avantaj patrimonial care, prin raportare la scopul procedurii și la caracterul sau concursual și colectiv, devine necuvenit în contextul în care acesta dobândește astfel o poziție privilegiată față de alți creditori, Curtea găsește acțiunea formulată de reclamantul administrator judiciar întemeiată, motiv pentru care va admite apelul declarat de către apelul reclamant.

II. 3. Referitor la apelul declarat de către apelanta Construcții Erbașu SA, raportat la soluția ce se va dispune asupra apelului formulat de partea în sprijinul căreia aceasta a intervenit, precum și având în vedere faptul că o parte dintre motivele de apel și argumentele aduse de părți sunt similare și au fost apreciate întemeiate prin considerentele pe larg expuse mai sus, Curtea îl va admite, cu consecința admiterii în parte a cererii de intervenție accesorie formulate, respingând apărările care tind la extinderea cadrului procesual stabilit de către reclamant.

Raportat la toate aceste considerente, în baza art. 480 Cod procedură civilă, Curtea va admite apelurile declarate de către apelanții CII SĂVUȘ CRISTIAN și CONSTRUCȚII ERBAȘU SA împotriva Sentinței civile nr. 194/2020 pronunțată la data de 13.03.2020 de către Tribunalul Sălaj în dosarul nr. 135/84/2019/a1, pe care o va schimba în parte, în sensul că:

Va admite acțiunea având ca obiect anularea actelor frauduloase formulată de reclamantul administrator judiciar CII Săvuș Cristian împotriva părților Băi Boghiș SRL, prin administrator special Mihai Răzvan Lăpușan, Stanca Nadine Magda, Stanca Veronica Elena.

Va admite cererea de intervenție accesorie în favoarea reclamantului formulată de creditorul intervenient Construcții Erbașu SA.

Va dispune anularea parțială a înscrisului sub semnătură privată denumit „Contract de împrumut din data de 04.01.2014” încheiat între Stanca Nadine Magda și Băi Boghiș SRL, în ceea ce privește clauzele referitoare la termenul de rambursare, respectiv la penalitățile de întârziere.

Va dispune anularea parțială a înscrisului sub semnătură privată denumit „Act adițional din data de 04.01.2014 la Contractul de împrumut nr. 10/30.09.2013” încheiat între Stanca Veronica Elena, Stanca Nadine Magda și Băi Boghiș SRL, în ceea ce privește clauzele referitoare la penalități de întârziere.

Va dispune anularea Contractului de împrumut cu garanție imobiliară încheiat între Stanca Nadine Magda, prin mandatar Stanca Veronica Elena și Băi Boghiș SRL, autentificat sub nr. 2087 din 29.11.2017 de către Notar public Crecan Ioan Gheorghe.

Va dispune radierea din CF 50120 Boghiș a mențiunilor efectuate sub C2, respectiv din CF 50041 Boghiș a mențiunilor efectuate sub C2, referitoare la ipoteca imobiliară constituită prin Contractul de împrumut cu garanție imobiliară autentificat prin Încheierea nr. 2087 din 29.11.2017 a BNP Crecan Ioan Gheorghe în favoarea creditoarei Stanca Nadine Magda.

Va dispune radierea din AEGRM a garanțiilor înscrise în baza Contractului de împrumut cu garanție imobiliară autentificat prin Încheierea nr. 2087 din 29.11.2017 a BNP Crecan Ioan Gheorghe în favoarea creditoarei Stanca Nadine Magda.

PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE:

Admite apelurile declarate de către apelanții CII SĂVUȘ CRISTIAN și CONSTRUCȚII ERBAȘU SA împotriva Sentinței civile nr. 194/2020 pronunțată la data de 13.03.2020 de către Tribunalul Sălaj în dosarul nr. 135/84/2019/a1, pe care o schimbă în parte, în sensul că:

Admite acțiunea având ca obiect anularea actelor frauduloase formulată de reclamantul administrator judiciar CII Săvuș Cristian cu sediul în Cluj-Napoca, Calea Dorobanților nr. 6, ap. 4, jud. Cluj, împotriva pârâților Băi Boghiș SRL, cu sediul în Zalău, B-dul Mihai Viteazu, nr.61A, județul Sălaj, J31/335/2013, CIF RO 32255126 debitor în insolvență, prin administrator special Mihai Răzvan Lăpușan, Stanca Nadine Magda, cu domiciliul în Zalău, strada G. Coșbuc, nr.8, județul Sălaj, CNP 2960104314003 și Stanca Veronica Elena, cu domiciliul în Zalău, strada G. Coșbuc, nr. 8, județul Sălaj, CNP 2670109312950, ambele cu domiciliul procesual ales la SCA Irimie-Basarab-Ruge-Pop-Andrei în Cluj-Napoca, str. Haiducului, nr. 6, jud. Cluj.

Admite cererea de intervenție accesorie în favoarea reclamantului formulată de creditorul intervenient Construcții Erbașu SA.

Dispune anularea parțială a înscrisului sub semnătură privată denumit „Contract de împrumut din data de 04.01.2014” încheiat între Stanca Nadine Magda și Băi Boghiș SRL, în ceea ce privește clauzele referitoare la termenul de rambursare, respectiv la penalitățile de întârziere.

Dispune anularea parțială a înscrisului sub semnătură privată denumit „Act adițional din data de 04.01.2014 la Contractul de împrumut nr. 10/30.09.2013” încheiat între Stanca Veronica Elena, Stanca Nadine Magda și Băi Boghiș SRL, în ceea ce privește clauzele referitoare la penalități de întârziere.

Dispune anularea Contractului de împrumut cu garanție imobiliară încheiat între Stanca Nadine Magda, prin mandatar Stanca Veronica Elena și Băi Boghiș SRL, autentificat sub nr. 2087 din 29.11.2017 de către Notar public Crecan Ioan Gheorghe.

Dispune radierea din CF 50120 Boghiș a mențiunilor efectuate sub C2, respectiv din CF 50041 Boghiș a mențiunilor efectuate sub C2, referitoare la ipoteca imobiliară constituită prin Contractul de împrumut cu garanție imobiliară autentificat prin Încheierea nr. 2087 din 29.11.2017 a BNP Crecan Ioan Gheorghe în favoarea creditoarei Stanca Nadine Magda.

Dispune radierea din AEGRM a garanțiilor înscrise în baza Contractului de împrumut cu garanție imobiliară autentificat prin Încheierea nr. 2087 din 29.11.2017 a BNP Crecan Ioan Gheorghe în favoarea creditoarei Stanca Nadine Magda.

Definitivă și executorie.

Pronunțată azi 16.07.2020 prin punerea soluției la dispoziția părților prin intermediul grefei.

PREȘEDINTE
ALINA GABRIELA NICOLESCU

JUDECĂTOR
DOINA-VIORICA POPOVICI

GREFIER
KATINKA FULOP

Red. A.G.N. dact. GC

9 ex/07.09.2020

Jud.primă instanță: Claudiu Rareș Podar